

№ 2(22), 2021

УКРАЇНА • КИТАЙ

СТРАТЕГІЧНЕ ПАРТНЕРСТВО В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СВІТОВОЇ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ

ПОСТІЙНО ДІЮЧІ ВИСТАВКОВІ ПАВІЛЬЙОНИ УКРАЇНСЬКИХ ТОВАРІВ У КНР
乌克兰商品在中国的常年展馆

Український імпортерний павільйон у Шанхаї 上海乌克兰进口馆

Український павільйон.
Центр ділового та культурного співробітництва в Нінбо.
乌克兰馆, 宁波乌克兰海外商品和文化交流中心

Слово до читача

- 2 Качка Т. Торгівля як драйвер подальшого розвитку стратегічних відносин між Україною та КНР

Інтерв'ю

- 6 Владислава Магалецька: «Україна має підходити до вибудовування взаємовідносин з Китаєм, не з позиції тактики, а з позиції стратегії»
- 10 Леонід Козаченко: «Китай стає для нас одним з найбільш зацікавлених партнерів в імпорті українського продовольства»

Аналітика

- 16 Малков М. Трансформація продовольчих систем: виклики та перспективи для українсько-китайських відносин
- 19 Дроботюк О. Торговельне співробітництво між Україною та КНР у забезпеченні продовольчої безпеки
- 29 Коваль О. Глобальна продовольча безпека: погляди України та Китаю
- 34 Ленівський Р. Регуляторно-правове сприяння експорту української сільгосппродукції до КНР
- 43 Цівкач С. Перспективи інвестування в агросектор України
- 46 Гвоздьова О. Складові успіху українського експортера на ринку Китаю
- 50 Рибчинський Р. Українські виробники в очікуванні відкриття ринку КНР для борошномельної та круп'яної галузі
- 53 Бартковський І. Перспективи українського морозива та заморожених напівфабрикатів на ринку Китаю

Промо

- 56 DP World TIS Pivdenniy: Україна збільшує кількість контейнерних потягів з Китаю
- 66 Ткачов В.: «АТ "Укрзалізниця" прагне поглиблювати співпрацю з КНР щодо експортно-імпортних перевезень та транзиту»
- 69 Холдинг із 20-літньою історією в топ-15* найбільших виробників м'яса птиці у світі
- 72 Приватне виробничо-торговельне підприємство «ДЖІ-ЕН-ЕЛ»
- 74 Капшук С.: «Ринок КНР є стратегічно важливим для українських експортерів олійно-жирової продукції»
- 78 Осадчук В.: «Інтеграція України в Шовковий шлях забезпечить сталий попит на українську продукцію та принесе додану вартість завдяки додатковому транзиту товарів»
- 80 Huawei: Цифровізація аграрного сектора. Успішні світові кейси
- 83 ТОВ «Добродія Фудз»
- 84 46 Parallel Wine Group
- 86 Сергій Лавренко С. Рецензія на книгу Чжу Сінкая, Юй Канкана «Погляд на майбутній розвиток сільського господарства: дослідження китайських вчених»

Хроніка

- 88 Grain Ukraine: як створюється майбутнє зернового ринку

Видання здійснене за підтримки Інституту сходознавства ім. А. Ю. Кримського НАН України

Журнал засновано 1999 року

Засновник і видавець Українська асоціація Китаєзнавців ТОВ «Компанія «Ти і Право» Ленівський Груп»

Журнал зареєстровано в Міністерстві юстиції України, свідоцтво Серія КВ №22616-12516Р від 04.04.2017

Головний редактор
Віктор Кіктенко

Редакційна колегія
Олександр Богомолів
Андрій Гончарук
Руслан Ленівський
Петро Ленський
Олексій Коваль
Сергій Кошовий
Віта Голад
Євгенія Гобова
Макар Таран
Віра Чжен
Володимир Урусов
Олександра Кіктенко
Ксенія Соколова
Ван Юе

Директор
Сергій Сироцинський

Літературний редактор
Галина Шестакова

Дизайн та верстка
Наталія Ковальчук

Адреса редакції:
вул. Тургенівська, 52/58,
Київ, 04050, Україна
тел.: 0-800-21-22-23

З питань співпраці звертайтеся:
e-mail: media@sinologist.com.ua
тел.: +38 044 353-7285
www.sinologist.com.ua

Видання та друк:
Видавничий дім «Гельветика»
65101, Україна, м. Одеса, вул. Інглєзі, 6/1
Тел.: +38 (048) 709 38 69,
+38 (095) 934 48 28, +38 (097) 723 06 08
E-mail: mailbox@helvetica.ua

Передрук дозволено з письмового дозволу редакції. Точка зору редакції не завжди збігається з позицією автора. Відповідальність за добір і виклад фактів у статтях несуть автори. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець. У публікаціях використані ілюстрації, надані авторами, куплені на depositphotos.com, а також із відкритих джерел.

ТОРГІВЛЯ ЯК ДРАЙВЕР ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ СТРАТЕГІЧНИХ ВІДНОСИН МІЖ УКРАЇНОЮ ТА КНР

贸易是推动乌克兰和中国战略伙伴关系进一步发展的引擎

Тарас КАЧКА,
торговий представник України

塔拉斯·卡奇卡

Поглиблення стратегічного партнерства з КНР – один із пріоритетних напрямів зовнішньої економічної політики України.

У рамках саміту лідерів країн G20 в Саудівській Аравії голова КНР Сі Цзіньпін 21 листопада 2020 року оголосив, що, не дивлячись на бар'єри, спричинені пандемією COVID-19, Китай продовжує прискореними темпами формувати нове позиціонування країни щодо відкритості до зовнішнього світу. У цьому контексті Китай налаштований на активне розширення імпорту, продовження політики зниження мит, усунення нетарифних торговельних бар'єрів.

Зважаючи на економічні показники розвитку Китаю (темпи зростання ВВП протягом останніх

глибше з Китаєм) – це один із пріоритетних напрямів зовнішньої економічної політики України.

深化与中国的战略伙伴关系是乌克兰对外经济政策的优先方向之一。

2020年11月21日，在二十国集团领导人沙特阿拉伯峰会上的讲话中，中国国家主席习近平表示，尽管2019年新冠肺炎疫情造成了各种障碍，中国依然继续加快建立对外开放的新格局。换句话说，中国愿积极扩大进口，继续实施降低关税政策，消除非关税贸易壁垒等。

从中国发展的经济指标（近年来GDP增长率保持在6-7%，广大中产阶级正在形成，

років складають 6–7%, формується широкий середній клас з попитом на високоякісні продукти харчування), населення цієї країни (1-ше місце у світі, зростання урбанізації) та наміри Китаю в забезпеченні власної продовольчої безпеки на базі географічної диверсифікації імпорту, цю країну впевнено можна розглядати як перспективний ринок збуту української продукції.

Основним інструментом розвитку торговельно-економічних взаємовідносин між країнами є Комісія зі співробітництва між Урядом України та Урядом КНР. У рамках Комісії створено 7 галузевих Підкомісій, діяльність яких демонструє свою результативність за різними напрямками співробітництва, а саме з питань торговельно-економічного співробітництва, а також у галузях сільського господарства, культури, освіти, медицини, науково-технічній та космічній. Основна мета Комісії полягає в сприянні розвитку двосторонніх економічних відносин України з Китаєм та задоволенні інтересів та потреб у різних сферах економік країн.

Обидві сторони зацікавлені в лібералізації зовнішньої торгівлі та розвитку двостороннього співробітництва за такими напрямками, як: створення спільних підприємств та виробничих кластерів; участь у проєктах газовидобування в Україні; створення українсько-китайського інноваційного центру або технопарку; підвищення конкурентоспроможності мультимодальних перевезень; будівництво сміттєпереробних заводів; реалізація інвестиційних проєктів; залучення нанотехнологій та новітніх розробок у високотехнологічних сферах; розвиток електронної торгівлі та інше.

Слід зазначити, що Україна однією з перших приєдналася до ініціативи «Один пояс, один шлях». Під час проведення Другого Форуму міжнародного співробітництва «Один пояс – один шлях» у м. Пекіні був підписаний Меморандум, яким започатковано підготовку двостороннього плану співробітництва зі спільного будівництва Економічного поясу Шовкового шляху та Морського Шовкового шляху XXI століття.

Наприкінці 2020 року в рамках 4-го засідання Комісії зі співробітництва між Урядами України та Китайської Народної Республіки підписано Програму співпраці між Урядами України та КНР у рамках спільного будівництва «Економічного поясу Шовкового шляху» і «Морського Шовкового шляху»

її (її високоякісні продукти харчування), населення цієї країни (1-ше місце у світі, зростання урбанізації) та наміри Китаю в забезпеченні власної продовольчої безпеки на базі географічної диверсифікації імпорту, цю країну впевнено можна розглядати як перспективний ринок збуту української продукції.

其对高质量食品的需求)、人口现状(世界第一、城市化加快)及中国基于进口地域多样化确保自身粮食安全的意图等方面来看,中国可以自信地被视作乌克兰产品的一个有潜力的市场。

发展我们两国经贸关系的主要工具是乌中政府间合作委员会。在该委员会框架内,设立了7个分委会,分别在经贸、农业、文化、教育、医药、科技、航天等多个合作领域内取得了重大成果。该委员会的主要目标是促进乌中双边经济关系发展,满足两国经济各领域的利益和需求。

双方都对外贸自由化和在多个领域发展双边合作感兴趣,即建立合资企业和产业聚集区、参与乌克兰的天然气生产项目、创建乌克兰与中国创新中心或科技园、提高多式联运的竞争力、建造垃圾加工厂、实施投资项目、把纳米技术和最新研发成果采用到高科技领域,以及发展电子商务等。

值得指出的是,乌克兰是最早加入“一带一路”倡议的国家之一。在北京举行的第二届“一带一路”国际合作高峰论坛期间,双方签署了一份备忘录,以此开始制定共建丝绸之路经济带和21世纪海上丝绸之路的双边合作计划。

2020年底,乌中政府间合作委员会第四次会议期间,双方签署了关于共建丝绸之路经济带和21世纪海上丝绸之路的合作规划。此举使深化双边合作和重启联合项目成为可能。在乌中政府间合作委员会框架内,还设立了投资问题工作组。根据乌克兰国家银行的数据统计,截至2020年12月31日,乌克兰经济吸引到5200万美元的中国投资(参与资本工具)。中国对乌克兰工业的投资额最大,达2050万美元,占中国投资总额的39.4%。乌克兰对工业(加工业)、批发与零售业、机动车辆和

XXI століття», що сприяє відкриттю нових амбітних можливостей для поглиблення двосторонньої співпраці та перезавантаження спільних проєктів.

У рамках роботи міжурядової Комісії зі співробітництва здійснює свою діяльність Робоча група з питань інвестицій. За даними Національного банку України станом на 31.12.2020 в економіку України залучено 52,0 млн дол. США китайських інвестицій (інструменти участі в капіталі). Найбільший обсяг інвестицій з Китаю надійшов до української промисловості та склав 20,5 млн дол. США, що становить 39,4% від загального обсягу китайських інвестицій. Українські прямі інвестиції присутні в таких сферах економічної діяльності, як: промисловість (переробна промисловість); оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів; транспорт; складське господарство; поштова та кур'єрська діяльність. Обсяг таких інвестицій становив 0,3 млн дол. США.

Україна готова до продовження економічного діалогу з КНР у рамках Комісії зі співробітництва між Урядами України та Китайської Народної Республіки та її робочих органів за напрямками, що становлять взаємний інтерес.

Особливе місце займає співробітництво в аграрній сфері. Основним органом двосторонньої співпраці між Україною та КНР у сфері сільського господарства є українсько-китайська Підкомісія з питань співробітництва в галузі сільського господарства. У рамках діяльності Підкомісії відбувається діалог щодо розвитку співробітництва в галузі агропромислового

мотоциклів, а також транспорт, оптова та роздрібна торгівля, ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів, транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність. Обсяг таких інвестицій становив 0,3 млн дол. США.

Україна готова до продовження економічного діалогу з КНР у рамках Комісії зі співробітництва між Урядами України та Китайської Народної Республіки та її робочих органів за напрямками, що становлять взаємний інтерес.

Україна готова до продовження економічного діалогу з КНР у рамках Комісії зі співробітництва між Урядами України та Китайської Народної Республіки та її робочих органів за напрямками, що становлять взаємний інтерес.

Україна готова до продовження економічного діалогу з КНР у рамках Комісії зі співробітництва між Урядами України та Китайської Народної Республіки та її робочих органів за напрямками, що становлять взаємний інтерес.

<https://www.nkau.gov.ua/>

Четверте засідання Комісії зі співробітництва між Урядами України та КНР. Грудень 2020 року

комплексу, зокрема за такими напрямками: інвестиційне співробітництво (сфери, напрями і механізми залучення китайських інвестицій в аграрний сектор України); галузева взаємодія, зокрема в рослинництві, тваринництві та рибному господарстві, а також науково-технічне співробітництво.

Китай є одним з ключових торговельних партнерів України та стабільно входить в п'ятірку країн-імпортерів української аграрної продукції. За результатами 2020 року, незважаючи на труднощі та бар'єри, спричинені пандемією COVID-19, Китай посів 1-ше місце серед країн світу, у які експортувалася українська аграрна продукція. У 2020 році обсяг двосторонньої торгівлі сільськогосподарською продукцією з Китаєм склав \$3,74 млрд та виріс на 77% у порівнянні з 2019 роком.

Також 7 місяців поточного 2021 року демонструють значні обсяги торгівлі продукцією АПК України з Китаєм. Зокрема, експорт сільськогосподарської продукції збільшився на 44,8%, у порівнянні з аналогічним періодом минулого року, та склав \$2423,9 млн. Загалом товарообіг аграрною продукцією в січні-липні поточного року збільшився на 41,9% до \$2531,6 млн у порівнянні з аналогічним періодом 2020 року.

Частка продукції АПК у загальній структурі українського експорту до КНР становить понад 50%. Сьогодні Україна є основним постачальником в Китай кукурудзи і соняшникової олії (~ 60–80% всього імпорту Китаєм в останні роки), а також істотно збільшує обсяги експорту макухи (після відкриття ринку в 2017 р.).

Уряд України зацікавлений у подальшому нарощуванні торгівлі та диверсифікації продукції, яку Україна експортує до Китаю. Наразі здійснюються комплексні заходи щодо відкриття доступу до ринку КНР для вітчизняної продукції: тваринного походження (риба та рибні продукти; м'ясо птиці; корми для домашніх тварин; комбікорми для сільськогосподарських тварин) та рослинного походження (пшеничне борошно; пшениця; ріпак; сорго; бобові; соєвий шрот; яблука; лохина; черешня).

Очевидно, що між Україною та Китаєм склалися тривалі та міцні взаємини, а також відмінні перспективи співпраці. Ми налаштовані до конструктивного діалогу з усіх питань і, зокрема, щодо реалізації торговельно-економічних, інвестиційних проєктів з Китайською стороною.

此外，2021年的前5个月，乌克兰与中国的农产品贸易额创下新的历史记录，其中农产品出口额同比增长63%，达到近1.6亿美元。总体而言，今年一月到五月，农产品交易额同比增长58.3%，达到19亿美元。

农产品在乌克兰对华出口总结构中所占份额超过50%。如今，乌克兰是中国玉米和葵花籽油的主要供应国（占近几年中国进口量的60–80%）。同时，乌克兰不断增加油粕出口量（自2017年开放市场以来）。

乌克兰政府有意进一步加大与中国的贸易力度，使乌克兰向中国出口的产品多样化。目前，乌克兰采取综合措施，使国内产品进入中国市场，包括动物产品（鱼类和鱼类产品、禽肉、宠物饲料、家畜配合饲料）和植物产品（小麦粉、小麦、油菜、高粱、豆类、豆粕、苹果、蓝莓、甜樱桃）。

显然，乌中两国关系长期稳固，合作前景广阔。我们愿意就所有问题，尤其是与中方实施经贸和投资项目的问题进行建设性对话。

Владислава МАГАЛЕЦЬКА, голова Державної служби з питань безпеки харчових продуктів і захисту споживачів:

«Україна має підходити до вибудовування взаємовідносин з Китаєм не з позиції тактики, а з позиції стратегії»

– Владиславо, нещодавно Ви отримали відзнаку «Агента змін в Україні» за внесок в розвиток українського зернового ринку. Ви та Ваша команда прикладає немало зусиль, відкриваючи закордонні ринки для експорту харчових продуктів. Безумовно, найбажанішим для українських виробників є китайський ринок. Протягом останніх років спостерігається значний прогрес в обсягах експорту агропродукції до Піднебесної за рахунок перш за все кукурудзи, ячменю, сояшинокової олії. Однак Україна може запропонувати нашим китайським партнерам набагато більше. Поділіться, будь ласка, перспективами на цей рік. Яка продукція АПК зможе розширити структуру експорту в найближчій перспективі?

– Наша команда разом із МЗС активно працює над відкриттям ринку Китаю для українських експортерів багатьох видів продукції харчування. Переговори знаходяться на різних етапах, але прогрес є за всіма основними напрямками.

Умовно продукцію, по якій ми зараз домовляємося, можна розбити на декілька груп. По-перше, це продукція тваринництва. Це, перш за все, м'ясо птиці і яйця та яєчні продукти. По-друге, це продукція рослинництва – пшениця, ріпак, сорго, горох та квасоля. Ведуться переговори також з відкриття ринку черешні. Проводяться переговори щодо відкриття ринку для українського пшеничного борошна, шроту соєвого, яблук та лохини, а також риби та рибних продуктів.

Ще один напрям – корми. Зараз проводимо роботу з отримання можливостей для експорту до Китаю українських кормів для домашніх тварин, комбікормів для сільськогосподарських тварин, птиці та ставкових риб. У зоні уваги доступ до китайського ринку заморожених напівфабрикатів, які містять продукти тваринного походження, рослинного походження та/або перероблені продукти тваринного походження, а також ялових колагенових оболонки.

– У кінці минулого року була підписана Програма співробітництва між Урядом КНР та Урядом України в рамках спільної побудови «Економічного поясу шовкового шляху» та «Морського шовкового шляху XXI сторіччя». Одним із пріоритетних напрямів значиться сільське господарство. Чи відбувається активна взаємодія з китайською стороною щодо виконання цієї програми? Чи бачите Ви зацікавленість у спільній роботі щодо розвитку транспортно-складської логістики, співробітництві у сфері санітарних та фітосанітарних заходів, бажання інвестувати в наш АПК взагалі?

– Китай нарощує свою присутність по всій Європі, як в Західній і Південній, так і в Східній. І співробітництво з Україною вибудовується на основі глобального просування стратегічних проєктів Китаю на Захід. Воно буде й надалі відбуватися активними темпами, незважаючи на заполітизованість питання.

Ми можемо використати цю можливість і залучити інфраструктурні інвестиції та активізувати

стратегічні проєкти, як це роблять багато наших держав-сусідів – та ж Угорщина чи Грузія. Можемо ж обмежитися лише торгівлею. Це більш вразлива позиція для подальшого стратегічного економічного співробітництва.

Моя позиція – Україна має активізувати всі проєкти з Китаєм на взаємовигідній основі, враховуючи національний інтерес. Сьогодні ми бачимо зацікавленість китайських партнерів у створенні відповідної транспортної інфраструктури; їх присутність у секторі вирощування, зберігання та транспортування зерна. Ну і, звичайно, інвестиції. Це зовсім не ті об'єми, які могли б бути, але прогрес існує. Думаю, що в найближчому майбутньому ми побачимо зрушення в цьому напрямку. І це буде відбуватися завдяки зближенню позицій держав на економічній основі.

Це не тільки бажання щодо посилення співпраці з обох сторін, це логіка економічного розвитку взаємовідносин. Експорт з України до Китаю росте шаленими темпами і б'є усі історичні рекорди. Наступний логічний для обох сторін крок – це масштабні інвестиції.

– Можна згадати досвід Бразилії, яка є провідним постачальником харчових продуктів до Китаю. Минулого року третя частина всього агроекспорту була спрямована до КНР, а це склало 67 млрд доларів валютних надходжень. США, другий торговельний партнер Бразилії, закупив втричі менше. Можливо, порівняння з Бразилією не дуже коректне. Однак Україну називають гарантом світової продовольчої безпеки. Це накладає певну відповідальність. На Вашу думку, чи може Україна стати конкурентом Бразилії на китайському ринку? Чи висувають китайські партнери певні умови щодо якості агропродукції та обсягів постачання? Якщо так, то чи в змозі українські виробники їх задовольнити?

– Для того щоб відповідати запитам, які формує гігантський ринок Китаю, що постійно розвивається, потрібно постійно розвиватися і самому. Я думаю, у світі зараз немає жодного гаранта продовольчої безпеки, який міг би повністю задовольнити потреби Китаю. Та ж сама Бразилія в кінці минулого року не мала можливостей збільшити рівень експорту кукурудзи до Піднебесної.

Я не прихильник змагань в економіці заради самих змагань. Україна має чітко дотримуватися свого інтересу в економічній співпраці з будь-яким зовнішньоекономічним партнером. А він, на мою думку, полягає не тільки в нарощенні об'єму якогось одного чи двох видів товарів. Нас цікавить довгострокове взаємовигідне співробітництво з дуже широкого спектру продукції. І це не тільки сировина, але й продукти переробки.

Ринок Китаю цікавий фактично для будь-якої галузі українського сільського господарства, і наші виробники готові змінювати свій підхід до якості та об'ємів продукції. Те, що ми не можемо зробити сьогодні, ми зможемо зробити через три роки. Таку економічну поведінку диктує зацікавленість.

Піднебесна відома тим, що проводить будь-які дії у світі, виходячи із довгострокових планів, які розраховані на десятиліття, якщо не більше. Вважаю, що й Україна має підходити до вибудовування взаємовідносин не з позиції тактики, а з позиції стратегії. Думаю, що в цьому будуть зацікавлені всі учасники процесу переговорів.

– На VI Міжнародній зерновій конференції Grain Ukraine, що відбулася в червні, Роман Лещенко, міністр аграрної політики та продовольства України, згадав про агростратегію-2030, яку вперше було презентовано в Кабміні в лютому цього року. Стратегія стосується широкого кола питань, як писали деякі засоби масової інформації, «від співпраці в галузі міжнародної безпеки до підтримки вітчизняного картоплярства». Є там і про відкриття нових ринків, правда без зазначення назви країн або регіонів. Наскільки ця стратегія відповідає очікуванням наших найбільших торговельних партнерів? Чи проводилися консультації, наприклад, з китайською стороною, як найбільшого покупця продукції АПК у світі?

– Вважаю, що питання взаємовідносин з Китаєм є ширшим, ніж просто взаємовідносини в галузі АПК. Ми бачимо, наприклад, як окремі питання в машинобудуванні впливають на взаємовідносини в інших сферах, у тому числі й в агросфері. Сьогодні одне з найболючіших питань України – це

транспортна інфраструктура. Думаю, що розвиток у цьому напрямі підтягне за собою дуже багато сфер в економіці. І саме над цим сьогодні ведеться спільна робота.

Що стосується очікувань наших зовнішньоекономічних партнерів, то основне їх бажання – це якісна продукція в необхідних об'ємах із зрозумілими умовами і в чіткі строки. Над цим і працюємо – проводимо роботу над зменшенням кількості нотифікацій, створюємо умови для стимулювання експорту, прискорюємо процедури і переводимо їх в електронний вигляд, стаємо більш зрозумілими і відкритими для наших партнерів. Вважаю, що імпортери і експортери вже оцінили нові можливості і зміни. А далі буде!

– І наостанок, поділіться Вашими враженнями від співпраці з китайськими колегами. Ви маєте багаторічний досвід. Що є принципово відмінним від спілкування із західними партнерами? Що Вам подобається, а що заважає в роботі? Які Ваші особисті побажання щодо налагодження більш тісної співпраці з Піднебесною?

– Китайська культура є дуже давньою і містить у собі дуже багато мудрості. Я б побажала усім, хто збирається працювати чи вже працює з Китаєм, уважно прочитати, а, головне, зрозуміти «Лунь Юй».

Є така конфуціанська максима: «Благородна людина думає про належне. Низька людина думає про вигоду». Це не просто красива фраза, для мене це принцип дії на державному рівні.

Я не хочу шукати відмінності та протиставляти Схід і Захід. І там, і там цінують порядність та вміння виконувати свої зобов'язання. Це морально-етичне підґрунтя особисто для мене є єдиним можливим для побудови взаємовідносин. Тож партнери завжди відповідають тим же.

Що ж до побажань відносно співпраці, то я хотіла б, щоб взаємовідносини України та Китаю будувалися на міцних підвалинах довгострокових стосунків, які б враховували інтереси обох сторін на далеку перспективу.

Інтерв'ю провела Віта ГОЛОД

Леонід КОЗАЧЕНКО, президент Української аграрної конфедерації: «Китай стає для нас одним з найбільш зацікавлених партнерів в імпорті українського продовольства»

– Леоніде Петровичу, розкажіть про Українську аграрну конфедерацію, яку Ви очолюєте? Її історію та цілі її діяльності?

– Українська аграрна конфедерація створена з ініціативи голови Селянської спілки України Івана Олексійовича Мозгового ще в 1998 році. Це було об'єднання кількох професійних громадських структур, які вже активно презентували свою діяльність в аграрній сфері. На той час членами організації стали: Асоціація фермерів України, Ліга підприємців АПК, Селянська спілка України, Всеукраїнська Рада колективних сільськогосподарських підприємств.

Наразі Українська аграрна конфедерація об'єднує понад 20 громадських асоціацій аграрної сфери. Також серед них є і юридичні особи – це переважно середній та великий бізнес, таких більше сотні. Вони представляють різні галузі аграрної сфери. Тобто Українська аграрна конфедерація є таким універсальним інструментом, який «моніторить» стан справ в аграрній сфері і генерує позицію аграрної спільноти перед законодавчою та виконавчою владою нашої Держави.

Що ми робимо для того, щоб Україна більше виробляла і продавала своєї аграрної продукції. Ви знаєте, що ми єдина галузь економіки України, яка, власне, не збавляє свій потенціал. І на основі того, що формує аграрний сектор, наразі тримається вся економіка нашої держави. Тобто ми є головним стабілізатором базових показників в економічній сфері.

– Багато хто називав Україну – годівницею Європи, а тепер кажуть – і цілого світу. Адже

за деякими видами аграрної продукції наші виробники займають провідні позиції. На Вашу думку, куди слід рухатися далі, щоб реалізувати потенціал українського сільськогосподарського сектору?

– Чи реалізували ми свій потенціал повністю? Ні. Якщо говорити про вартість продукції, яку ми виробляємо, то ми можемо її мінімум потроїти. В основному за рахунок поглиблення переробки сировини. Ми багато виробляємо сировини, у першу чергу зернові культури. І в цьому році ми поб'ємо рекорд і зберемо зернових культур більше 100 млн тонн. За нашими підрахунками, зернових і олійних культур ми можемо збирати 125–130 млн тонн. Але головну частину цього врожаю ми експортуємо. Водночас із цього багатства можна виробляти сотні видів різноманітної продукції. В першу чергу – продовольчі, фармацевтичні, косметичні товари і, звичайно, теплову і електричну енергію. Для того, щоб це реалізувати, Україні потрібно від 75 до 80 млрд доларів США. Це небагато, оскільки на світовому рівні в сільське господарство інвестується останні п'ять років 158 млрд доларів щороку. Якщо брати таку країну, як наша, яка має величезний потенціал, то інвестиції в 75–80 млрд доларів протягом наступних 10 років могли б потроїти валове виробництво продукції. Дуже важливо те, що Україна зможе спожити лише приблизно 20%, з них 5% ще й буде в резерві. Решта – це наш стратегічний експорт. Жодна країна в світі не має таких можливостей, як ми. Ми зможемо рятувати не менш, як півмільярда людей на планеті від голоду.

Сьогодні за різними даними від 20 до 30 тисяч людей щодня помирають від голоду на планеті. І приблизно за 20 років цей показник подвоїться. Чому? Тому що величезна кількість родючої землі

на планеті щороку виводиться з експлуатації, а це значить, що 1,6 млн гектарів стають непридатні для обробки. Причина цьому – глобальне потепління. Що буде в найближчі 20–30 років – велике питання.

Але, незалежно від того, що буде на глобальному рівні, ми знаємо, що в Україні за рахунок наших можливостей все буде гаразд. І ми будемо використовувати експорт продовольства як дуже потужний інструмент впливу на глобальну політику. Я часто виступаю на міжнародних нарадах і кажу, що їжа – найкраща зброя.

– Ваша конфедерація виступає медіатором між аграрним бізнесом та урядом. І Ви особисто маєте величезний досвід співробітництва з Китаєм. Чи доносите Ви думку бізнесу до влади щодо того, як розбудувати відносини з Китаєм? Чи є вплив на ці процеси зі сторони бізнесу?

– Наразі, як я зазначив, аграрний сектор є драйвером економіки України, і ця галузь розвивається якнайкраще в порівнянні з іншими. Є певні напрацювання і певні успіхи, переважно завдячуючи діяльності професійної громадської спільноти. На

початку 90-х перші асоціації, які створювалися, були саме в аграрній сфері. І ми завжди впливали на політику. Більше, ніж будь-хто. Оскільки такої кількості людей з вилами біля парламенту, біля уряду, біля офісу президента не було ніколи, окрім революційних подій.

Зараз ми маємо певні проблеми. Йде радикальна трансформація системи державного управління, ліквідація міністерства аграрної політики, яка не була ніким прокоментована. Його ліквідували. Повноваження передали Мінекономіки і частково до Міністерства енергетики в частині рибного господарства, наприклад. У грудні 2020 року було прийнято рішення про відновлення міністерства, з 1 вересня 2021 року воно запрацювало. За рахунок і Аграрної конфедерації, і багатьох наших членів здійснюється потужний вплив на формування політики на рівні парламенту. Ми впливаємо на рішення уряду з тих чи інших питань. Це стосується і аграрної політики відносно співпраці за межами нашої країни. Китай, з яким ми співпрацюємо, є одним з перспективних ринків. Хоча в нас політичний стратегічний курс на європейську інтеграцію, і я особисто підтримую цей курс. Але є проблеми на європейському напрямку, про які треба казати. Ми йдемо нібито в європейську спільноту. Європейський союз у питанні сільсько-

господарської співпраці нас, якщо так можна висловитися, принизив, тому що ввів квоти на поставки і обмежив наш імпорту. Ми офіційно з трибуни європейських столиць неодноразово підіймали ці питання. Вони бояться конкуренції з нашої сторони. Стратегічно і політично ми йдемо в Європу, але в аграрному плані багато перешкод.

– Китай в останні роки суттєво збільшив імпорту української аграрної продукції. Розкажіть, які товари користуються попитом у Китаї і які товари українських аграріїв можуть бути конкурентними на китайському ринку?

– Серед усіх країн, які імпортують продовольство, Китай стає для нас одним з найбільш зацікавлених партнерів в імпорту українського продовольства. Сьогодні ми експортуємо до Китаю, в основному, зернові культури. Це кукурудза, ячмінь, соя без ГМО, багато почали експортувати олії, продукції тваринницького походження. На жаль, її недостатньо, хоча попит на неї дуже сильно зростає. Сьогодні є кілька проєктів в Україні, які потребуватимуть підтримки міжнародних фінансових установ. Вони будуть мати на меті виробництво

продукції тваринницького походження. І основну частину цієї продукції будуть поставляти до Китаю та в країни Близького Сходу. Якщо говорити взагалі про товарообіг з Китаєм, то за минулий рік він був рекордним. Ми імпортували з Китаю трохи більше продукції, ніж експортували. Приблизно 8 млрд склав імпорту з Китаю і трохи більше 7 млрд – експорт до Китаю. Основна частина експортованої продукції – це продовольство.

Нам необхідно примножувати наші можливості на взаємовигідній основі. Я сам був кілька разів у Китаї і знаю, що це за країна, знаю її можливості саме у сфері аграрній. Китай не може нарощувати аграрне виробництво, яке б забезпечило їхні потреби найближчими роками. Там буде зростати дефіцит. І тут Україна може рятувати цю країну від проблем, пов'язаних з дефіцитом продовольства. Нам потрібні для цього лише кошти. Ми готові для цього працювати із цими інвестиційними коштами, і співпрацювати з китайськими компаніями, які задіяні у виробництві сільськогосподарської техніки, обладнання. Багато китайських компаній готові частково локалізувати виробництво цього обладнання і техніки в Україні. І ми готові до цього теж. Також Україна закуповує в Китаї багато пестицидів, різної хімічної продукції, яка використовується в сільському господарстві. І ми задоволені такою співпрацею.

Важливо також враховувати тренди. Наприклад, коли 20 років тому я був у Китаї, я не міг ніде купити молока. Вони його не споживали. Зараз там ситуація радикально змінилася. Тепер в Китаї шалений тренд на споживання молока. І вони не встигають його завозити. Хоча в частини населення там успадковане несприйняття лактози, приблизно 9% населення. Решта споживає молоко. Особливо люблять морозиво, й українське в тому числі.

– Як зламати такий тренд, що Україна з року в рік стає постачальником продукції з низьким рівнем переробки. Чи можна сказати, що Китай певним чином визначає саме такий стан речей, коли Україна виступає постачальником сировини, з якої потім китайські виробники самі створюють продукцію з високою доданою вартістю?

– У нас можливостей змінити цей тренд замало. У цьому винен не Китай, а саме ми винні. Про наш потенціал у всьому світі знають. Нам багато хто хотів би дати кошти на те, щоб використати наш потенціал, але не дають з різних причин. Будь-яка країна, не тільки Китай, звичайно зацікавлені, щоб купити сировину, переробити її в себе і менше витратити на це коштів. Але я знаю, що якщо ми будемо продавати не сировину, а продукцію з доданою вартістю, то Китай теж буде купувати, бо іншого виходу в них не буде.

– Які, на Вашу думку, є проблеми торгівлі України з Китаєм аграрною продукцією?

– Є різні бюрократичні перешкоди, які виникають час від часу, і ми уповільнюємо свій рух. Наприклад, ми два роки не можемо домовитися про постачання до Китаю м'яса птиці. Хоча там є певний дефіцит і великий попит на цю продукцію. А почалося це через те, що в нас було виявлено пташиний грип. Він був зупинений. Потім ми дуже довго погоджували документи, але спалах пташиного грипу повторився. Але вже понад півроку ми не можемо відновити експорт, йде погодження документів.

Багато є також перешкод у логістиці. Російська Федерація перекрила нам постачання заліз-

ничним транспортом, який ми використовували. Ось, наприклад, Китай, постачаючи до Євросоюзу велику кількість різних товарів залізницею через територію Росії і Білорусії, у рамках ініціативи «Поясу і шляху», назад відправляє потяги порожніми. І було б доцільно і дешево використовувати їх для поставок до Китаю продукції українського походження. Але Росія блокує цей шлях. Тому нам доводиться відвантажувати на Грузію, потім з Грузії до Азербайджану, далі через Каспійське море і Казахстан на Китай. Це вдвічі підвищує логістичні витрати. Від цього втрачає і Україна, і Китай. Це питання треба вирішувати. З особистого досвіду скажу, що я був на перемовинах у Вашингтоні, і там було сказано, що коли запроваджуються санкції чи обмеження проти країн, вони не можуть стосуватися продовольства та медикаментів. А Росія це робить. І тут треба діяти з усіх боків: Україна порушувала це питання, Китай підтримав, а міжнародні організації допомогли зняти цю перешкоду.

– Якою має бути стратегія входу до Китаю для українських аграрних підприємств?

– Є різні інструменти аналізу та аудиту потенційного ринку споживачів нашої продукції. І їх активно використовують українські компанії. У якості простого прикладу наведу торговельний майданчик Alibaba. За запитом «продати м'ясо яловичини в Китай» можна отримати 5 000 суб'єктів, які готові купувати. Переважна більшість – це юридичні особи, може 2–3% – це фізичні особи. Так можна торгувати із цілим світом, адже Alibaba ще й страхує угоди під певний процент з китайського банку, залежно від країни (приміром, якщо ви вирішите поставляти в Африку). І такий сервіс вбиває всіх подібних конкурентів.

Я, до речі, спілкувався з віце-президентом Alibaba і привозив його сюди в Україну. Серед інших інструментів можна виділити демонстраційні майданчики, торговельні виставки. Щоб ми могли рухатися швидше, нам треба використовувати такий інструмент, як виставки. На наших сільськогосподарських виставках зазвичай беруть участь багато китайських підприємств. Але від України мало виробників беруть участь у подібних заходах на території Китаю.

infoindustria.com.ua

У нас є запрошення і пропозиція, щоб Українська аграрна конфедерація цьому посприяла, саме відкрити у кількох місцях постійно діючі майданчики. Є великі торговельні заходи, які проводяться раз чи кілька разів на рік. Ми тримаємо контакт з нашим посольством у Китаї, бо воно сприяє створенню таких різних інструментів. В Україні також є представництва китайських асоціацій, які шукають постачальників.

- COFCO?

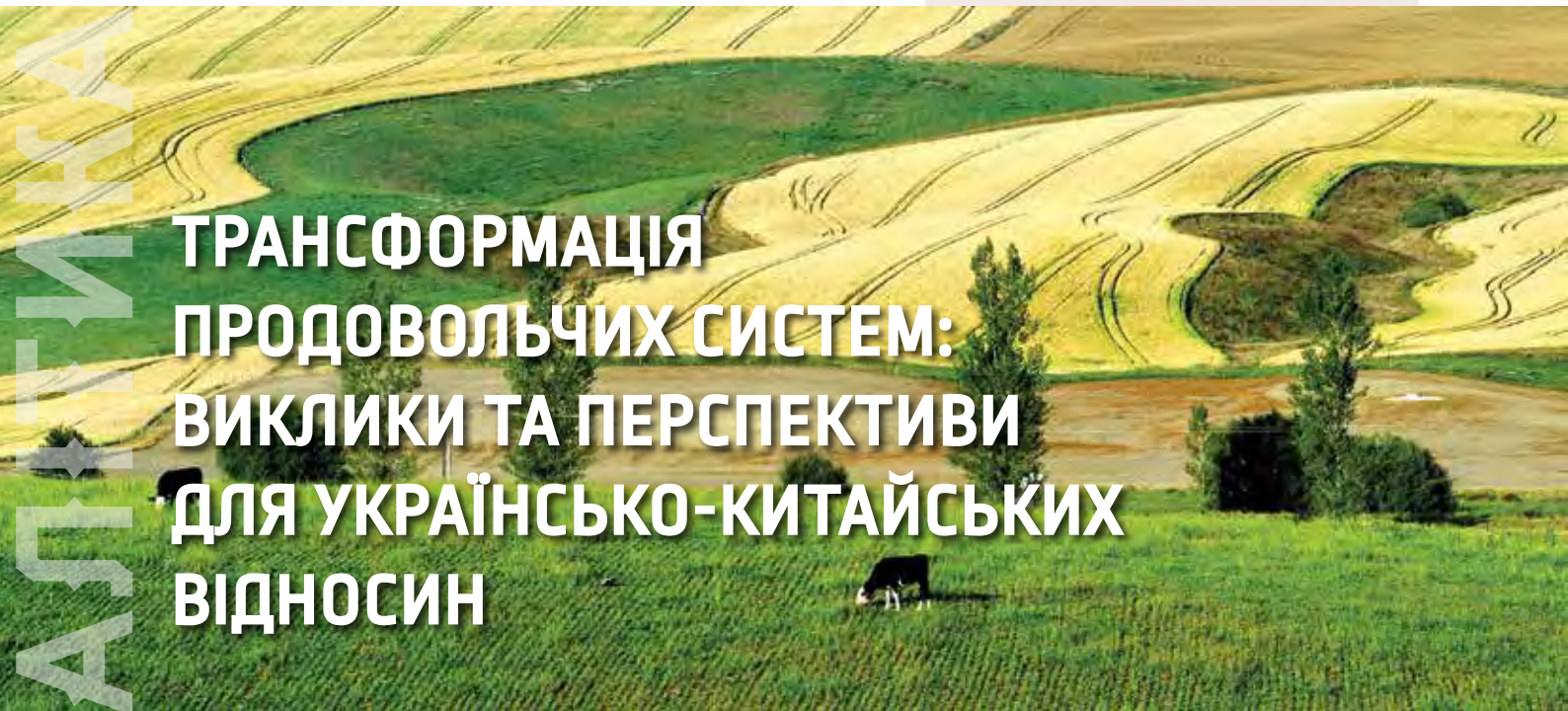
– COFCO – це така компанія, президента якої я знаю особисто і зустрічався з ним в Пекіні. Вони мають плани в перспективі п'яти років стати найбільшим трейдером у світі. І це буде зроблено й завдяки Україні. Вони хочуть 50% поставок продукції сільськогосподарського походження робити через свої майданчики в Україні. Зараз COFCO навіть і 30% не поставляє, приблизно 24–25% від загального обсягу. Але в них нема обмежень по фінансам. Вони вже почали будувати логістичні об'єкти в Україні.

– Китай розвивається швидкими темпами, це відомо всім. На Вашу думку, що можна звідти в китайців запозичити? Чи можна використовувати напрацювання китайських селекціонерів для підвищення врожаїв в Україні? Чи можливо залучення китайських технологій в український агросектор, чи спільний розвиток нових «ноу-хау»?

– Можна використовувати різні китайські напрацювання і в селекції рослин, і в селекції тварин, і в питаннях технологій вирощування тварин і рослин. Китайці дуже специфічні. Вони швидко вчаться, залучають досвід інших країн, покращують здобуті знання. Я знаю, що на півночі країни активно створюються великі агрохолдинги (наприклад, по виробництву молока). Лише в одному такому холдингу приблизно 3 мільйони корів, якщо я не помиляюся. Коли створюються такі величезні підприємства, то вони мають неабиякі фінансові ресурси. Вони працюють цілодобово. Тому треба повчитися в них.

Інтерв'ю провели Олексій КОВАЛЬ та Віта ГОЛОД

ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРОДОВОЛЬЧИХ СИСТЕМ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКО-КИТАЙСЬКИХ ВІДНОСИН

Михайло МАЛКОВ,
*координатор програм розвитку
Продовольчої та сільськогосподарської
організації ООН (ФАО) в Україні*

Кліматичні зміни та пов'язані з ними природні катаклізми, локальні конфлікти, торговельні війни, введення нетарифних бар'єрів разом з пандемією COVID-19 і економічною кризою призвели до серйозного порушення ланцюжків постачання продовольства та поставили під загрозу глобальну продовольчу безпеку.

Саме тому в багатьох країнах почали змінювати концепцію забезпечення національної продовольчої безпеки, передусім завдяки локалізації ланцюжків постачання. Проте кліматичні зміни більш за все впливають не тільки на ситуацію на внутрішньому та зовнішньому ринках, але й на сільгоспвиробництво та виробництво харчових

продуктів. Тому адаптація продовольчих ланцюжків доданої вартості до змін клімату, їх сталість до природних катастроф, масових навалів шкідників і епізоотій, зменшення емісій парникових газів завжди будуть у фокусі відповідних національних політик. Останні спрямовані на трансформацію продовольчих систем – сукупність факторів, що визначають продовольчий характер економіки тієї чи іншої країни: виробництво, логістика, зберігання, переробка продуктів харчування, маркетинг, торгівля, традиції споживання, управління відходами і т. ін. **І вже зараз очевидно, що подібні трансформації на глобальному та навіть національному рівнях є неминучими.**

Організація Об'єднаних Націй розуміє як потенційні можливості, так і значні ризики, що пов'язані із впровадженням подібних політик. Саме тому за ініціативою Генерального Секретаря ООН Антоніу Гутерріша у вересні 2021 року в Нью-Йорку відбудеться Саміт ООН з продовольчих систем, метою якого буде спроба виписати економічні, екологічні, соціальні та всі інші елементи забезпечення людей продовольством у ширшому розумінні – у контексті цілей сталого розвитку.

З метою підготовки до саміту та розуміння пріоритетів різних країн ООН ініціювала проведення відкритих національних діалогів по всьому світу. У ході діалогів Китайська Народна Республіка і Україна заявили про свої підходи до трансформації продовольчих систем, у яких є однакові стратегічні завдання щодо забезпечення глобальної продовольчої безпеки та екологізації продовольчих систем. Але є і багато відмінностей, що пов'язані насамперед з різними стартовими умовами. Розуміння існуючих проблем та заявлених на діалогах трендів, при досяганні певного рівня домовленостей між компетентними органами, дозволить урядам і бізнесу обох країн здійснювати середньострокове планування своїх торговельних політик та операцій. Це особливо важливо зараз, в умовах так званого цінового «супер-піку» на commodities, який багато експертів пов'язують з ростом попиту саме в КНР.

Головним стратегічним документом, який де-факто задає напрям трансформації продовольчих систем Китаю, є п'ятирічний план, який було прийнято в березні цього року.

У плані XIV п'ятирічки чітко позначено розуміння влади, що «інновації – двигун модернізації Китаю, який забезпечує стратегічну підтримку національного розвитку». Було заявлено про необхідність подальшого розвитку внутрішніх ринків і внутрішнього споживання. Як зазначив Голова КНР Сі Цзіньпін: «Пріоритет буде наданий внутрішній циркуляції і побудові потужного внутрішнього ринку, який зробить Китай магнітом, що притягує іноземні ресурси і засоби виробництва».

З моменту глобальної економічної кризи 2008 року КНР більш ніж удвічі підвищила внесок внутрішнього споживання в зростання ВВП. Співвідношення обсягу зовнішньої торгівлі до національного ВВП в КНР впало з 67% у 2006 році до 32% у 2019-му. До 2020 року внутрішнє споживання вже шість років поспіль було головним локомотивом розвитку, забезпечивши 57,8% економічного зростання в 2019-му. До кінця XIV п'ятирічки планується повністю відмовитися від імпорту насіння та наростити виробництво зернових, насамперед пшениці, у всіх провінціях Китаю з метою суттєвого скорочення залежності від імпорту.

У ході Національних діалогів також було вказано на важливість забезпечення попиту на внутрішньому ринку КНР. Зокрема, було заявлено, що спроможність Китаю гарантувати національну продовольчу безпеку є одним з головних факторів забезпечення глобальної продовольчої безпеки. Головними проблемами було визнано скорочення орних земель, наслідки змін клімату, зростання попиту на м'ясо та м'ясні продукти на внутрішньому ринку та зростання його собівартості, домінантність малого фермерства в сільгоспвиробництві.

Незважаючи на те, що безпечність і якість харчових продуктів значно покращилися, а дієти стали більш різноманітними впродовж останніх 30 років, ожиріння та надмірна вага за рахунок нездорового харчування є характерними для населення Китаю. Тому було запропоновано запровадити в Китаї національний підхід

до здорового харчування під назвою «Східна схема здорового харчування» з фокусом на збільшення споживання овочів і фруктів.

Саме ці тренди разом з індустріалізацією тваринництва та розвитком аквакультури будуть знаковими для визначення попиту на продукти харчування і товари в Китаї. А це створює додаткові можливості для українського експорту в середньостроковій перспективі за умовами постійного моніторингу попиту і пропозицій на китайському ринку.

Але Стратегія зовнішньої політики України, яку нещодавно було затверджено рішенням Кабінету Міністрів України, та вибрані в ході підготовки до саміту національні пріоритети України з трансформації своїх продовольчих систем від-

кривають додаткові можливості для співпраці між бізнесами обох країн – у тому числі і в межах ініціативи Уряду Китаю «Один пояс, один шлях». Найперше це стосується співробітництва у сфері інновацій і діджиталізації сільського господарства, розвитку ланцюжків доданої вартості та взаємодії на ринках третіх країн. Заявлене Україною відкриття національного карбонового ринку до 2025 року не тільки створює умови для розвитку вуглецевого землеробства, але й може дозволити, за умов плідної кооперації між Урядами обох країн, взаємний доступ до ринків вуглецевих сертифікатів, що може стати вагомим вкладом у виконання амбітних кліматичних зобов'язань Китаю та України. І, звичайно, досвід Китаю в просуванні культурних цінностей шляхом кулінарної дипломатії є безцінним.

Таким чином, незважаючи на існуючі тренди локалізації продовольчих систем, їх трансформація може відкрити додаткові можливості для підприємців обох країн у середньостроковій перспективі. І хочеться вірити, що ані природні, ані політичні катаклізми не стануть на шляху даного позитивного тренду.

<https://quietly-image-uploads.s3.amazonaws.com/>

ТОРГОВЕЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО МІЖ УКРАЇНОЮ ТА КНР У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ

Ольга ДРОБОТЮК,

*к.е.н., директор Інституту досліджень
сучасного Китаю ім. Б. Курца при ДВНЗ
«Київський національний економічний
університет ім. В. Гетьмана»,
член правління
Української асоціації китаєзнавців*

Забезпечення продовольчої безпеки – спроможності країни надати доступ до якісних продуктів харчування, є одним з ключових викликів людства та глобальною проблемою, шляхи вирішення якої розробляють уряди країн та міжнародні організації через збалансування розривів між світовим попитом та пропозицією на сільськогосподарську продукцію. Фахівцями Національного інституту харчування та сільського господарства США у своїх дослідженнях доведено, що зростання сільськогосподарського сектору принаймні вдвічі ефективніше зменшує бідність, ніж зростання в інших секторах. Доступ до якісного та поживного харчування може мати широкий позитивний вплив, зокрема на економічне зростання та створення робочих місць; скорочення бідності; збільшення торговельного потенціалу; підвищення глобальної безпеки та стабільності; покращення здоров'я та охорони здоров'я¹.

У країна та Китай є світовими лідерами з виробництва пшениці, кукурудзи, картоплі, тому в стратегічному торговельному та інвестиційному партнерстві в агропромисло-

вому комплексі мають значний потенціал у забезпеченні глобальної продовольчої безпеки. Так, 5 грудня 2017 року між Урядами України та КНР було підписано Програму українсько-китайського

¹ National Institute of Food and Agriculture. (2021). *Global Food Security*. Retrieved from National Institute of Food and Agriculture: <https://nifa.usda.gov/topic/global-food-security>

інвестиційного співробітництва в агропромисло- вому комплексі (АПК), яка покликана розширити та поглибити економічні та торговельні зв'язки між двома країнами. Пріоритетними напрямками співробітництва є «оптимізація і підвищення ефективності використання земельних ресурсів; розширення логістичних потужностей, виробництва та переробки сільськогосподарської продукції; розширення виробництва техніки та постачання технологій в Україну; зосередження спільних зусиль на модернізації водогосподарських споруд та іригаційної системи України; збільшення обсягів виробництва та торгівлі засобами виробництва в сільському господарстві; поглиблення співробітництва у сфері розвитку аграрних технологій»².

Така Програма відповідає Глобальній сільсько- господарській стратегії КНР, що охоплює наступні складові: зарубіжні інвестиції в сільське господарство, міжнародне співробітництво в АПК, центра сировинної торгівлі, стратегічні торговельні партнери, диверсифікації сільськогосподарського імпорту³.

Китайська ініціатива «Один пояс, один шлях» також охоплює територіальний пріоритет глобальної сільськогосподарської політики. Співробітництво в рамках цієї політики передбачає дві форми участі: державний агробізнес як рушійна сила та приватний сектор як інвестиційний ресурс. За даними China Global Investment Tracker, китайські інвестиції в сільське господарство в країни світу в межах ініціативи «Один

Таблиця 1 – Прогрес у досягненні Цілі сталого розвитку ООН «Подолання голоду»

ЦСР «Подолання голоду»	КНР		Україна	
	стан	значення	стан	значення
Рівень розповсюдженості недоїдання	проблему вирішено	2,5 %	проблему вирішено	3,5 %
Розповсюдженість відставання в рості у дітей до 5 років	виклики залишаються	8,1 %	залишаються основні проблеми	22,9 %
Розповсюдженість виснаження у дітей до 5 років	проблему вирішено	1,9 %	залишаються значні проблеми	8,2 %
Розповсюдженість ожиріння, ІМТ ≥ 30	проблему вирішено	6,2 % дорослого населення	залишаються значні проблеми	24,1 % дорослого населення
Трофічний рівень людини	проблему вирішено	2,19	виклики залишаються	2,28
Врожай зернових	проблему вирішено	6,08 т/га	проблему вирішено	4,85 т/га
Індекс сталого управління азотом	залишаються значні проблеми	0,69	виклики залишаються	0,39
Експорт небезпечних пестицидів	виклики залишаються	2,85 т/млн осіб	проблему вирішено	0,08 т/млн осіб

Джерело: Sustainable Development Report 2021⁶

² Верховна Рада України. (5 грудня 2017 р.). Програма українсько-китайського інвестиційного співробітництва в агропромислому комплексі. Отримано з Верховна Рада України: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/156_004-17#Text

³ Zhang, H., & Cheng, G. (2013). China's Food Security Strategy Reform: An emerging global agricultural policy. у F. Wu, & H. Zhang, China's Global Quest for Resources Energy, Food and Water (pp. 23–41). Routledge.

⁴ American Enterprise Institute. (2021). *China Global Investment Tracker*. Retrieved from American Enterprise Institute: <https://www.aei.org/china-global-investment-tracker>

⁵ OECD. (2021, August 17). *Crop production*. Retrieved from OECD: <https://data.oecd.org/agroutput/crop-production.htm#indicator-chart>

пояс, один шлях» становлять 7,3 мдрд дол. США, а також укладено угод на будівництво на суму – 6,7 млрд дол. США⁴.

Глобальна продовольча безпека. У 2015 році ПРООН продовольчу безпеку визначила однією із сімнадцяти глобальних Цілей сталого розвитку – «Подолання голоду». Ключовими індикаторами успіху повинно стати нульовий рівень голоду, досягнення продовольчої безпеки, підвищення якості харчування і сприяння сталому сільському господарству. Згідно з оцінками Sustainable Development Report 2021, Україна та КНР посідають 36-ту і 57-му позиції серед 165 країн за прогресом у досягненні сімнадцяти Цілей сталого розвитку ООН. Помірне покращання є характерним результатом України та КНР у реалізації заходів щодо досягнення нульового рівня голоду. В обох країнах вирішено проблеми рівня розповсюженості недоїдання та врожаю зернових (див. табл. 1). Також Україна та Китай беруть участь у розробці глобальної політики продовольчої безпеки через членство в Комітеті зі всесвітньої продовольчої безпеки ООН.

За Глобальним індексом продовольчої безпеки 2020, який розроблено The Economist Intelligent Unit, КНР посіла 39-те місце, а Україна 54-те. У звіті за 2020 рік Україна покращила свої позиції на 11 пунктів за рахунок зростання індикаторів субіндексів економічної (цінової) та фізичної доступності (див. табл. 2).

Виробництво та торгівля продовольчими товарами. У 2019 році врожайність зернових у КНР досягла таких показників: пшениця – 5,6 т/га; кукурудза – 6,3 т/га; рис – 4,8 т/га; соя – 1,9 т/га. В Україні урожайність кукурудзи становила 7,2 т/га, пшениці – 4,2 т/га, рису – 3,5 т/га, сої – 2,3 т/га⁵. Серед найбільших за обсягом позицій виробленої продовольчої продукції в Китаї та Україні – кукурудза, пшениця, картопля (рис. 1).

У структурі українського експорту традиційно переважає продовольча продукція з низькою

доданою вартістю, а саме зернові. Китайський продовольчий експорт включає не тільки зернові, але й продукцію із середньою та високою доданою вартістю – готове харчування, корми, харчові відходи, консерви (рис. 2).

За результатами 2019/2020 маркетингового року Україна посіла перше місце в світі з експорту соняшникової олії, друге – з експорту ячменю, є одним з чотирьох найбільших експортерів кукурудзи та входить до п'ятірки країн за експортом пшениці⁷.

У 2019 році Україна експортувала 68,2% виробництва кукурудзи (у т. ч. 12% у КНР); пшениці – 47% (у КНР – 0,1%), сої – 81% (у КНР – 0,9%), ячменю – 27% (у КНР – 9,8%). Китай експортував рису 1,2% від виробництва, рису (еквівалент меленого) – 1,9% (рис. 1 та 2). Решта зернових та бобових, олійних рослин йде на внутрішнє споживання, а також ще частина імпортується Китаєм з країн світу, зокрема соя, кукурудза, ячмінь, пшениця, рис, ріпак (рис. 3). Україна імпортує картоплю, пальмову олію, банани, цитрусові, субпродукти, корми для домашніх тварин.

Двостороння торгівля продовольчими товарами між Україною та КНР. Продовольчий експорт України в КНР становив 54,4% у 2019 р. та 50% у 2020 р., у грошовому еквіваленті: 1,95 млрд дол.

⁶ Sachs, J., Traub-Schmidt, G., Kroll, C., Lafortune, G., & Fuller, G. (2021). *Sustainable Development Report 2021: Interactive Map*. Retrieved from Sustainable Development Report 2021: <https://dashboards.sdindex.org/map>

⁷ Кабінет Міністрів України. (08 лютого 2021 р.). *Дмитро Кулеба: Україна зміцнює роль гаранта світової продовольчої безпеки*. Отримано з Кабінет Міністрів України: <https://www.kmu.gov.ua/news/dmitro-kuleba-ukrayina-zmicnyuye-rol-garanta-svitovoyi-prodovolchoyi-bezpeki>

Таблиця 2 – Глобальний індекс продовольчої безпеки 2020

Індикатори	КНР			Україна			Середній показник	
	Бали	Δ	Ранг	Δ	Ранг	Δ		
Глобальний індекс продовольчої безпеки	69,3	-0,1	39	▼1	63,0	+2,7	▲11	60,4
1. Економічна доступність	72,8	+1,4	57	▲3	74,4	+4,2	▲9	65,9
2. Фізична доступність	73,7	-1,9	7	▼3	51,6	+4,6	▲11	57,3
3. Якість та безпечність	72,5	0	=50	▲1	75,3	-1,1	↔	67,6
4. Природні ресурси та стійкість	51,2	+0,1	40	▼1	50,3	-0,1	↔	49,1
1. Економічна доступність	72,8	+1,4	57	▲3	74,4	+4,2	▲9	65,9
1.1) зміна середніх витрат на харчування	36,5	+6,0	+98	↔	97,0	+21,0	▲52	70,7
1.2) частка населення, яке перебуває за глобальною межею бідності	94,2	0	+53	▼1	99,6	-0,1	▼5	73,3
1.3) індекс доходу із урахуванням нерівності	55,8	-2,4	+47	▼7	60,5	+0,5	▼3	53,7
1.4) сільськогосподарські імпорتنі тарифи	65,4	+4,2	=61	▲10	77,2	0	▼2	62,8
1.5) державні програми продовольчої безпеки	100,0	0	=1	↔	50,0	0	▲3	70,1
1.6) доступ до ринку та надання сільськогосподарських фінансових послуг	91,5	+2,9	29	▲3	59,3	-0,8	▼2	61,9
2. Фізична доступність	73,7	-1,9	7	▼3	51,6	+4,6	▲11	57,3
2.1) достатність пропозиції	79,0	+1,1	=29	▲4	61,2	0	▼1	63,6
2.2) сільськогосподарські дослідження та розробки	43,7	+0,6	39	▼2	46,4	+0,3	▲2	38,2
2.3) сільськогосподарська інфраструктура	55,8	-14,7	44	▼29	40,0	0	▼1	47,8
2.4) волатильність сільськогосподарського виробництва	90,1	-1,0	+15	▼6	73,7	+23,9	▲36	61,6
2.5) політичні та соціальні бар'єри для доступу	66,8	+0,1	40	▲2	22,7	+0,1	↔	59,4

Закінчення таблиці 2

Індикатори	КНР				Україна				Середній показник	
	Бали	Δ	Ранг	Δ	Бали	Δ	Ранг	Δ	Бали	Бали
	2.6) втрати харчування	72,8	+0,3	+70	↔	83,2	+6,8	41	▲17	73,7
2.7) регуляторні зобов'язання щодо продовольчої безпеки та доступу	100,0	0	=1	↔	0,0	0	=65	▲1	37,6	37,6
3. Якість та безпечність	72,5	0	=50	▲1	75,3	-1,1	46	↔	67,6	67,6
3.1) харчове різноманіття	43,3	0	=70	↔	47,8	0	=59	↔	48,3	48,3
3.2) харчові стандарти	50,0	0	=59	▲7	73,5	0	=32	▲9	64,1	64,1
3.3) доступність мікроелементів	84,2	0	=54	↔	87,0	0	46	↔	78,3	78,3
3.4) якість білка	80,6	0	+42	↔	81,6	0	41	↔	68,4	68,4
3.5) безпека харчових продуктів	96,7	0	21	▼1	83,5	-6,4	59	▼9	76,2	76,2
4. Природні ресурси та стійкість	51,2	+0,1	40	▼1	50,3	-0,1	42	↔	49,1	49,1
4.1) вплив зовнішнього середовища	60,7	0	81	↔	56,6	0	91	↔	64,3	64,3
4.2) вода	5,0	0	=66	↔	0,0	0	=78	↔	20,0	20,0
4.3) земля	66,4	0	72	↔	66,6	0	71	↔	69,9	69,9
4.4) океани, ріки, озера	33,0	0	43	↔	19,7	0	=66	↔	27,4	27,4
4.5) вразливість	94,7	+0,1	24	▲2	92,0	-0,8	28	▲1	70,1	70,1
4.6) політична відповідальність до адаптації	39,2	0	=52	▼1	50,0	0	41	▼1	38,9	38,9
4.7) демографічний стрес	87,0	+0,5	17	↔	92,0	+0,1	1	▲1	56,4	56,4

Джерело: The Global Food Security Index, The Economist Intelligent Unit & Corteva⁸

⁸ The Economist Intelligent Unit & Corteva (2020). The Global Food Security Index. URL: <https://foodsecurityindex.eiu.com/Index>

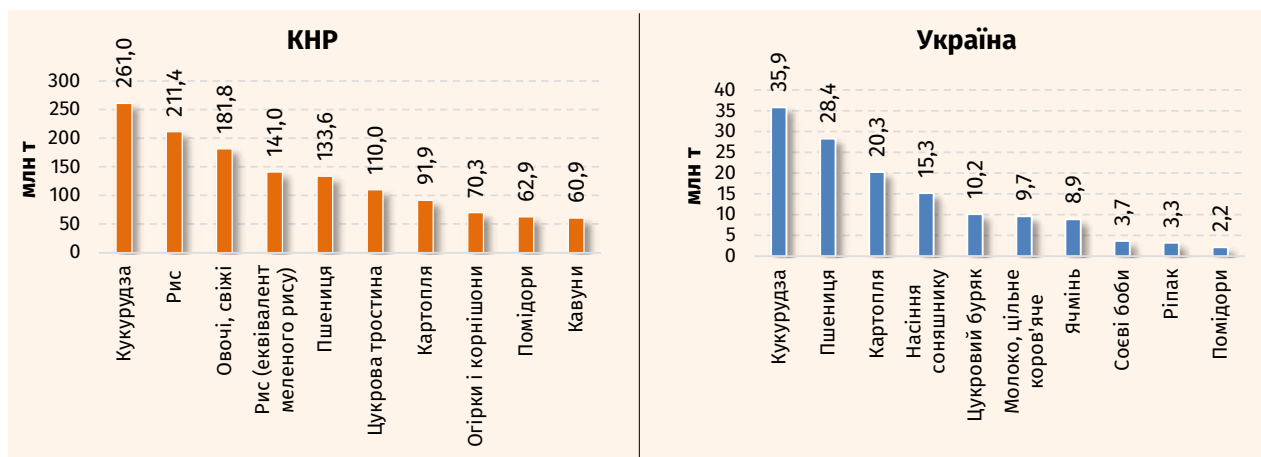

Рис. 1. Топ-10 позицій виробництва продовольчої продукції в КНР та Україні в 2019 році, млн т

Джерело: Food and Agriculture Organization of the UN⁹

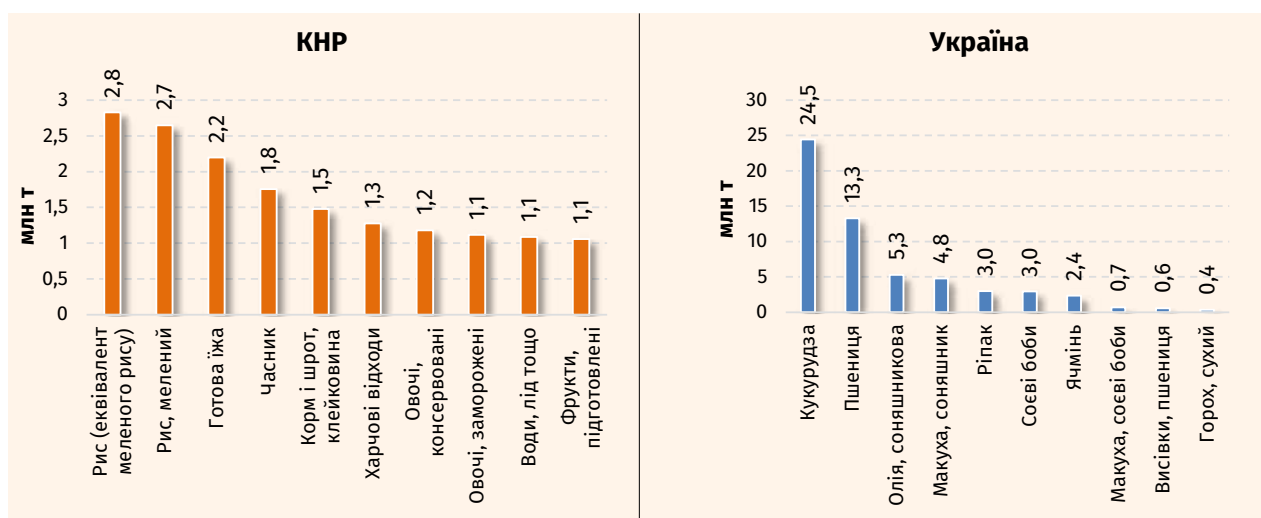

Рис. 2. Топ-10 позицій експорту продовольчої продукції КНР та України в країни світу в 2019 році, млн т

Джерело: Food and Agriculture Organization of the UN

і 3,55 млрд дол. відповідно. У 2020 році 52% продовольчого українського експорту припадає на зернові культури, зокрема 39% – кукурудза, 13% – ячмінь. Українські експортери покривають 55,6% китайського імпорту кукурудзи та 25% – ячменю (див. табл. 3).

Другою великою товарною групою українського продовольчого експорту в Китай є рос-

линні олії, їхня частка становила в 2020 році 31% (1,1 млрд дол.). Зокрема, на соняшкову олію припадає 27%, на рапсову та соєву олію – по 2%. При цьому майже 62% китайського імпорту соняшникової олії, 10% олії соєвих бобів та 4,1% рапсової олії ввозиться з України.

Третьою товарною групою є «Залишки та відходи харчової промисловості», частка якої в 2020 році

⁹ Food and Agriculture Organization of the UN. (2019). *Commodities by country*. Retrieved from Food and Agriculture Organization of the UN: http://www.fao.org/faostat/en/#rankings/commodities_by_country

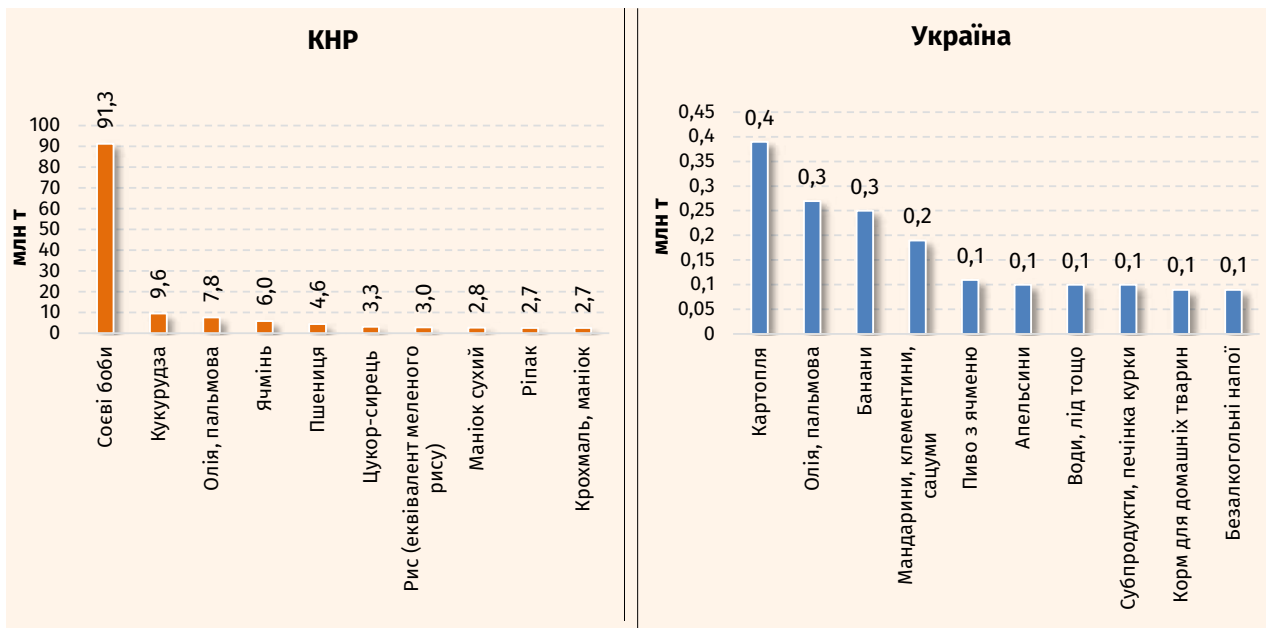

Рис. 3. Топ-10 позицій імпорту продовольчої продукції КНР та України з країн світу в 2019 році, млн т

Джерело: Food and Agriculture Organization of the UN

була 14% (488,2 млн дол.). На експорт макухи соняшникової припадає найбільша частка – 98% (481,7 млн дол.), що покриває 81,9% сукупного китайського імпорту цієї продукції.

У структурі українського імпорту з КНР найбільша частка припадає не на продовольство, а на середньо- та високотехнологічну продукцію. Частка продовольчого імпорту з КНР в Україну становила 2%, зокрема 153,8 млн дол. у 2019 р. та 183,3 млн дол. у 2020 р. Серед товарів продовольчого імпорту найбільша частка припадає на продукти з м'яса, риби, ракоподібних та залишки і відходи харчової промисловості – по 13%. Зокрема, продукти, які використовуються для годування тварин (за виключенням кормів для котів та собак) – 12% (22,6 млн дол.), що покриває 8,7% українського імпорту та становить 1,1% китайського експорту даного товару (див. табл. 4). На другому місці за вартісним обсягом імпорту – зернові культури, а саме рис (11%, або 19,7 млн дол.). Україна імпортує 39,4% рису з КНР (2,1% китайського імпорту). Серед товарів, імпорт яких покривається переважно за рахунок китайських експор-

терів, продукти тваринного походження – шкурки та інші частини птахів (77,5%), понад третину – рослинні згущувачі (пектин, агар-агар тощо), сушені овочі, молюски, сушені фрукти, горіхи.

Можливості торговельного співробітництва у сфері агропромислової продукції. Китай – є найбільшим торговельним партнером України. За підсумками 2020 року спостерігається позитивне сальдо торгівлі агропромисловою продукцією: Україна експортувала на суму 3,55 млрд дол., а імпортувала – на 183,3 млн дол. Як вище згадувалося, Україна експортує переважно продукцію з низькою доданою вартістю, тому доцільним є нарощення частки готової продукції. Також відмічається розширення товарних позицій, зокрема м'яса та молочної продукції. Наприклад, за даними Держпродспоживслужби¹⁰, ряд українських підприємств мають акредитацію на експорт:

- 🌊 **замороженої яловичини** – 3 підприємства (яловичина без кісток);
- 🌊 **замороженої лохини та чорниці** – 2 підприємства;

¹⁰ Державна служба України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів. (2021). *Поточний стан доступу на ринки*. Отримано з Державна служба України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів: <https://dpss.gov.ua/potochnij-stan-dostupu-na-rinki>

Таблиця 3 – Український продовольчий експорт у КНР, 2019–2020 рр.

Товари	млн дол. США		Частка в китайському імпорті*, %		Частка в українському експорті*, %	
	2019	2020	2019	2020	2019	2020
Кукурудза	703,3	1382,6	66,5	55,6	13,5	28,4
Сира соняшникова олія	566,1	943,3	64,2	61,8	14,9	20,1
Макуха та інші тверді залишки, подрібнені або ні, або у вигляді гранул (соняшник)	271,0	481,7	67,3	81,9	27,8	42,0
Ячмінь (крім насіння для посіву)	152,5	469,7	9,8	25,0	21,5	53,5
Сира олія соєвих бобів	74,1	74,1	13,0	10,5	30,8	33,1
Ріпакова або рапсова олія з низьким вмістом ерукової кислоти «фіксована олія з вмістом ерукової кислоти < 2%», сира	74,0	58,9	5,7	3,8	62,3	55,6
Олія соняшникової та їхні фракції, рафіновані або нерафіновані	26,2	27,6	68,1	71,6	5,5	4,5
Соеві боби, зламані чи не зламані (крім насіння для посіву)	11,9	23,7	0,0	0,1	1,0	3,4
Заморожене м'ясо великої рогатої худоби без кісток	5,2	21,9	0,1	0,2	9,1	36,3
Молочна сироватка та модифікована сироватка, концентрована або ні, з додаванням цукру чи інших підсолоджувачів	7,3	13,3	1,2	1,6	41,6	62,3
Ріпакова або рапсова олія з низьким вмістом ерукової кислоти «фіксована олія з вмістом ерукової кислоти < 2%» (без сирі)	0,0	8,9	0,0	12,0	0,0	100,0
Пиво із солоду	1,8	6,3	0,2	0,9	4,7	13,9
Буряковий жом, багас та інші відходи виробництва цукру	1,4	5,2	21,4	14,0	5,9	23,5
Борошно пшеничне	12,3	4,5	11,1	5,3	13,1	7,6
Заморожені фрукти та горіхи, сирі або варені у воді або на пару, підсолоджені або ні	2,7	3,4	0,9	0,9	4,9	5,5
Молоко та вершки у твердій формі, з вмістом жиру < 1,5%	7,0	2,9	0,8	0,3	17,1	8,2
Цукрові кондитерські вироби, що не містять какао, у т. ч. білий шоколад (крім жувальної гумки)	4,5	2,7	1,6	1,0	3,0	1,6
Кукурудзяний крохмаль	0,9	2,6	30,7	45,1	3,2	9,2
Солодке печиво	1,9	1,5	0,7	0,5	2,7	1,9
Висівки, гострі голівки та інші залишки зернових, у формі гранул або ні	1,6	1,3	2,3	1,6	96,6	98,1
Вершкове масло (крім зневодненого вершкового масла і топленого масла)	0,1	1,2	0,0	0,3	0,2	2,9
Шоколад та інші продукти, що містять какао, у контейнерах або упаковках	2,8	1,2	1,4	0,6	2,9	1,4
Пшениця (крім насіння для посіву та твердих сортів пшениці)	1,9	1,2	0,6	0,1	0,1	0,0
Картопляний крохмаль	0,0	1,0	0,0	2,7	0,0	90,5

Джерело: розраховано автором на основі International Trade Centre / Trade Map.

*частка експорту / імпорту товару в загальному експорті / імпорті цього товару.

Таблиця 4 – Український продовольчий імпорт з КНР, 2019–2020 рр.

Товари	млн дол. США		Частка в китайському експорті*, %		Частка в українському імпорті*, %	
	2019	2020	2019	2020	2019	2020
Продукти, що використовуються для годівлі тварин	21,0	22,6	1,1	1,1	9,9	8,7
Рис	7,1	19,7	0,7	2,1	20,3	39,4
Цитрусові, свіжі або сушені	10,7	17,0	0,8	1,1	4,2	5,8
Готова або консервована риба; ікра осетрових та її замітники, виготовлені з ікринок	12,8	14,9	0,3	0,4	17,8	17,0
Овочеві соки та екстракти рослинного походження; пектинові речовини, пектинати і пектати; агар-агар та інші	10,0	10,8	0,6	0,7	35,4	38,9
Готові або консервовані ракоподібні, молюски та інші водяні безхребетні	8,7	8,0	0,2	0,2	29,8	22,1
Шкурки та інші частини птахів з пір'ям або пухом, пір'я та частини пір'я	7,5	7,0	0,8	1,2	90,1	77,5
Чай з ароматизаторами або без них	6,6	6,6	0,3	0,3	11,5	11,0
Харчові продукти, в інших товарних позиціях не зазначені та не включені	5,0	6,2	0,2	0,3	2,0	2,3
Соки фруктові (включаючи виноградне сусло) або соки овочеві	1,8	5,5	0,3	1,0	5,1	13,7
Філе рибне та інше м'ясо риби (включаючи фарш), свіже, охолоджене або заморожене	6,7	5,3	0,2	0,2	10,3	7,3
Цибуля ріпчаста, цибуля шалот, часник, цибуля-порей та інші цибулинні овочі, свіжі або охолоджені	3,6	4,9	0,1	0,2	13,7	22,6
Кондитерські вироби з цукру (включаючи білий шоколад) без вмісту какао	4,9	4,6	0,5	0,5	8,7	8,1
Ракоподібні з панцирами або без панцира, живі, свіжі, охолоджені, заморожені, сушені, солоні	4,4	4,3	0,4	0,5	11,3	7,8
Молюски, в раковині або без раковини, живі, свіжі, охолоджені, заморожені, сушені, солоні	4,1	4,3	0,1	0,2	31,6	33,7
Фрукти, горіхи та інші їстівні частини рослин, приготовлені або консервовані іншим способом	2,7	4,0	0,1	0,2	4,4	5,1
Овочі сушені, цілі, нарізані шматками, скибками, подрібнені або у вигляді порошку	3,2	3,5	0,1	0,2	32,5	35,8
Продукти для приготування соусів і готові соуси; смакові добавки та приправи змішані; гірчичний порошок	2,9	3,5	0,2	0,2	4,7	5,2
Перець роду <i>peper</i> ; плоди роду <i>capsicum</i> або роду <i>rimenta</i> , сушені або подрібнені, або мелені	2,7	2,9	0,5	0,5	24,8	23,9
Імбир, шафран, турмерик (куркума), чебрець, або чебрець, лаврове листя, каррі та інші прянощі	2,0	2,9	0,3	0,3	29,8	32,7
Овочі, фрукти, горіхи та інші їстівні частини рослин, приготовлені або консервовані	2,6	2,8	2,1	2,1	43,0	37,5
Інші цукри, включаючи хімічно чисті лактозу, мальтозу, глюкозу та фруктозу, у твердому стані	2,5	2,7	0,3	0,4	20,9	19,1
Насіння, плоди та спори для сівби	2,1	2,6	1,5	1,8	4,3	4,8

Джерело: розраховано автором на основі International Trade Centre / Trade Map.

*частка експорту / імпорту товару в загальному експорті / імпорті цього товару.

 молока та молочної продукції – 33 підприємства (частково знежирене сухе молоко, сухе знежирене молоко, сухе молоко зі смаком, сухе молоко, сухе підсоложене молоко, сухе незбиране молоко, збагачена суміш сухого молока, інше сухе молоко, сир, інший сир, твердий сир, вершкове масло, вершки, концентрат сироваткового білка, інший порошок сироватки, сироватковий порошок, демінералізований порошок сироватки, інший молочний жир, інше молоко та молочні продукти);

 продуктів рослинного походження – 9 підприємств (ріпаковий шрот).

У контексті наявності таких сильних сторін українського АПК, як: географічне розміщення та наближеність до ринку ЄС; ринок землі; наявність природних ресурсів, зокрема родючих ґрунтів та прісної води; людський потенціал; великий споживчий ринок, доцільно визначити такі напрями

поглиблення співпраці між Україною та КНР, можливо, як:

- 1) вирощування та виробництво екологічно чистої продукції для китайського ринку;
- 2) залучення китайських компаній до розробки та впровадження агрітек;
- 3) відкриття спільних малих та середніх підприємств з експортною орієнтацією;
- 4) збільшення експорту товарів унаслідок зростання середнього класу й купівельної спроможності: рослинна олія, м'ясо, овочі, фрукти, шоколадні вироби, готова продукція з пшениці;
- 5) підготовка фахівців з сільського господарства в межах двосторонніх освітньо-професійних програм.

Загалом, за оцінками International Trade Center, невикористаний експортний потенціал України на ринку КНР оцінюється в 2,2 млрд дол. США¹¹.

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА:

1. American Enterprise Institute. (2021). *China Global Investment Tracker*. Retrieved from American Enterprise Institute: <https://www.aei.org/china-global-investment-tracker/>
2. Food and Agriculture Organization of the UN. (2019). *Commodities by country*. Retrieved from Food and Agriculture Organization of the UN: http://www.fao.org/faostat/en/#rankings/commodities_by_country
3. International Trade Center. (2021). *Export Potential Map*. Retrieved from International Trade Center: <https://exportpotential.intracen.org/en/markets/gap-chart>
4. National Institute of Food and Agriculture . (2021). *Global Food Security*. Retrieved from National Institute of Food and Agriculture : <https://nifa.usda.gov/topic/global-food-security>
5. OECD. (17 August 2021 р.). *Crop production*. Отримано з OECD: <https://data.oecd.org/agroutput/crop-production.htm#indicator-chart>
6. Sachs, J., Traub-Schmidt, G., Kroll, C., Lafortune, G., & Fuller, G. (2021). *Sustainable Development Report 2021: Interactive Map*. Retrieved from Sustainable Development Report 2021: <https://dashboards.sdgindex.org/map>
7. Zhang, H., & Cheng, G. (2013). China's Food Security Strategy Reform: An emerging global agricultural policy. у F. Wu, & H. Zhang, *China's Global Quest for Resources Energy, Food and Water* (с. 23–41). Routledge.
8. Верховна Рада України. (5 грудень 2017 р.). *Програма українсько-китайського інвестиційного співробітництва в агропромисловому комплексі*. Отримано з Верховна Рада України: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/156_004-17#Text
9. Державна служба України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів. (2021). *Поточний стан доступу на ринки*. Отримано з Державна служба України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів: <https://dpss.gov.ua/potochnij-stan-dostupu-na-rinki>
10. Кабінет Міністрів України. (08 лютого 2021 р.). *Дмитро Кулеба: Україна зміцнює роль гаранта світової продовольчої безпеки*. Отримано з Кабінет Міністрів України: <https://www.kmu.gov.ua/news/dmitro-kuleba-ukrayina-zmicnyuye-rol-garanta-svitovoyi-prodovolchoyi-bezpeki>

¹¹ International Trade Center. (2021). *Export Potential Map*. Retrieved from International Trade Center: <https://exportpotential.intracen.org/en/markets/gap-chart>

ГЛОБАЛЬНА ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА: ПОГЛЯДИ УКРАЇНИ ТА КИТАЮ

Олексій КОВАЛЬ,
*журналіст-міжнародник,
член правління
Української асоціації китаєзнавців*

Забезпечення доступу людей до якісного харчування є актуальною проблемою як для України, так і для Китаю. У поглядах держав на неї є багато спільного, це попри те, що обидві країни перебувають в кардинально різних умовах. Україна виробляє стільки продовольства, що має його надлишок і здатна прогодувати десятки, якщо не сотні мільйонів людей по цілому світу. Китай, натомість, хоч і постійно збільшує свої врожаї, став найбільшим у світі аграрним імпортером для забезпечення зростаючого попиту свого майже півтора мільярдного населення. Одночасно Україна і Китай прагнуть до змін системи внутрішнього споживання, особливо це стосується забезпечення населення якісною їжею, підвищення різноманітності харчування, зменшення обсягу їжі, яка викидається на сміття, тощо.

Київ і Пекін визнають тему продовольчої безпеки як одну з ключових у процесі виконання цілей стабільного розвитку, визначених ООН на перспективу до 2030 року. Країни займають активну позицію в подоланні голоду. Таким чином, можна говорити, що в глобальному вимірі перед Україною та Китаєм стоять схожі проблеми, і їхня співпраця у сфері продовольчої безпеки може мати значний вплив на ситуацію у світі.

COVID-19 – ВИКЛИК ДЛЯ ГЛОБАЛЬНОЇ ПРОДОВОЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Глобальна пандемія коронавірусу стала новим викликом для людства, вдаривши не лише по системі охорони здоров'я, а й по продовольчим системам різних країн. Поширення COVID-19 стало причиною найбільшого приросту масштабів голоду за останні десятиліття, і його наслідки відчували всі країни з низьким та середнім рівнем доходів. Через пандемію люди були змушені змінювати свої звички споживання їжі (наприклад, через неможливість харчуватися в закладах громадського харчування, ресторанах, неможливість купувати їжу щоденно, падіння доходів тощо), повинні були самостійно шукати продукти харчування і способи їх доставки, а подекуди змінювати свій раціон, через те що деякі продовольчі товари ставали недоступними (свіжі овочі і фрукти, кондитерські вироби). Опитування показали, що в різних країнах Європи від 15 до 42% людей змінили свої звички в харчуванні. У деяких країнах, які залежні від імпорту продовольства через розривання логістичних ланцюжків, пандемія призвела до трагічних наслідків. Так, мільйони людей на Африканському континенті опинилися на межі голоду на фоні того, що понад 80% харчів мешканці континенту отримують з інших країн.

За даними ООН, світові ціни на їжу ростуть рекордними для останнього десятиліття темпами. Їхній індекс у травні ц. р. був на 40% вищим за минулорічний. Зрозуміло, що така ситуація найбільше б'є по бідних країнах чи економіки яких розвиваються.

Таким чином, пандемія COVID-19 лише погіршила ситуацію з глобальною продовольчою безпекою, яка в минулі роки потерпала головним чином від змін клімату, які ведуть до зменшення врожаїв і втрати родючих земель, збройних конфліктів, економічних криз і розповсюдження шкідливих комах, які знищують п'яту частину врожаю по всьому світу щорічно. Як наслідок, понад 800 млн людей по всьому світу живуть в умовах голоду чи під загрозою голодної смерті.

Проблема ускладнюється тим, що сучасне сільськогосподарське виробництво само по собі є фактором кліматичних змін. Чверть обсягу парникових газів продукується саме тут. Треба вирі-

шити дилему – як нагодувати людей і при цьому знизити навантаження на довкілля.

Для пошуку відповідей на нові виклики треба збільшити зусилля, щоб досягти мети – до 2030 року подолати голод. На фоні зростаючих загроз в ООН вже почали визнавати, що досягти цієї мети буде складно.

Як заявив Девід Бізлі, голова Всесвітньої продовольчої програми, яка також входить у систему ООН, Латинська Америка може найбільше постраждати від голоду, викликаного пандемією. Там число голодуючих зростає в 2,5 рази згідно з прогнозами. Під загрозою поширення голоду перебувають регіони Азії та Південної Африки.

У вересні 2021 року Генеральний секретар ООН скликав світових лідерів на Саміт з питань продовольчих систем з метою максимального використання спільних переваг для виконання цілей сталого розвитку до 2030 року та вирішення проблем, пов'язаних зі зміною клімату. Цілі Саміту продовольчих систем полягають у тому, щоб надати імпульс, розширити знання та поділитися досвідом та підходами, які допоможуть країнам розкрити переваги систем харчування на користь всього людства.

ПОДОЛАННЯ БІДНОСТІ В КИТАЇ ЯК ФАКТОР ГЛОБАЛЬНОЇ ПРОДОВОЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Китай вже демонструє приклад для інших. Адже вже 2020 року він оголосив, що цілковито подолав бідність на національному рівні (тобто виконав одну з ключових цілей сталого розвитку ООН на 10 років раніше терміну). До цього суттєво поліпшив стан доступу населення до різноманітних продуктів харчування, забезпечивши необхідний обсяг калорій для населення. За «Індексом харчової стійкості» за 2018 рік Китай посідав позиції поряд з Південною Кореєю та Великою Британією. Натомість за стійкістю сільського господарства у нього показники на рівні таких країн, як Судан та Індонезія. Попри це, Китаю вдається постійно підтримувати родючість оброблюваних земель, особливо в північно-східному Китаї. Також Китай взяв на озброєння практику оренди земельних ділянок на території інших країн – на Африканському континенті, в Австралії, в Російській Федерації тощо, адже не має можливості до суттєвого збільшення власних посівних площ.

Голова Всесвітньої продовольчої програми Девід Бізлі: "Пандемія коронавірусу може викликати голод "біблійних масштабів", якщо не почати боротися з ним зараз"

Нагодувати 20% населення світу, маючи 9% орної землі, дуже важко. У 2020 році Китай зібрав 669 млн тонн зернових. На 95% по таким ключовим культурам як рис, пшениця та кукурудза Китай задовольняє власні проблеми самостійно. Натомість по багатьом іншим продуктам Китай став залежним від зарубіжного імпорту. Наприклад, імпорт соєвих бобів в останні роки зростає швидкими темпами, і подекуди цілий світ не встигав задовольнити зростаючий китайський апетит. Збільшилися потреби Китаю в м'ясі – китайці почали споживати більше не лише традиційної свинини, але й м'ясо птиці і телятину. Від початку століття в три рази зросли обсяги споживання китайцями молока і молочних продуктів, яких раніше в раціоні китайців майже не було. За цей самий період майже подвоїлося споживання фруктів.

Китай став найбільшим імпортером продовольства у світі, обійшовши Європейський Союз та Сполучені Штати. У 2019 році він купив продуктів на 133 млрд дол. США. При цьому домінування сировинних товарів – соєві боби, кукурудза, бавовна – поступово сходить нанівець, і тепер основна частина – це готові продовольчі товари з високою доданою вартістю, високоякісні хар-

чові продукти, екологічно чисті. Себто робиться все, щоб задовольнити зростаючі потреби і нові кулінарні смаки населення.

Зважаючи на нестабільну ситуацію у світі, Китай активно розширював можливості своїх зернових сховищ, зберігаючи в них обсяг, що дорівнює приблизно річному врожаю. Таким чином він страхує себе від природних катаклізмів, які часто трапляються в Китаї – посух та повеней.

Отже, Китай на даний момент цілковито забезпечив своє населення продовольством, а імпорتنі поставки сільськогосподарської сировини йдуть, переважно, на потреби прогодування зростаючого поголів'я худоби.

Китайці наголошують, що успішно задовольняючи свої власні потреби, вони роблять світову ситуацію з продовольством стабільною і дають шанси на розвиток сільськогосподарського виробництва в інших державах, які завдяки стратегії орієнтації на потреби китайського споживача можуть мати зиск.

В останні роки Китай також проводить боротьбу з надмірним споживанням їжі і намагається зменшити харчові відходи. Щороку на смітнику

опиняється 35 млн тонн харчів, що складає 6% от загального обсягу виробництва продуктів харчування в країні. Таким обсягом можна прогодувати 30–50 млн людей, кажуть вчені. Так, згідно з даними Китайської академії суспільних наук (CASS) китайські заклади харчування викидають 17–18 млн тонн харчів на смітник кожен рік. Але найбільше ці відходи шкодять навколишньому середовищу.

Для вирішення цієї проблеми китайська влада вживає суворі заходи щодо фінансових санкцій проти тих, хто марнує їжу або закликає до надмірного споживання харчів. У квітні 2021 року в КНР було прийнято спеціальний закон проти марнотратства харчів. Зокрема, ресторани одержали право збільшувати плату, якщо замовник не з'їв їжу, а сервіси доставки їжі можуть бути покарані штрафами, якщо пропонують надмірні порції.

Голова КНР Сі Цзіньпін у часи пандемії особисто ініціював кампанію «Чиста тарілка», спрямовану проти харчових відходів, яка, серед інших цілей, прагне нагадати всім, що «ми все ще повинні мати відчуття кризи щодо продовольчої безпеки».

Продовольча безпека завжди була важливою стратегічною метою політики Китаю. Останні події, такі як масові повені по всій країні, на додаток до перебоїв, спричинених пандемією COVID-19, підняли рівень тривоги у харчовому секторі.

УКРАЇНА ЗМІНЮЄ СВОЮ ПРОДОВОЛЬЧУ СИСТЕМУ

Для України проблема стійкості продовольчої системи також актуальна. Факторами, які впливають на стан продовольчої безпеки в Україні, є економічні чинники, військовий конфлікт та кліматичні зміни.

Ситуація в Україні навіть погіршилася, зазначають в ООН. У виданій в липні ц. р. доповіді Продовольчої і сільськогосподарської організації Об'єднаних Націй (FAO) «Стан справ в галузі продовольчої безпеки і харчування у світі» зазначається, що в Україні 1,1 млн людей мають гостру нестачу харчів, себто живуть на межі голоду. Причиною такого стану є економічна ситуація в державі, що змушує людей змінювати раціон. За калорійністю він наближається до мінімального рівня визначеного, як індикатор здорового способу життя, – 2500 ккал на добу для чоловіків. Причому в раціоні домінують вироби з борошна, картопля, масло і овочі, тоді як такі необхідні продукти, як молоко, фрукти та риба українці споживають 50–60% від норми.

Також у найближчі 30–40 років Україні загрожує розширення пустелі на великих територіях через кліматичні зміни. 2/3 території країни можуть стати зоною ризикованого землеробства. Південь України, де зосереджено 46% посівів зернових культур, поступово стає сухим субтропічним.

Заступник міністра економіки України, Торговий представник України Тарас Качка в ході підготовки до Саміту ООН з продовольчих систем, заявив, що цим питанням і проблемам відведені пріоритетні місця в державній політиці України.

Національний підхід до трансформації продовольчих систем в Україні передбачає три напрями дій, – зазначив чиновник.

Перший пріоритетний напрям – «Здорове харчування для всіх», у рамках якого передбачається забезпечення рівного доступу всіх категорій населення до якісного і здорового харчування. Стимулюватимуться стійке споживання, зміни в гастрономічній культурі, зменшення втрат їжі та харчових відходів, запровадження систем безпечності харчових продуктів, розвиток крафтового й локального виробництва.

Другий пріоритетний напрям – «Дружнє до довкілля виробництво», тобто досягнення кліматичної нейтральності у виробництві до 2050 року. «Зокрема, сільське господарство є ключовим фактором майбутньої нейтралітету клімату в Україні. За останніми оцінками, Україна загалом досягла прогресу за 15-ма з 17-ти Цілей сталого розвитку. Разом з тим національна політика направлена на опрацювання заходів для реалізації цілей 13 та 15 – боротьба зі змінами клімату та збереження екосистем суші».

Третій пріоритетний напрям – «Стійкість до ринкової нестабільності та доступність продуктів хар-

чування для всіх» – акцентований, зокрема, на економічних та соціальних аспектах, спрямований на зміцнення внутрішнього ринку і стимулювання експорту. У цьому контексті важливим є посилення взаємодії зі світовими гуманітарними організаціями, підтримка малих виробників, забезпечення продовольчої безпеки, перехід до стійких моделей виробництва і збуту.

Україна має багато спільного з Китаєм у поглядах на майбутнє розвитку продовольчих систем і на перспективи реалізації Цілей сталого розвитку, визначених ООН. При цьому Україна, маючи в останні роки рекордні врожаї зернових культур, виступає в якості країни, яка здатна забезпечити продовольчу безпеку інших держав. Україна готова до діалогу про це з іншими країнами, які поділяють такий план дій.

Китай варто розглядати не лише як країну, що буде й надалі нарощувати свій продовольчий імпорт, а отже йому буде вигідно купувати все більше аграрної продукції в українських виробників. Завданням України є обмін досвідом з Китаєм по підвищенню ефективності і стійкості власної системи продовольчої безпеки, управлінню ризиками і цілеспрямованим зусиллям щодо запобігання втрат їжі та зменшення відходів, які принесуть не лише економічні та екологічні переваги, знищать нерівномірне споживання. Це може принести користь всьому суспільству.

РЕГУЛЯТОРНО-ПРАВОВЕ СПРИЯННЯ ЕКСПОРТУ УКРАЇНСЬКОЇ СІЛЬГОСППРОДУКЦІЇ ДО КНР

Руслан ЛЕНІВСЬКИЙ,
генеральний директор
«Компанії “Ти і Право”
Ленівський Груп»,
член правління Української
асоціації китаєзнавців

Наприкінці липня поточного року Рада національної безпеки і оборони України затвердила стратегію зовнішньої політики України. Стратегія визначає мету зовнішньої політики: утвердження України у світі як сильної та авторитетної країни. Важливим критерієм є позиціювання України як країни нових економічних можливостей, відтак одним із пріоритетних напрямів зовнішньої політики є просування українського експорту та залучення інвестицій. Потужний розвиток агропромислового комплексу України є вагомим складовою і запорукою досягнення визначеної стратегією мети.

Сильна і авторитетна Китайська Народна Республіка пройшла свій шлях до вражаючого зростання економіки. Наразі Піднебесна демонструє успішну реалізацію нових економічних можливостей. Як визнаний західними партнерами системний конкурент, Пекін впевнено виконує головні державні функції (облік, контроль, розподіл і захист). Уряд КНР домігся суворой виконавчої дисципліни по всій вертикалі і послі-

довно працює на зміцнення державної економіки і зростання добробуту громадян КНР.

За обсягом експорту КНР займає перше місце на світовому ринку. Китай має більше 182 партнерів у світі. Торгівля із США, Західною Європою та Японією становить 55% зовнішнього товарообігу Китаю. Завдяки зовнішній торгівлі країна отримує 80% валютних надходжень. Крім того, у підготовці і відправленні експортних товарів задіяне близько 30 млн жителів держави. Значуще місце в економічному розвитку країни посідає сільське господарство. Причому Китай у надзвичайно великих обсягах як виробляє продукцію АПК, так і споживає її.

Не обов'язково копіювати систему, варто досліджувати і брати до власного арсеналу ефективні системні принципи, як це робить Піднебесна. Точним і гнучким поєднанням сучасного міжнародного і власного досвіду КНР блискуче просуває експорт своєї сільгосппродукції і залучає в цю галузь чималі інвестиції.

Безсумнівно, вивчення китайського досвіду, особливостей регулювання імпорту та торгової політики КНР, включно з участю в преференційних торгових угодах, регуляторної практики, управлінських рішень і факторів впливу на доступ сільськогосподарської продукції до ринку КНР сприятиме розвитку експортного потенціалу України.

Зважені запозичення перевірених Піднебесною методів державної підтримки і захисту власного виробника допоможуть підвищити конкурентоспроможність українських сільгосптоварів і вдосконалити торгово-економічні зв'язки України з Китаєм та іншими державами-партнерами.

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНОГО СПРИЯННЯ РОЗВИТКУ АПК КНР

На сучасному етапі Китай з метою подальшого розвитку зовнішньоторговельних відносин бере участь у роботі багатьох міжнародних організацій. Як член СОТ КНР послідовно адаптує і перебудовує свою зовнішньоторговельну систему, законодавство у відповідності до нових завдань модернізації економіки країни. Зовнішня торгівля Китаю нормується законом «Про зовнішню тор-

гівлю», який встановлює правила регулювання міжнародної торгівлі і прав інтелектуальної власності. Діє також пакет нормативних актів, прийнятих компетентними органами щодо контролю за торговельною діяльністю. Зокрема, Міністерство комерції Китаю є виконавчим органом Держради КНР, що відповідає за розробку політики з питань зовнішньої торгівлі, регулювання експорту та імпорту, прямих іноземних інвестицій, захисту прав споживачів, ринкової конкуренції і укладення двосторонніх і багатосторонніх торгових угод.

Правовою основою для застосування пільгових торгових режимів і преференцій учасниками торгових угод є «Положення КНР про імпортно-експортний тариф». На підставі цього документу Комітетом з митних тарифів Держради КНР щорічно приймається «Митний тариф», який передбачає ставки пільгових митних режимів і преференцій при експорті з Китаю й імпорті до Китаю товарної продукції.

Приєднавшись до СОТ, Пекін повністю пов'язав рівень вартісних імпорتنних тарифів, при цьому середній рівень застосовуваних тарифів відповідає рівню зв'язування. Пов'язані ставки варіюються від нуля до 65% для сільськогосподарських продуктів та від нуля до 50% – для інших товарів. Інформація про ставки імпорتنних і експортних мит щорічно публікується Комітетом з митних тарифів Держради КНР у виданні «Митний тариф КНР». До методів нетарифного регулювання імпорту відносяться квотування і ліцензування.

Питання квотування і ліцензування імпорتنних поставок відносяться до компетенції Міністерства комерції КНР, у складі якого створено спеціальний департамент. Щорічно Міністерство комерції КНР публікує переліки товарів, імпорт яких здійснюється в рамках квот і за ліцензіями. Перелік квотованих імпорتنних товарів щорічно нараховує 40–50 позицій і містить здебільшого сільгосппродукцію: пшеницю, кукурудзу, цукор, рис, вовну, бавовну, мінеральні добрива та інше.

Перелік ліцензованих імпорتنних товарів налічує понад 200 товарних позицій. Органами, що займаються наданням учасникам зовнішньоекономічної діяльності ліцензій на закупівлю по імпорту і продаж на експорт низки товарів, є Управління

у справах квотування і ліцензування Міністерства комерції КНР і підрозділи Міністерства комерції провінцій, автономних районів, міст центрального підпорядкування. Місцеві органи в межах повноважень надають ліцензії на імпорту і експорт певних товарів. На сайті Управління у справах квотування і ліцензування Міністерства комерції КНР публікуються переліки товарів, закупівля яких по імпорту і продаж на експорт ліцензуються.

Китаєм активно застосовується державне технічне регулювання, тобто методи торговельного захисту. І хоча Піднебесна чує чимало нарікань з боку західних партнерів стосовно ускладненого доступу сільгосппродукції до бажаного ринку КНР, але керується в першу чергу економічними інтересами своєї держави і власних виробників.

Національні технічні, адміністративні та інші норми і правила в комплексі створюють бар'єри для ввезення в країну товарів, які можуть скласти конкуренцію національним виробникам. Найбільш поширеними технічними бар'єрами в Китаї є вимоги дотримання національних стандартів, одержання сертифікатів якості продукції, що

імпортується, специфічні вимоги до пакування та маркування товару, дотримання певних санітарно-гігієнічних норм та дотримання ускладнених митних норм.

Наприклад, державні стандарти КНР у сфері продуктів харчування регламентують вимоги до складу, зовнішнього вигляду, пакування та маркування продукту. Основним стандартом при маркуванні продуктів харчування є «Принципи маркування розфасованих продуктів харчування». Існують й інші стандарти для різних категорій харчової продукції, зокрема стандарти з компонентного складу, правила розрахунку певних показників, зазначених у маркуванні, тощо. Слід зазначити, що до сертифікації імпортової молочної, м'ясної продукції, дитячого харчування діють окремі правила.

Проводити перевірки інгредієнтного складу, затверджувати дизайн маркування продукції уповноважена низка китайських компаній, які отримали державну ліцензію. Щоб отримати послуги таких компаній, потрібно з ними укласти угоду і своєчасно оплатити кожну перевірку. Якщо при перевірці в складі продукту виявиться один або декілька компонентів, заборонених до використання на території Китаю, такий продукт доведеться ретельно доопрацювати, поки всі заборонені інгредієнти не будуть повністю виключені з його складу.

Маркування продуктів харчування є обов'язковою вимогою для проходження вантажем митниці, а також для отримання сертифікату Головного державного управління контролю якості, інспекції і карантину КНР (ГДУКЯІК). Китайське законодавство у сфері контролю імпортованих і експортованих товарів вимагає, щоб всі ввезені товари мали сертифікат регіонального підрозділу ГДУКЯІК.

Митна служба Китаю має право відбирати зразки продукції для проведення додаткової експертизи, тому маркування продукту повинне повністю відповідати його справжньому інгредієнтному складу. Обов'язковою умовою є надання повної та достовірної інформації про склад і маркування продукції, що пред'являється.

Загальною вимогою до маркування всіх товарів, що ввозяться до Китаю, є переклад важливої для

споживача інформації китайською мовою. Відповідно до Закону КНР «Про безпеку харчової продукції», продукти для безпосереднього вживання в їжу повинні бути розфасовані в невеликі за розміром упаковки з нетоксичного матеріалу. Контейнери для зберігання, транспортування, навантаження і вивантаження харчових виробів повинні забезпечувати чистоту продуктів і перешкоджати попаданню бруду. Для окремих категорій продукції існують додаткові вимоги до упаковки і маркування.

Так, наприклад, пшеничне борошно повинно бути упаковане в чисті, гігієнічні, дихаючі матеріали, які відповідають фітосанітарним вимогам і вимогам безпеки харчових продуктів. Кожна упаковка повинна бути позначена чіткими китайськими ієрогліфами «Цей продукт експортується до Китайської Народної Республіки» і містити достовірну інформацію, включаючи назву району виробництва зерна пшениці, назву, адресу і контакти виробника пшеничного борошна і компанії-експортера.

Фітосанітарний сертифікат є обов'язковою дозвільною нормою, яка додатково посилює контроль при проведенні експертизи і видачі імпортного карантинного дозволу ГДУКЯІК на ввезення тварин, рослин і деяких видів сільгоспсировини з-за кордону. Сертифікація захищає країну від проникнення інфекційних і паразитарних хвороб тварин, а також шкідників, бур'янів та інших небезпечних організмів. Для проходження митного огляду потрібні сертифікати походження. Для здійснення імпортих поставок сільгосппродукції до Китаю імпортеру необхідно отримати карантинний дозвіл. Окрім самої заявки на видачу дозволу постачальник повинен надати Головному митному управлінню Китаю детальну інформацію про походження й обсяги товарів, що ввозяться.

Спільними наказами Міністерства комерції КНР і Головного митного управління КНР щорічно затверджуються переліки товарів, експорт та імпорт яких потребує відповідної ліцензії. База даних Головного митного управління Китаю містить щодо цього багато корисної інформації. ГДУКЯІК затвердило «Порядок управління ринковим доступом (за показниками інспекції якості та карантину товарів) для сільськогосподарської продукції, що вперше завозиться до Китаю».

Уповноважені органи з інспекції якості та карантину товарів країни-експортера подають письмову заявку до ГДУКЯІК. У заявці міститься інформація про назви, види, застосування сільгосппродукції і інформація про майбутніх експортерів. Після отримання заявки ГДУКЯІК надсилає опитувальний лист в країну заявника для подальшого аналізу потенційних ризиків щодо цього імпорту. Після отримання відповіді від країни-експортера ГДУКЯІК організовує експертний аналіз можливих ризиків.

За результатами аналізу китайська сторона розглядає необхідність організації виїзної інспекції до країни-експортера. По завершенні аналізу китайська сторона приймає рішення про погодження протоколу і дотримання ветеринарних і фітосанітарних вимог. Після досягнення узгоджень по всім пунктам протоколу, ветеринарних і фітосанітарних вимог, торгівля тим чи іншим видом сільгосппродукції нарешті дозволяється.

ВИГРАЄ МИСТЕЦТВО ДОМОВЛЯТИСЯ

КНР розглядає і використовує угоди про вільну торгівлю (ЗВТ) як ефективний інструмент інтеграції у світову економіку і зміцнення економічної співпраці з іншими країнами. Саме така зовнішньоторговельна політика невід'ємно вбудовує Піднебесну в багатосторонні торговельні системи. Загалом участь Китаю в ЗВТ позитивно позначається на сталому зростанні експорту сільськогосподарської продукції.

Так, з моменту укладення першої ЗВТ-угоди відзначається стійка тенденція зростання сільгосппостачання. Водночас найбільш питому вагу займає постачання до країн АСЕАН і Республіки Корея.

Аналіз факторів, що впливають на диверсифікацію поставок, логістику, техніко-економічні обґрунтування, умови, етапність, терміни в часі, об'єми угод про ЗВТ та сучасні механізми унормування спрощеного доступу сільськогосподарської продукції між КНР і іншими державами, можуть бути корисними при підготовці практичних рекомендацій, спрямованих на розвиток експортного потенціалу України. Однак це потребує окремого фахового опрацювання.

Наразі Китаєм підписані і діють 16 угод про вільну торгівлю, дві з яких відносяться до спеціальних адміністративних районів Китаю – Гонконгу і Макао. З нормативно-правової точки зору, кожна з двосторонніх угод має свої нюанси, компроміси, поступки і містить приклади з історії підготовки, обговорення, укладання подібних угод та практики їх реалізації.

Однією з перших торгових угод стала Азіатсько-Тихоокеанська угода, до якої Китай приєднався в 2001 р. У 2002 р. було підписано рамкову угоду про всеосяжне економічне співробітництво між Китаєм і АСЕАН, у 2005 р. набрала чинності угода про ЗВТ товарами між Китаєм і країнами-членами АСЕАН. Угода передбачала ліквідацію мит відносно 90 % товарів взаємної торгівлі між Китаєм і АСЕАН до 2010 р. і іншими учасниками угоди до 2015 р.

Експерти зазначають, що Угода заклала підвалини в частині суттєвого збільшення експорту сільськогосподарської продукції Китаю. До підписання ЗВТ на частку країн АСЕАН припадало близько 10 % експорту сільгосппродукції Китаю. До 2019 р. Китай збільшив експорт сільгосппродукції до країн-членів АСЕАН у 7,7 раза до 18,2 млрд дол. США.

Республіка Корея є одним з найважливіших торгових партнерів Китаю. Незважаючи на наявність угоди АТР, членами якої є КНР і Республіка Корея, у 2015 р. була укладена нова двостороння угода про ЗВТ. Відповідно до угоди КНР скасувала мита на 91 % товарів, що покривають 35 % обсягу поставок з Республіки Кореї. Водночас Республіка Корея скасувала мита на 92 % продукції з Китаю, що покривають 91 % обсягу поставок.

Китайсько-пакистанська угода про ЗВТ (2006) надала Пакистану безмитний доступ на ринок окремих видів сільськогосподарської продукції (манго, цитрусові, інші фрукти і овочі). Китай у відповідь отримав 50%-вий тариф на рибу, молочні продукти, заморожений апельсиновий сік тощо. З метою подальшого спрощення процедур торгівлі в 2019 р. підписано протокол до угоди, яким передбачено поступове збільшення частки безмитних тарифних ліній між Китаєм і Пакистаном з 35 до 75 %. Цікаво, що за угодою 25 % тарифних ліній не охоплюватимуться лібералізацією. До числа захищених галузей віднесено і сільське господарство.

У 2008 р. була укладена, а в 2009 р. набула чинності угода із Сінгапуром. З огляду на те, що в Сінгапурі практично нульовий тариф за більшістю товарних позицій, угода передбачала обнулення мит на 95 % експортних товарів Сінгапуру. В частині вдосконалення правил походження угоду було оновлено в 2019 р.

Першою угодою Китаю з країною Латинської Америки стала у 2005 р. ЗВТ-угода з Чилі. Особливістю було те, що відповідно до угоди Китай і Чилі з 2005 р. до 2015 р. поетапно довели до безмитної торгівлі 97 % своєї взаємної торгівлі. У 2017 р. країни підписали протокол щодо оновлення ЗВТ, який набрав чинності з березня 2019 р. Відповідно до нової угоди Китай поступово скасовує деякі тарифи на деревну продукцію протягом трьох років, а Чилі негайно скасувала тарифи на текстиль, одяг, побутову техніку та цукрову продукцію. Отже, охоплення угоди за нульовими тарифами досягне 98 % взаємної торгівлі між країнами.

З 2010 р. вступила в дію угода про ЗВТ Китаю з Перу. У частині товарів вона охоплювала поступове обнулення мит на 90 % торгівлі між Китаєм і Перу. З боку Китаю передбачалася лібералізація товарів легкої промисловості, електроніки, побутової техніки, механічного обладнання, автомобілів, хімікатів, овочів і фруктів, а з боку Перу – мінералів, фруктів і рибних продуктів.

У 2011 р. новим партнером по ЗВТ стала Коста-Рика – другий за величиною торговий партнер Китаю в Центральній Америці. У сфері торгівлі товарами Китай і Коста-Рика поетапно обнуляють мита на більш ніж 90 % своєї продукції. У першу чергу це стосується постачань китайської текстильної сировини і продукції легкої промисловості, машинобудування, електрообладнання, овочів, фруктів, автомобілів, хімікатів, хутряних і шкіряних виробів, а також поставок колумбійської кави, яловичини, свинини, ананасового соку, замороженого апельсинового соку, варення, рибного борошна та інших товарів.

У 2017 р. вступила в дію ЗВТ-угода з Мальдівами. Цікаво, що для Мальдівів це був перший досвід укладання угоди про ЗВТ з іноземною державою. У частині торгівлі товари з нульовим тарифом становлять близько 96 % з обох сторін. Від цього вирає велика частина китайської експортної про-

мислової та сільськогосподарської продукції, такої як квіти, рослини і овочі. Мальдівські острови отримали преференційний доступ до китайського ринку товарів водного промислу.

Першою угодою про ЗВТ Китаю з країною пострадянського простору, укладену в рекордні строки, стала угода з Грузією, що набула чинності із січня 2018 р. Грузія ввела нульовий тариф на 96,5% китайських товарів, покриваючи 99,6% всього імпорту Грузії з Китаю, тоді як Китай у свою чергу ввів нульовий тариф на 93,9% товарів з Грузії, покриваючи 93,8% всього імпорту Китаю з Грузії. При цьому на 90,9% продукції (що становить 42,7% від загального обсягу імпорту Китаю з Грузії) нульовий тариф був введений відразу, а решта 3% продукції (51,1% від загального обсягу імпорту Китаю з Грузії) має перехідний період у п'ять років.

Наприкінці 2019 р. Китай підписав угоду про ЗВТ із першою з країн Африки – Маврикієм. За угодою Маврикію отримує безмитний доступ на китайський ринок приблизно на 8 227 товарів, що становить 96% китайських тарифних позицій. Мита, застосовні до 88% цих тарифних позицій, скасовані з набранням чинності угоди. Дія угоди поширюється на ключові експортні товари Маврикію: ром, морожена риба, локшина і макаронні вироби, вафлі та печиво, свіжі фрукти, соки,

мінеральна вода та інші товари. Решту тарифів буде скасовано протягом 5–7 років. При цьому Китай погодився надати Маврикію тарифну квоту в розмірі 50 000 тонн для доступу на ринок цукру.

За результатами ЗВТ-угоди Китаю з Новою Зеландією (чинна з 2008 р.) скасовані тарифи на більш ніж 97% експорту новозеландських товарів у Китай. Від 2018 р. весь експорт Нової Зеландії, окрім молочної продукції (по деяких продуктах тарифи будуть усунені до 2024 р.), і невеликої кількості товарів, які були виключені з угоди, мають право на безмитний доступ до Китаю. Практично весь імпорт з Китаю на ринок Нової Зеландії здійснюється за нульовим тарифом.

Більше десяти років тривали переговори Китаю з Австралією, угода з якою запрацювала наприкінці 2015 р. За ЗВТ-угодою практично всі товари, що експортуються Австралією, можуть надходити в Китай безмитно або за пільговими ставками. У частині сільського господарства угода скасовує тарифи на австралійський ячмінь і сорго і забезпечує швидке зниження тарифів на інші види експорту сільськогосподарської продукції, включно з морепродуктами, бараниною і різноманітними продуктами садівництва. Також із різними перехідними періодами будуть скасовані мита на молочну продукцію (до 01.01.2026 на 20%) і на яловичину (до 01.01.2024 на 12–25%).

КОМУ ПІДНЕБЕСНА ПАРТНЕР

На тлі загального переосмислення відносин між Заходом і КНР, очільник МЗС Німеччини Гайко Маас висловив думку, що Євросоюзу необхідно взаємодіяти з Китаєм, попри велику кількість розбіжностей. ЄС розглядає Пекін як «партнера, конкурента і системного суперника», але все ж таки в Брюсселі, як і в Пекіні, вважають шлях роз'єднання неправильним. Слід зазначити, що торгівля товарами між ЄС і Китаєм у 2020 р зросла на 5,3% до 697 млрд доларів США. Євросоюз є найбільшим торговим партнером Китаю, Китай – другим після США партнером Європейського Союзу.

Першою європейською країною, з якою КНР уклала ЗВТ, стала Ісландія, угода набула чинності в 2014 р. Згідно з угодою Ісландія застосувала нульові тарифи на всі промислові товари і продукти водного промислу, імпортовані з Китаю з дати набрання чинності угоди, що склало 99,77% від загального обсягу експорту Китаю до Ісландії. Водночас Китай ввів нульові тарифи на 81,56% товарів, що імпортуються з Ісландії, включаючи товари водного промислу. Після завершення створення ЗВТ обидві сторони прямують до нульового тарифу практично на 100% продукції, що складає їх товарообіг.

У 2014 р. вступила в дію друга угода Китаю з європейською країною – Швейцарією. Для переважної більшості напрямків двосторонньої торгівлі дане ЗВТ скасовує тарифи повністю або частково, негайно або в залежності від перехідних періодів, через 5, 10, 12 або в окремих випадках через 15 років.

Сьогодні в умовах наслідків пандемії Китай продовжує активні переговори з різними країнами і інтеграційними об'єднаннями щодо укладення як двосторонніх, так і багатосторонніх угод про створення ЗВТ. Однією з таких багатосторонніх угод, що формується, є Регіональне комплексне економічне партнерство. Воно об'єднує практично всіх важливих торговельних партнерів Китаю, у першу чергу Японію, на частку якої в 2020 р. припало близько 10% від загального обсягу експорту Китаю. КНР також опрацьовує питання укладення тристоронньої угоди з Японією і Республікою Корея, переговори щодо якої ведуться з 2012 р.

Важливими торговими партнерами для Китаю є країни Ради співробітництва арабських держав Перської затоки, переговори з якими почалися в 2004 р. На країни Перської затоки в 2019 р. припало близько 1,4% експорту сільгосппродукції Китаю.

Ще із низкою країн КНР веде двосторонні переговори: Шрі-Ланка, Ізраїль, Норвегія, Молдова, Панама, Палестина та Камбоджа. Найважливішими торговими партнерами серед розглянутих країн є Ізраїль і Шрі-Ланка (0,3% і 0,25% від загального обсягу сільгоспекспорту).

Крім того, Китай розглядає в якості потенційних партнерів по ЗВТ низку країн (Колумбія, Фіджі, Непал, Папуа-Нова Гвінея, Канада, Бангладеш, Монголія), з якими проводяться техніко-економічні обґрунтування можливості створення угод щодо ЗВТ.

ПАРТНЕРСТВО, У ЯКОМУ Є МІСЦЕ Й УКРАЇНИ

Китай є давнім й найважливішим стратегічним партнером України в Азії, з яким ми системно розвиваємо співпрацю в аграрній сфері. Посол КНР в Україні Фань Сяньжун на пресконференції, присвяченій 10-річчю стратегічного партнерства між Китаєм і Україною, повідомив, що товарообіг між Україною і Китаєм за перші п'ять місяців поточного року збільшився на 48% порівняно з аналогічним періодом минулого року і становив понад 7 млрд 400 млн дол. США.

У 2020 р. український імпорт з Китаю становив 8,3 млрд доларів, експорт – 7,1 млрд доларів. За даними Держстату, товарообіг України з Китаєм у 2020 р. збільшився до 15,4 млрд доларів США (порівняно з 12,79 млрд доларів у 2019 р.). Китайський дипломат спрогнозував, що цього року можна очікувати на «гарний розвиток».

Україна посідає перше місце з імпорту до Китаю пшениці, соняшникової олії і соняшникового шроту. Водночас посол зауважив, що минулого року Китай закупив на світових ринках понад 100 млн тонн сої, з яких на Україну припадає 50–60 тис. тонн. Китай імпортує також багато ячменю, яловичини, гороху. Пекін готовий й надалі відкривати ринок Китаю для України і закупувати більше продукції.

Українські експерти зауважують, що Китай в даний час займає одну з лідируючих позицій у виробництві та експорті сільськогосподарської продукції, але основна частка виробленої ним продукції йде на власне споживання і потреби в продовольстві надалі будуть тільки зростати. Тому попри те, що ринок КНР є важкодоступним для багатьох товарів з України, у зв'язку з використанням широкого інструментарію для захисту внутрішнього ринку сільськогосподарської продукції та продовольства, нашій країні радять наполегливо працювати над подоланням негативного торгового сальдо.

У цьому році відзначається різке зростання попиту в КНР на такі товари як льон, молочна продукція, дитяче харчування, рапсове масло, яловичина, кондитерські вироби, мед і пиво. Але необхідно мати на увазі, що Китай закінчує реалізацію програми із забезпечення своєї продовольчої безпеки, тому для українських експортерів агропродукції вікно можливостей не буде відкрито нескінченно. Саме тому важливо проаналізувати наявні потреби КНР, з урахуванням експортного потенціалу України, виокремити перспективні експортні позиції і розпочати підготовку унормування всіх необхідних процедур для найшвидшого доступу сільгосппродукції на ринок Китаю.

На міжнародній конференції з питань реформ в Україні, яка проходила у Литві, виконавчий віцепрезидент Єврокомісії Валдіс Домбровскіс зазначив, що Україна запровадила близько 80% законодавства ЄС про безпеку харчових продуктів і 45% законодавства про тварин, у сфері охорони здоров'я і добробуту. Україна вже доклала багато зусиль для відповідності європейським стандартам і це відкриває шлях до прогресу в аграрній сфері.

Однак для розвитку сільського господарства потрібно ще виконати досить широке коло завдань. По-перше, Україні взагалі необхідно осучаснити та вдосконалити на законодавчому рівні саме розуміння виробництва сільськогосподарської продукції. З проведенням земельної реформи виникла потреба у новій редакції закону про консолідацію земель, оскільки чинна редакція закону не працює. Важливо також продовжувати роботу над законодавством у сфері безпеки харчової продукції та захисту рослин.

У нас є схвалений закон про ветеринарну медицину і добробут тварин, положення якого потрібно імплементувати, а це величезний пакет підзаконних актів, впровадження яких потребує певного часу. Також законодавцям є над чим працювати щодо унормування питань упаковок харчових продуктів,

дитячого харчування, карантинів і захисту споживачів. Це дасть можливість зняти наявні нетарифні бар'єри в торгівлі з ЄС і КНР та запобігти у сфері безпеки харчових продуктів виникненню нових. Ще одним важливим напрямком є унормування на основі консультацій тарифів, промбезвіз, мита, питання внутрішніх водних шляхів тощо. До того ж врахувати не тільки питання ефективності АПК, безпеки продукції, але також і фактори впливу на навколишнє середовище.

Фахівці неодноразово наголошували, що політичному керівництву, державним органам влади, правникам, бізнесу України і КНР потрібне постійне кваліфіковане спілкування на наявних і ефективних новостворених майданчиках, покликаних поглибити співпрацю, згладити дисбаланс в умовах доступу і забезпечити однакові правила інвестиційного регулювання та вирішення суперечок.

Маючи на меті виведення українсько-китайського співробітництва в галузі сільського господарства на новий рівень, нашим країнам необхідно спільно:

- ➔ сприяти просуванню стабільного співробітництва з торгівлі сільськогосподарською продукцією на основі порівняльних переваг шляхом уникнення надмірних нетарифних бар'єрів;
- ➔ розширювати галузеве співробітництво в рамках відповідних програмних документів;
- ➔ досліджувати і просувати екологічно чисту енергетику на базі аграрного виробництва і використання поновлюваних джерел енергії;

- ➔ сприяти просуванню логістичних проєктів з метою формування додаткових можливостей для транзитного потоку в рамках ініціативи «Одного поясу, одного шляху» (будівництво портових терміналів, елеваторів для транспортування аграрної продукції, сховищ холодного зберігання тощо).

З 2021 року розпочали діяти ЗВТ-угоди між Україною та Великою Британією, а також Україною та Ізраїлем, наша держава вийшла з ініціативами укладення угод про вільну торгівлю з В'єтнамом, Індонезією. Попри те, що ми скоротили торговий дефіцит з Китаєм, він все одно є. Однак простір для лібералізації торгівлі з КНР величезний і обидві сторони погоджуються з тим, що ми повинні вивчати подальші кроки для досягнення цієї мети. Україна і КНР підписали відповідну заяву про здійснення спільного дослідження щодо лібералізації торгівлі і укладення угоди про вільну торгівлю.

Українські компетентні органи постійно спілкуються на теми продовольчої безпеки з представниками Продовольчої і сільськогосподарської організації ООН (FAO), Міжнародної ради по зерну (IGC) та з іншими міжнародними організаціями. Україна має багато різних новостворених інструментів: Мінекономрозвитку, Мінагрополітики, Держпродспоживслужба, безліч бізнес-асоціацій, Офіс просування експорту, але нашим китайським партнерам, як власне і всім іншим, важливо бути впевненими у прогнозованості і послідовності прагнень України. Саме за таких умов успішне взаємодіяння економік України і КНР стане цілком реальним процесом.

ПЕРСПЕКТИВИ ІНВЕСТУВАННЯ В АГРОСЕКТОР УКРАЇНИ

Сергій ЦІВКАЧ,
виконавчий директор
UkraineInvest

Україна може стати ключовим євразійським агробізнесовим хабом та важливою ланкою нової глобальної системи ланцюгів постачання. Вже зараз Україна забезпечує потребу в продовольстві для понад 150 млн людей у світі із власним населенням у понад 40 млн. Україна посідає передові позиції у світовому виробництві та експорті соняшнику, ріпаку, кукурудзи, ячменю, жита, пшениці та гороху, а серед продукції з доданою вартістю – рослинної олії, меду, фруктових концентратів, томатної пасти.

Це створює умови для подальшого розвитку переробної промисловості з експортною орієнтацією в ЄС та країни Близького Сходу. Наявна сировинна база створює умови для розміщення виробництв харчової промисловості. Наприклад, 74% виробленої томатної пасти в Україні експортується у ЄС. Україна займає п'яте місце зі світових експортерів яблучного концентрату (60 млн дол. США у 2020 році).

В Україні функціонує потужний сектор харчової промисловості. З 2017 по 2020 роки капітальні інвестиції у харчовій галузі подвоїлися

і склали 13,4% від загального обсягу інвестицій промислового капіталу. Загальний обсяг виробництва харчових продуктів в Україні становить 18 млрд дол. США (20% загального промислового виробництва).

Між Україною та Китаєм склалися надійні партнерські відносини, і сьогодні 16% від загального експорту сільськогосподарської продукції Україна постачає до Китаю. У 2020 році товарообіг між країнами сягнув 15,4 млрд доларів США. Багато китайських компаній добре знають український ринок та успішно інвестують і розширюють свій бізнес. Загальний обсяг прямих інвестицій з Китаю станом на грудень 2020 року склав 74,4 млн доларів США.

Зокрема, китайська національна продовольча корпорація COFCO, що є одним з найбільших виробників та постачальників продуктів харчування у світі, успішно розширює свої виробничі потужності та активно реалізує проекти в Маріуполі, Миколаєві та Дніпропетровській області. Протягом останніх років компанія входить у топ-10 та топ-5 в Україні за експортом ріпаку та пшениці.

Враховуючи глобальні тренди, найбільш привабливими для китайських інвесторів можуть стати такі напрямки:

Підприємства харчової промисловості, агропереробка

Агропереробка є однією з галузей, яка підпадає під дію Закону України «Про державну підтримку інвестиційних проєктів із значними інвестиціями в Україні». Головними умовами є інвестиції обсягом не менше 20 млн євро протягом 5 років та створення понад 80 робочих місць. Серед форм державної підтримки: звільнення від сплати податків, звільнення від оподаткування ввізним митом, будівництво об'єктів суміжної інфраструктури, надання в користування земельної ділянки на пільгових умовах. UkraineInvest визначено уповноваженою установою для супроводу інвесторів при подачі заявок та в ході реалізації інвестиційного проєкту в Україні.

Виробництво обладнання та транспортних засобів для сільськогосподарської та харчової галузей

Китайські виробники створюють техніку, яка передбачає максимально ергономічні та комфортні умови для людей, які будуть її експлуатувати. Враховуючи популярність такої продукції на ринку України, складний та дорогівартісний логістичний процес її доставки, а також доступні

суміжні ринки збуту, розташування виробництв такої техніки в Україні має свої переваги.

Цифрове сільське господарство (Agtech)

В Україні зараз активно розвиваються технології, які дозволяють дистанційно зондувати землю, більш точно слідкувати за змінами погоди, робити трекінг техніки та пального, використовувати GPS-обладнання, яке дозволяє ефективніше експлуатувати техніку. Ця ніша завдяки високоприбутковому потенціалу являє собою одну з найбільших інвестиційних можливостей в агросекторі України.

Органічне виробництво

Тренд органічної їжі набирає обертів у світі. Україна ж посідає 12 місце в Європі за загальною площею сільськогосподарських земель з органічним статусом та статусом перехідного періоду, що складає близько 468 тис. га (1,1% від загальної площі земель сільськогосподарського призначення України).

Україна зацікавлена у відповідальних інвесторах, які привносять нові технології та прозорі бізнес-практики, створюючи продукцію з високою доданою вартістю та робочі місця. Команда UkraineInvest має значний досвід співпраці та супроводу китайських компаній в Україні.

Відкрийте інвестиційні МОЖЛИВОСТІ в Україні!

Дізнайтеся
більше

+38 (044) 256 78 32
ukraineinvest.gov.ua

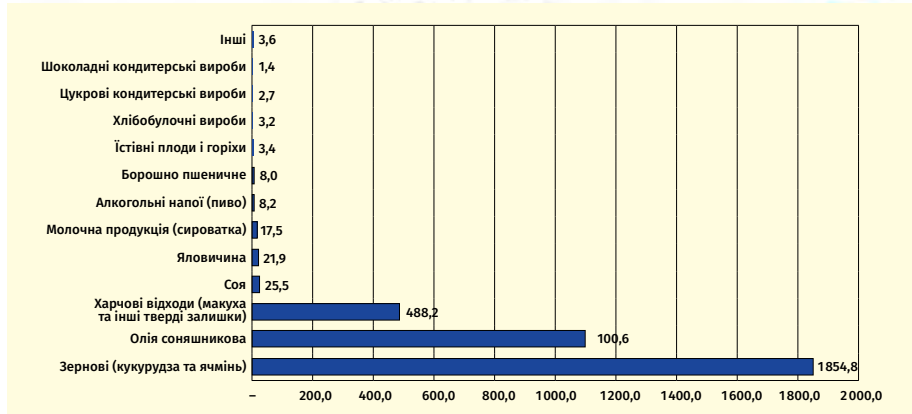
СКЛАДОВІ УСПІХУ УКРАЇНСЬКОГО ЕКСПОРТЕРА НА РИНКУ КИТАЮ

Ольга ГВОЗДЬОВА,
*радниця директора
Офісу з розвитку підприємництва
та експорту*

У 2020 році Китай посів перше місце серед окремих країн світу як за товарообігом, так і за обсягом українського експорту. Протягом 2020 року українсько-китайський товарообіг становив 15,4 млрд дол. США. Експорт товарів до

Китаю в 2020 році склав 7,1 млрд дол. США, або 14% всього українського експорту товарів. У порівнянні з 2019 р. зріст відбувся по всіх основних статтях експорту на 97,6%. Імпорт китайської продукції склав 8,3 млрд дол. США (- 9,6% у порівнянні з 2019 р.).

Джерело: Державна служба статистики

5 основних товарних груп складають 92% від загального обсягу експорту України до Китаю, що свідчить про високу концентрацію та недиверсифікованість експорту. Це руди та концентрати – 35,2%; зернові (кукурудза та ячмінь) – 26,1%; олія (передусім соняшникова) – 15,7%; вироби з чорних металів – 8,6%; харчові відходи (макуха та інші тверді залишки) – 6,9%. У 2020 році Україна експортувала до Китаю близько 3,6 млрд дол. США аграрної та харчової продукції, тобто половину всього українського експорту. Головними експортними товарами наразі є: зернові (кукурудза та ячмінь), які складають 52% всього аграрного експорту, олія (передусім соняшникова) – 31%; харчові відходи (макуха та інші тверді залишки) – майже 14%. Крім того, Україна також експортує соняшникове насіння, яловичину, молочну продукцію, пиво, борошно та крохмаль, плоди та ягоди, кондитерські вироби.

Що ж потрібно зробити для диверсифікації українського експорту до Китаю та чого потребує український підприємець на шляху до виходу на цей ринок? Спробуємо розібратися покроково.

1. ВІДКРИТТЯ РИНКУ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ

Українські товари при виході на китайський ринок стикаються як з тарифними, так і нетарифними бар'єрами. При відсутності угоди про

вільну торгівлю українська продукція експортується до Китаю за умовами режиму найбільшого сприяння для країн-членів СОТ. Показник середнього рівня імпортного тарифу Китаю становить близько 7,5%, при цьому на сільськогосподарську продукцію він вищий (у середньому 13,8%). Китай також встановив квоти на імпорт окремих категорій сільськогосподарської продукції, зокрема: зернові культури (пшеницю, кукурудзу, рис), продукцію борошномельної і круп'яної промисловості (борошно, крупи, крохмалі), цукор з цукрових буряків, мінеральні і хімічні добрива.

Крім того, доступ на китайський ринок для українських виробників сільськогосподарської та харчової продукції залишається доволі обмеженим, оскільки Україна все ще не має доступу на ринок Китаю для багатьох продуктів рослинного та тваринного походження. Тому першим кроком

мають стати переговори на рівні держав щодо зменшення рівня імпорتنих тарифів, збільшення обсягів безмитних імпорتنих квот для української продукції та відкриття ринку для української харчової продукції. Наразі українською Держпродспоживслужбою ведеться робота щодо відкриття ринку Китаю для українських експортерів гороху, рибної продукції, пшениці, черешні, яблук.

2. ГОТОВНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ КОМПАНІЙ ДО РИНКУ КИТАЮ

Для успішного експорту до будь-якої країни потрібна підготовка. Українські компанії (особливо серед малого та середнього бізнесу) часто не мають необхідних людських та фінансових ресурсів, не приділяють достатню увагу підготовці кадрів та плануванню виходу на обраний ринок. Під час одного з вебінарів для українських експортерів від Офісу з розвитку підприємництва та експорту запрошений китайський консультант озвучив, що одна з головних проблем українських компаній – це нерозуміння особливостей китайського ринку і негнучкість в адаптації своєї продукції. Планування експорту до нової країни має розпочинатися з аналізу зовнішнього ринку, вивчення вимог до продукції на цьому ринку, місцевих особливостей та смакових уподобань і приведення своєї продукції у відповідність до цих вимог.

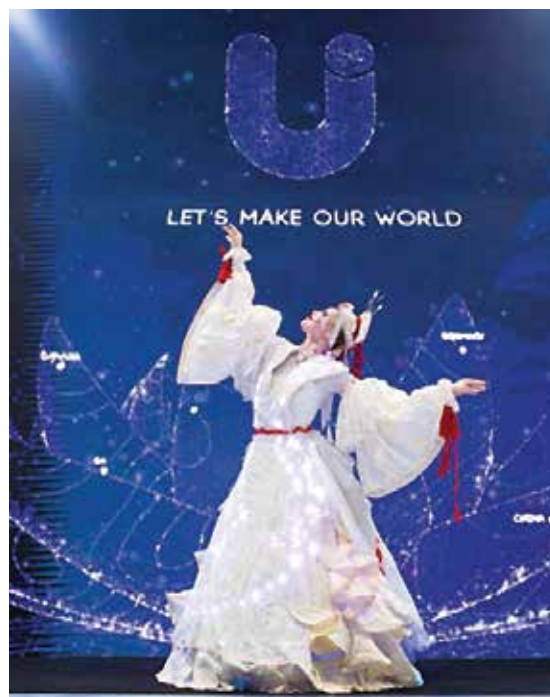
Для допомоги українським експортерам у цьому процесі Офіс з розвитку підприємництва та експорту разом з партнерами запустили Експортний портал (export.gov.ua), який є єдиним національним веб-ресурсом для українських експортерів, які виходять на нові ринки. **Серед корисних інструментів Єдиного експортного веб-порталу, які можуть допомогти компаніям при виході на ринок Китаю:**

- **оцінка готовності компанії до експорту** – онлайн-інструмент, який допоможе розібратися в рівні готовності компанії до зовнішньоекономічної діяльності, визначити компетенції, яких бракує, та дізнатися як компенсувати відсутність необхідних знань та навичок;
- **гайд для експортерів** – покрокова інструкція щодо виходу на новий ринок для експортерів будь-якого рівня готовності;

- **економічний і торговельний огляд ринку Китаю**, як однієї з країн у фокусі для українських експортерів;
- **огляд вимог до продукції на ринку Китаю**, який допоможе експортерам розібратися в необхідності сертифікації, вимогах до маркування продукції тощо;
- **Центр розвитку компетенцій**, який містить низку посібників, гайдів та відеолекцій щодо розбудови експортної діяльності компанії.

3. ПОШУК ПАРТНЕРІВ І ПРОСУВАННЯ ПРОДУКЦІЇ НА РИНКУ КИТАЮ

Щотижня до Офісу з розвитку підприємництва та експорту звертаються закордонні імпортери, які шукають українських постачальників різної продукції. Серед таких імпортерів зустрічаються і китайські компанії, які шукають виробників харчової продукції. Для допомоги в пошуку іноземних партнерів Офісом була створена **Сорсингова платформа** – каталог українських експортерів на англомовній версії Експортного порталу, а також послуга із сорсингу (пошук українських компаній для іноземних партнерів). Долучитися до цього каталогу може будь-яка компанія, яка має сайт чи сторінку іноземною мовою та готова до співпраці з іноземним замовником.

Виставка China International Import Expo 2018

Український національний стенд на виставці China International Import Expo 2018

Однак одним з викликів для українських компаній залишається низька обізнаність китайських імпортерів щодо можливостей України та низький рівень іміджу торговельного бренду України. Для підвищення нашого іміджу з 2018 по 2020 рік за організаційної підтримки Офісу з просування експорту України реалізовувався проєкт **GoChina**. У межах цього проєкту Україна була вперше представлена національним стендом на **China International Import Expo 2018** – найбільшій виставці Китаю з імпорту, котра прийняла більш ніж 150 000 учасників з понад 100 країн світу. Також в рамках проєкту була організована серія заходів про особливості внутрішнього ринку Китаю із залученням місцевих консультантів, а також B2B-заходи між українськими експортерами та потенційними китайськими партнерами. Тут варто відмітити, що цей проєкт відбувся не за рахунок державного бюджету, а за підтримки ЄБРР у рамках ініціативи EU4Business Європейсь-

кого Союзу. Для диверсифікації українського експорту та підтримки виходу українського бізнесу на ринок Китаю такі проєкти мають відбуватися на постійній основі.

І насамкінець варто зазначити, що самостійно покрити запит від партнерів такого великого ринку, як китайський, українським компаніям буде доволі непросто. Тут в нагоді може стати об'єднання українських підприємців у форматі **експортних альянсів**. Експортний альянс – це добровільне об'єднання декількох експортерів для спільного виходу на обраний зовнішній ринок. Якщо в Україні цей тип співпраці тільки зароджується, то в країнах ЄС він вже довів свою ефективність протягом останніх десятиліть. Прикладом таких об'єднань в Україні є успішний вихід українських меблевих компаній на ринок Ізраїлю, а також діючий проєкт альянсу органічних виробників **Organic Ukraine Business Hub CEREALS**, які прямують на ринок США.

У щоденному раціоні харчування українця протягом століть присутні каші, зварені з круп. Це обумовлено тим, що на території України з давніх часів вирощують ряд культур, які традиційно мають найменування круп'яні: це просо, сорго, гречка, овес. Крім того, для виробництва окремих видів круп і круп'яних продуктів застосовуються пшениця, ячмінь, жито, спельта, горох і кукурудза.

УКРАЇНСЬКІ ВИРОБНИКИ В ОЧІКУВАННІ ВІДКРИТТЯ РИНКУ КНР ДЛЯ БОРОШНОМЕЛЬНОЇ ТА КРУП'ЯНОЇ ГАЛУЗІ

Родіон РИБЧИНСЬКИЙ,
директор громадської спілки
«Борошномели України»

Маючи прекрасні умови виробництва сільгоспкультур, в Україні побудована індустрія переробки круп'яних культур з отриманням широкого асортименту цілих і подрібнених (шліфованих і нешліфованих) круп, пластівців, мюслі, зернових батончиків, каш швидкого приготування і т. ін. на основі круп'яної сировини. Тільки з пшениці в Україні виробляється більше десяти найменувань круп'яних продуктів, аналогічна ситуація з кукурудзою, вівсом та іншими культурами. Найбільш цінним видом крупи, з харчової та споживчої точок зору, є гречана крупа, яка сьогодні не тільки має постійно зростаючий збут в Україні,

а й експортується в ЄС, на Балкани і США. Особливе місце у виробництві займають вівсяні продукти (крупа, пластівці, мюслі, зернові батончики). Їх виробництво зростає рік від року, що пов'язано з трендом здорового способу життя і здорового харчування. Сьогодні в Україні практично неможливо знайти жодного магазину, де б не продавалися продукти на основі вівсяних круп. Крім того, вівсяні круп'яні продукти, поряд з кукурудзяними, є лідерами експорту даного виду продукції з України.

На сьогоднішній день в Україні працює більше трьох десятків круп'яних заводів, оснащених

Посівні площі і валовий збір зернових і круп'яних культур в Україні

Культура	Посівні площі, тис. га		Валовий збір, тис. тонн	
	2020	2021	2020	2021*
Пшениця	6596	7100	24877	28794
– озима	6429	6908	24259	28059
– ярова	167	192	618	734
Жито	139	175	457	540
Ячмінь	2395	2475	7636	8336
Кукурудза	5432	5475	30290	37757
Овес	200	250	445	510
Просо	159	178	256	290
Гречиха	84	89	98	103
Горох	239	242	479	511
Сорго	50	53	107	164

*Прогноз ІА «АПК-Інформ»

високоєфективним обладнання від провідних світових (Німеччина, Швейцарія, Італія, Туреччина, Нідерланди) і вітчизняних виробників. На всіх українських круп'яних підприємствах впроваджена і функціонує система НАССР, більшість підприємств мають сертифікати Halal і Kosher. Ряд підприємств сертифіковані як переробники і виробники органічної і безглютенової продукції. Безсумнівними лідерами круп'яної промисловості в Україні виступають компанії «Альтера» і «Дакс Бунге Україна», які сконцентровані на переробці кукурудзи; Сквирський КХП, Добродія Фудз, JNL і Шевченківський завод продтоварів займають лідируючі позиції на ринку вівсяних круп; компанії Олімп, Хмельницьк-млин і Вінницький КХП № 2, що виробляють гречані крупи.

Українські підприємства широко представлені на світових продовольчих ринках. Українська круп'яна продукція експортується в більше ніж 90 країн світу, і за підсумками 2020 року склала майже 70 тисяч тонн. Основними покупцями виступали Польща, Молдова, Білорусь, Ізраїль, Єгипет. Китайські споживчі настрої змінюються швидкими темпами в сторону нетрадиційних для китайської кулінарії продуктів. Тому сподіваємося, що найближчим

ДОВІДКА:

Спілка «Борошномели України» створена в 2013 році і є некомерційною громадською організацією.

Мета Спілки – захист та лобіювання інтересів підприємств борошномельно-круп'яної галузі України серед інших учасників аграрного та продовольчого ринків України; вплив на формування економічної політики держави стосовно зернопереробної галузі; просування українського борошна та круп на зовнішніх ринках; підвищення кваліфікації та освітнього рівня учасників Спілки тощо.

Сьогодні Спілка об'єднує 28 підприємств борошномельно-круп'яної галузі, які формують понад 60 % виробництва та експорту борошномельно-круп'яної продукції України.

часом експорт української круп'яної продукції до КНР увійде в топ-10 за обсягами. Українські виробники зацікавлені в експорті на китайський ринок. Представники нашої асоціації та інші круп'яні компанії регулярно беруть участь

у міжнародних продовольчих виставках у Шанхаї і Гонконзі. Наші виробники з оптимізмом дивляться на можливість розширювати торговельні зв'язки з китайськими дистриб'юторами і байєрами.

На виставці HKTDC Food Exhibition (Гонконг)

ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНСЬКОГО МОРОЗИВА ТА ЗАМОРОЖЕНИХ НАПІВФАБРИКАТІВ НА РИНКУ КИТАЮ

Ігор БАРТКОВСЬКИЙ,
*президент Асоціації українських
виробників «Морозиво
і заморожені продукти»*

Асоціація українських виробників «Морозиво і заморожені продукти» є потужним громадським професійним об'єднанням, до складу якого входять понад 40 організацій. Це провідні вітчизняні підприємства-виробники морозива та заморожених напівфабрикатів. Слід зазначити, що підприємства-члени Асоціації вже багато років забезпечують як внутрішній, так і зовнішній споживчий ринок якісною та безпечною продукцією, яка відповідає вимогам міжнародних стандартів.

Питома вага виробників морозива, які є членами Асоціації, у загальному виробництві складає близько 80 %, заморожених напівфабрикатів – близько 70%.

Підприємства Асоціації займають провідні позиції серед вітчизняних виробників і є лідерами української індустрії морозива та заморожених продуктів.

Укrajнський ринок морозива та заморожених напівфабрикатів розвивається якісно та кількісно, має значний потенціал і спроможний забезпечити потреби не тільки вітчизняного споживача, а й задовольнити

попит закордонних партнерів. Доречно зазначити, що близько 99% морозива та близько 90% заморожених продуктів, які знаходяться в обігу на споживчому ринку України, є вітчизняного виробництва.

РИНОК МОРОЗИВА

Виробництво та реалізація морозива впродовж останніх років характеризується незначними коливаннями: від 148,9 тис. л у 2016 році до 141,9 тис. л у 2020 році. У поточному році за 6 місяців виробництво морозива в Україні становило 83,2 тис. л, що на рівні 96,6% від виробництва за минулий рік.

Експорт становив біля 6,0% від загального обсягу виробництва холодного десерту, хоча потенціал значно вищий. Останнім часом показники експорту українського морозива демонструють стійку тенденцію до збільшення його обсягів. Так, упродовж попередніх п'яти сезонів (2016–2020 рр.) експорт морозива в натуральному вираженні збільшився в 1,5 раза – з 4 464,2 тонни в 2016 р. до 6 743,0 тонн у 2020 р. За підсумками 4 місяців 2021 р. обсяги експорту морозива склали 2 300,9 тонни, що на 20,0% вище показника відповідного періоду минулого року.

На сьогодні українське морозиво експортується в понад 50 країн світу. Найбільше реалізується продукту до Молдови, Китаю, Ізраїлю, Болгарії, Литви та Чехії. Разом з тим до країн Євросоюзу в поточному році експортовано морозива 1077,4 тонни, або 46,8% від загального обсягу експорту, до Китайської Народної Республіки – 293,6 тонни, або 13%.

В Україні виробляється понад 900 видів морозива. Наприклад, в асортименті

АТ «Житомирський маслозавод» – 150 видів морозива, у ТОВ «Ласунка» – 120 видів, у ТОВ «Хладопром» – понад 100 його видів і в ПОГ АПВТ «Фірма «Ласка» – 150 видів популярного десерту тощо.

Більшість споживачів морозива віддають перевагу конкретним торговим маркам, а саме торговим маркам виробників морозива, які є членами Асоціації: ТМ «Рудь», ТМ «Ласунка», ТМ «Хрещатик», ТМ «Хладик» і ТМ «Ласка».

Українські виробники формують споживчий попит на внутрішньому ринку морозива, пропонуючи щорічно близько 10–30 нових продуктів, впроваджуючи передові виробничі технології і стандарти.

РИНОК ЗАМОРОЖЕНИХ НАПІВФАБРИКАТІВ

На внутрішньому споживчому ринку зростає питома вага різних видів напівфабрикатів, серед яких чільне місце посідають заморожені напівфабрикати, виготовлені із сировини тваринного, рослинного походження та комбіновані.

Упродовж останніх років в Україні обсяги виробництва м'ясних напівфабрикатів характеризуються значними коливаннями, а саме: від 78,4 тис. тонн у 2016 році до 69,9 тис. тонн у 2020 році.

За 6 місяців 2021 року виробництво м'ясних напівфабрикатів в Україні склало 34,6 тис. тонн, що становить 109,8% від виробництва за відповідний період минулого року.

Значно стійкіша ситуація спостерігається на ринку виробництва макаронних виробів з начинкою. Аналіз динаміки цього виробництва впродовж 2016–2020 років вказує на тенденцію зростання обсягів у натуральному вимірі з 69,3 тис. тонн у 2016 році до 95,5 тис. тонн у 2020 році. Різниця складає 36,7 тис. тонн, або 37,8%.

Обсяги виробництва макаронних виробів з начинкою за 6 місяців поточного року складають 45,5 тис. тонн, темпи зростання до показників відповідного періоду минулого року – 100,4%.

Україна є експортером заморожених напівфабрикатів, частка якого в 2020 році склала 20,8%

від загального обсягу їх виробництва. Експорт вітчизняних заморожених напівфабрикатів здійснюється в понад 77 країн світу. Найбільше українська продукція надходила на ринки Республіки Молдова, Німеччини, Білорусі, Великобританії, Румунії, Іспанії, Нідерландів, Латвії, Литви.

Слід зазначити, що за 2016–2020 рр. обсяги експорту заморожених напівфабрикатів зросли на 37,5%. Зокрема, це за рахунок макаронних виробів з начинкою, обсяги експорту яких зросли на 41,9% і на кінець 2020 року склали 30,0 тис. тонн, тоді як експорт м'ясних напівфабрикатів був 3,4 тис. тонн у 2020 році, або тільки на 7,6% більше.

У поточному році, станом на 1 травня, обсяги експорту досягли 12,5 тис. тонн, що на 15,3% більше, або на 1,7 тис. тонн показників відповідного періоду минулого року, у тому числі до Китайської Народної республіки – понад 10 тонн.

Відмінною рисою українського ринку напівфабрикатів є лідирування на ньому вітчизняних компаній, які представлені найбільш популярними торговими марками напівфабрикатів, а саме: ТМ «Геркулес», ТМ «Smacom», ТМ «Ласка», ТМ «Оса», «Коло», ТМ «Дригало» та інші.

Для успішної конкуренції на споживчому ринку наші виробники постійно працюють над оновлюванням асортименту замороженої продукції, урізноманітнюють її начинку, використовують в процесі виробництва морозива та заморожених напівфабрикатів новітні технологічні рішення, завжди враховують запити та потреби споживачів, особливо в частині підвищення їх якості.

Тому для досягнення високих результатів провідні підприємства вже шостий рік поспіль, двічі на рік, проводять добровільне тестування морозива та заморожених напівфабрикатів в рамках запровадженої Асоціацією програми контролю якості харчових продуктів.

За останні роки в лабораторіях «Укрметртестстандарт» і «Київоблстандартметрологія» було досліджено понад 100 зразків морозива та близько 60 зразків заморожених напівфабрикатів за фізико-хімічними, органолептичними, мікробіологічними та молекулярно-генетичними показниками. Результати тестування як цього року, так і в попередні роки дозволили зробити висновок

про те, що всі протестовані зразки повністю відповідали вимогам відповідних нормативних документів на їх виробництво.

Вітчизняні виробники зацікавлені в збільшенні експорту товарів за наступними кодами УКТЗЕД:

2105 – Морозиво та інші види харчового льоду...

1902 – Вироби з тіста без дріжджів; кускус...

0710 – Овочі морожені ...

Найбільшу зацікавленість викликає великий ринок КНР. Обсяги експорту можуть скласти: **морозива – 9,0 тис. тонн на рік, напівфабрикатів заморожених – 7,5 тис. тонн, овочів морожених – 3,5 тис. тонн.**

Крім експорту, підприємства-виробники готові розглянути спільні інвестиційні та технологічні проекти з китайськими компаніями.

Актуальність вищезазначеної пропозиції пов'язана зі зростаючою роллю Китаю як впливового глобального гравця на світовій арені, необхідністю пошуку альтернативних векторів диверсифікації ринків збуту вітчизняної харчової продукції, зокрема морозива та заморожених напівфабрикатів, та збільшення динаміки і покращення українсько-китайських відносин, які мають статус стратегічних.

На сьогодні Китай став найбільшим торговельним партнером України, тому слід максимально активізувати контакти за лінією міністерств і відомств, зокрема в межах галузевих підкомісії Комісії зі співробітництва між урядами України та КНР, провести оцінку симетричності торговельних режимів Китаю та України, особливостей нетарифного регулювання торгівлі урядом КНР та стану розвитку вітчизняного експорту до КНР на визначення перспективних ринків для вітчизняної замороженої продукції.

Нині є всі передумови для ще успішнішого розвитку китайсько-українських відносин, тому стратегією торговельної політики України в торгівлі з Китаєм має стати перехід до експорту агропродовольчих продуктів з більшою часткою доданої вартості та визначення переваг і ризиків можливого створення зони вільної торгівлі з Китаєм, яка ініціюється китайською та українською сторонами.

DP World TIS Pivdenniy: Україна збільшує кількість контейнерних потягів з Китаю

DP World TIS Pivdenniy: 乌克兰增加中国集装箱列车来往数量

За січень-липень 2021 року до України, як йдеться у повідомленні Укрзалізниці, прибуло 13 контейнерних потягів з Китаю, ще 67 потягів з Північної за цей час пропрямували територією України транзитом. Наприкінці липня 2021 року прямий контейнерний потяг з Китаю почав опрацьовувати і найсучасніший в країні контейнерний термінал DP World TIS Pivdenniy, який зустрів перший поїзд з ділового серця Китаю Гуанчжоу. Свого часу термінал став піонером з розвитку контейнерних залізничних перевезень в Україні, розпочавши системно розвивати контейнерно-залізничний сервіс ще з 2017 року.

Українська залізниця повідомляє, що з 1 січня по 31 липня 2021 року до України прибуло 13 контейнерних потягів з Китаю, ще 67 потягів з Китаю пропрямували територією України транзитом. Наприкінці липня 2021 року прямий контейнерний потяг з Китаю почав опрацьовувати і найсучасніший в країні контейнерний термінал DP World TIS Pivdenniy, який зустрів перший поїзд з ділового серця Китаю Гуанчжоу. Свого часу термінал став піонером з розвитку контейнерних залізничних перевезень в Україні, розпочавши системно розвивати контейнерно-залізничний сервіс ще з 2017 року.

Контейнерний термінал DP World TIS Pivdenniy, порт «Південний», Одеська область

DP World TIS Pivdenniy码头, 南港, 乌克兰敖德萨州

Ще восени 2017 року контейнерний термінал TIS (2020 року змінив назву на DP World TIS Pivdennyi – ред.) відправив перший контейнерний потяг до Дніпра, тим самим створивши серед українських портових терміналів України тренд на розвиток регулярних контейнерних перевезень залізницею. З того часу DP World TIS Pivdennyi суттєво розширив мапу контейнерних залізничних перевезень, і на сьогоднішній день з терміналу щотижня курсує до 14 потягів за 5 напрямками: до Києва, Дніпра, Харкова, Тернополя та Чернігова.

Інтерес вантажовласників до залізничних контейнерних перевезень логічний та зумовлений кількома факторами. По-перше, це найбільш економічно вигідний тип транспортування вантажу після морських перевезень, адже на залізниці відсутні вагові обмеження. Тож для «важких» вантажів це дає економію 10–15 % у морському фрахті за рахунок використання всієї вантажопідйомності контейнера. По-друге, залізничні контейнерні перевезення є найбільш вигідними у співвідношенні тонна/км. Також перевезення залізничними шляхами завдяки вимогам до залізничного транспортування, у тому числі страхування товарів, забезпечує надійне збереження та транспортування вантажу, особливо крихких вантажів, таких як скло, побутова техніка,

早在2017年秋天，TIS集装箱码头（2020年更名为DP World TIS Pivdennyi）向第聂伯罗（乌克兰城市名）发送了第一趟集装箱班列，从而在乌克兰港口码头中形成了发展铁路定期货运的趋势。从那时起，DP World TIS Pivdennyi极大地扩展了铁路运输范围，如今每周多达14趟列车从码头发往基辅、第聂伯罗、哈尔科夫、捷尔诺波尔和切尔尼戈夫等五个方向。

货主之所以选择铁路货运，主要基于以下几个原因：首先，除了海运之外，这是效益最高的货物运输方式，因为铁路没有重量限制，相比海运，将节省10–15%的费用；其次，以吨/公里计算，铁路货运性价比最高；再次，根据铁路运输（包括货物保险）的要求，铁路运输提供了可靠的货物储存和运输服务，特别有利于易碎的货物如玻璃、家用电器、陶瓷等的运输；最后，一列集装箱列车可以运载比卡车更多的货物，如TIS列车能运输多达90个集装箱，这将保证大型货物同一时间交付。

Термінал DP World TIS Pivdennyi опрацьовує контейнерний потяг

DP World TIS Pivdennyi 码头为集装箱列车进行装卸工作

кераміка тощо. Зрештою, один контейнерний потяг може перевезти значно більший обсяг порівняно з вантажівкою. До прикладу, розмір потягу TIS – до 90 контейнерів, що гарантує одночасну доставку крупної партії вантажу.

Тож у червні 2021 року найсучасніший контейнерний термінал в Україні зустрів перший контейнерний потяг з південної провінції Китайської Народної Республіки Гуандун до України. Відтепер підприємці отримали можливість отримувати товари з найбільшого бізнесового центру Китаю Гуанчжоу вдвічі швидше, ніж це було раніше. Так, потяг виїхав з Гуанчжоу 29 травня 2021 року та за 22 дні прибув до DP World TIS Pivdenneyi, тоді як морський шлях забирає близько 40–50 днів.

Усього за 22 дні потяг подолав майже 8,5 тис. кілометрів. Він прямував через Китай, Монголію, Росію, Україну, через митні пости «Ерлянь – Замин Ууд», «Наушки – Сухе Батор», «Тополі – Валуйки», «ст. Чорноморська – TIS». Примітно, що потяг отримав статус постійного. Це означає, що він курсуватиме за постійним розкладом, який внесений до розкладу державної залізниці Китаю, без затримок і запізень. До речі, цей статус, серед інших поїздів, що прямують з Китаю в Україну, є унікальним.

2021年6月，乌克兰最现代化的集装箱码头DP World TIS Pivdenneyi迎来了来自中国南部广东省的集装箱列车。从那时起，企业家有机会收到从中国最大的商业中心广州运来的货物，而且速度比以前快了一倍。比如，列车于2021年5月29日离开广州，22天后到达DP World TIS Pivdenneyi，而海上航线大约需要40–50天。

在仅仅22天的时间里，该集装箱列车行驶了将近8500公里，穿过了蒙古国、俄罗斯、乌克兰，通过了二连—扎门乌德站、苏赫巴托尔—纳吾什基站、瓦卢伊基—托波利站、黑海站—TIS。值得注意的是，该列车获得了永久性运行地位。这意味着它将以固定的时间表运行，该时间表包含在中国国家铁路的时间表中，不会出现延误或迟到。另外，在从中国到乌克兰的其他列车中，该列车的地位是独一无二的。

Контейнерний термінал DP World TIS Pivdenneyi зустрічає перший потяг з ділового центру Китаю Гуанчжоу

DP World TIS Pivdenneyi码头迎来了来自中国商业中心广州的集装箱列车

Потяг доставив з Гуанчжоу 50 контейнерів з меблями, електронікою тощо

来自广州的列车送来了装载着家具和家电的50个集装箱

Генеральний консул КНР в Одесі пан Сун Ліцзюнь на урочистій зустрічі першого контейнерного потягу з Гуанчжоу

中国驻敖德萨总领事宋利群出席首列广州—敖德萨集装箱列车欢迎仪式

Проект із запуску контейнерного потягу з Гуанчжоу готували майже три місяці. Українським оператором та ініціатором відправки контейнерного потягу стала компанія UNI-LAMAN GROUP, китайським оператором та партнерами – компанія Guangdong GW Railway Operator Ltd., яка входить до складу державної корпорації Guangdong GW Holdings Group Co., Ltd. Локальними агентами в Китайській Народній Республіці виступила компанія CIM-Logistics. Опрацюватиме потяг термінал DP World TIS Pivdennyi – найсучасніший контейнерний термінал країни із власними розвиненими залізничними потужностями. «Це велика подія в історії торгово-економічного співробітництва між Китаєм та Україною. Контейнерний поїзд з Китаю відкрив новий логістичний канал для Одеси», – зазначив Генеральний консул КНР в Одесі пан Сун Ліцзюнь.

«Кожен день у своїй роботі ми спілкуємося з підприємцями України та допомагаємо їм ставати ще краще, надавати більший асортимент товарів і розвивати свій бізнес на батьківщині. Цей поїзд допоможе підприємцям отримувати товари з провінції Гуандун і інших південних провінцій у два рази швидше, поруч з аналогічною доставкою морським шляхом. Вже сьогодні ми бачимо великий попит на цей маршрут, тому не хочемо зупинятися на досягнутому і направимо наші зусилля на подальшу

з роботи з Китаєм. Це велика подія в історії торгово-економічного співробітництва між Китаєм та Україною. Контейнерний поїзд з Китаю відкрив новий логістичний канал для Одеси», – зазначив Генеральний консул КНР в Одесі пан Сун Ліцзюнь.

从广州开启集装箱班列的项目准备了近三个月。该集装箱列车的乌方运营商和发起单位是UNI-LAMAN集团，而中方运营商和合作伙伴单位是隶属于中国国企广东省广物控股集团有限公司的广东广物国际班列运营管理有限公司。中国地方代理单位为中集集团。进行装卸工作的单位是DP World TIS Pivdennyi——拥有自己发达的铁路设施的全乌克兰最现代化的集装箱码头。中国驻敖德萨总领事宋利群强调说：“这是中乌经贸合作史上的一件大事。来自中国的集装箱列车为敖德萨开辟了一条新的物流通道。”

UNI-LAMAN集团董事会主席、组织广州—敖德萨集装箱班列准备和抵达的负责人根纳季·索罗钦斯基表示：“在工作中，我们每天都与乌克兰企业家沟通，帮助他们做得更好，提供更广泛的商品花色，并在我国发展业务。这列班列将帮助乌克兰企业家从广东和其他位于中国南方的省份获得比航运快两倍的货物。今天，我们已经可以感受到对这条路

Геннадій Сорочинський, голова ради директорів UNI-LAMAN GROUP, виступає на церемонії зустрічі першого потягу з Гуанчжоу

UNI-LAMAN集团董事会主席根纳季·索罗钦斯基在首列广州—敖德萨集装箱列车欢迎仪式上发言

Генеральний директор контейнерного терміналу DP World TIS Pivdennyi Ігор Жигора

DP World TIS Pivdenyi码头总经理伊戈里·日戈拉

плідну співпрацю з Китаєм для розширення товарообігу між нашими країнами. До кінця року ми плануємо збільшити кількість цих поїздів до десяти на місяць і зробити регулярні рейси з інших провінцій КНР», – прокоментував старт проєкту Геннадій Сорочинський, голова ради директорів компанії UNI-LAMAN GROUP, що організувала підготовку та прибуття першого контейнерного потягу з Гуанчжоу до України.

«Перший контейнерний поїзд з Гуанчжоу – знакова для нас подія. Наша залученість до цього проєкту повністю відповідає сучасній глобальній ринковій стратегії DP World. Компанія бачить себе в майбутньому активним учасником мультимодальної логістики і займається розробкою мультимодальних проєктів по всьому світу. Наш термінал обраний для зустрічі потягу з Китаю не випадково і багато в чому – завдяки розвиненій залізничній інфраструктурі порту ТІС», – зазначив генеральний директор контейнерного терміналу DP World TIS Pivdennyi Ігор Жигора.

Планується, що час перебування потягу в дорозі буде зменшено в середньому до 20 днів. За один рейс буде відправлятися 50 контейнерів.

线的巨大需求，因此我们不想停留在已取得的成绩之上，我们将努力与中国进一步开展富有成效的合作，以扩大两国之间的贸易。到今年年底，我们计划将这列班列的数量增加到每月10趟，并在中国其他省份开通定期班列。”

DP World TIS Pivdenyi码头总经理伊戈里·日戈拉表示：“来自广州的首列集装箱列车对我们来讲是一个里程碑式的事件。我们参与该项目完全符合DP World当前的全球市场战略。DP World将自己视为多式联运物流的积极参与者，并正在世界各地开发多式联运项目。选择我们的码头迎来一趟来自中国的列车不是偶然的，主要是因为TIS港口拥有发达的铁路基础设施。”

计划将班列行程时间缩短至平均20天，一次班列将发送50个集装箱。

TIC

TIC – найбільший морський транспортний вузол в Україні, розташований в акваторії морського порту «Південний», що на Одещині. Оперує п'ятьма спеціалізованими морськими терміналами та власною розвиненою залізничною інфраструктурою.

Розпочавши свою історію в 1994 році з одного покинутого причалу, TIC «з нуля» самостійно побудував найбільший та найсучасніший морський порт в країні. Останні шість років TIC – порт № 1 за обсягами вантажообігу. У 2020 році опрацював рекордний обсяг вантажів для українських морських портів за всі роки незалежності – понад 36,67 млн тонн. Завдяки сучасному та технологічному устаткуванню TIC – рекордсмен за швидкістю обробки суден та вантажів.

Сьогодні термінали TIC відкривають українським експортерам та імпортерам доступ до міжнародних ринків виробництва і споживання зернових, вугілля, руди, різноманітних товарів народного споживання. Понад 800 суднозаходів щорічно пов'язують TIC з понад 1500 портами по всьому світу.

TIC є одним з найбільш глибоководних портів України – глибина причалів біля терміналів становить від 15 до 16 м. Це забезпечує максимальний розмір судових партій і мінімальні

TIS

TIS є Українським найбільшим морським транспортним вузлом, розташований в акваторії морського порту «Південний», що на Одещині. Оперує п'ятьма спеціалізованими морськими терміналами та власною розвиненою залізничною інфраструктурою.

З 1994 року з одного покинутого причалу, TIC «з нуля» самостійно побудував найбільший та найсучасніший морський порт в Україні. Останні шість років TIC – порт № 1 за обсягами вантажообігу. У 2020 році опрацював рекордний обсяг вантажів для українських морських портів за всі роки незалежності – понад 36,67 млн тонн. Завдяки сучасному та технологічному устаткуванню TIC – рекордсмен за швидкістю обробки суден та вантажів.

Сьогодні, TIC для українських експортерів та імпортерів надає доступ до міжнародних ринків виробництва і споживання зернових, вугілля, руди, різноманітних товарів народного споживання. Понад 800 суднозаходів щорічно пов'язують TIC з понад 1500 портами по всьому світу.

TIS є одним з найбільш глибоководних портів України – глибина причалів біля терміналів становить від 15 до 16 м. Це забезпечує максимальний розмір судових партій і мінімальні

фрахові витрати. Загальна довжина восьми причалів перевищує 1800 м, з перспективою розширення ще на 1500 м. На території ТІС, в єдиній митній зоні з портом, працює індустріальний парк – проєкт, який не має аналогів у Чорному морі.

ТІС – найбільший національний інвестор у портову галузь. За час роботи інвестував у розвиток галузі та власних потужностей понад \$770 млн. У 2020 році першим серед українських портів залучив глобального інвестора світового масштабу, а саме портового оператора DP World, який придбав контроль над контейнерним терміналом ТІС.

Найбільший працедавець Одеської області та галузі, який створює робочі місця для понад 4 тис. жителів Одеської області. Один з найбільших платників податків в області та портовій сфері. У 2020 році морський транспортний вузол ТІС сплатив понад 1,89 млрд грн податків і зборів до бюджетів різних рівнів.

与港口相连的单一关税区内，有一个工业园区是黑海地区独一无二的建设项目。

TIS是港口行业最大的国家投资者。在运行期间，TIS为该行业及其自身能力的发展投资了7.7亿美元。2020年，它作为乌克兰第一个港口吸引了世界规模的全球投资者港口运营商DP World，该公司获得了TIS集装箱码头的控制权。

TIS是敖德萨州和该行业最大的雇主，为敖德萨州4000多名居民创造就业机会。该公司也是敖德萨州和港口部门最大的纳税单位之一。按平均计算，TIS海运枢纽码头在2020年向各级预算缴纳的税费超过了18.9亿格里夫纳。

Зерновий термінал Neptune

Зерновий термінал Neptune – найсучасніший та найглибоководніший зерновий термінал в Україні. Місія терміналу – надавати українським фермерам доступ до глобальних ринків збуту сільськогосподарської продукції, дозволяючи їм нарощувати обсяги виробництва.

Neptune – один з найбільших інвестиційних проєктів в агропромисловому секторі за останні роки, реалізований українською стивідорною компанією MV Cargo та корпорацією Cargill, провідним світовим постачальником продуктів харчування, сільського господарства, фінансових та промислових товарів і послуг, за підтримки Європейського банку реконструкції та розвитку та Міжнародної фінансової корпорації. Загальна сума інвестицій в проєкт – понад \$150 млн.

Тристоронній меморандум про наміри реалізувати інвестиційний проєкт з будівництва зернового терміналу в порту «Південний» підписано в Міністерстві інфраструктури України в серпні 2015 року. Документ підписали керівники корпорації Cargill, ДП «Адміністрація морських портів України» та ТОВ «МВ Карго». У лютому 2016 року в Кабінеті Міністрів України американська компанія Cargill і українська стивідорна компанія «М.В. Карго» підписали акціонерну угоду про будівництво нового зернового терміналу в порту «Південний».

Neptune 谷物码头

Neptune谷物码头是乌克兰最大、最现代化、水位最深的谷物码头之一。该码头的任务是为乌克兰农场主提供进入全球农产品市场的机会，使他们能够增加生产量。

这是近年来农工业部门最大的投资项目之一。由乌克兰装卸公司MV Cargo 与食品、农业、金融和工业产品及服务业的全球领先供应商Cargill Corporation实施，并得到欧洲复兴开发银行和国际金融公司的支持。该项目总投资超过1.5亿美元。

2015年8月，乌克兰基础设施部签署了一份三方意向备忘录，旨在实施南港粮食码头建设的投资项目。该备忘录由Cargill Corporation、乌克兰海港管理局（乌克兰国有企业）和 MV Cargo有限公司的领导签署。2016年2月，在乌克兰部长内阁，美国Cargill公司和乌克兰MV Cargo装卸公司签署了关于新的谷物码头建设的股东协议。

Будівництво терміналу здійснювалося протягом трьох років. Днопоглиблювальні роботи виконала китайська корпорація China Harbour Engineering Company Ltd на замовлення ДП «Адміністрація морських портів України» в 2017 році. АМПУ виконала свої зобов'язання щодо днопоглиблення в рекордні терміни і на три місяці раніше запланованих термінів – за 5 місяців. У тестовому режимі термінал почав працювати вже у червні 2018 року. Урочисте відкриття Neptune відбулося у вересні 2019 року.

Потужність терміналу – 5 млн тонн зернових на рік, або близько 10 % українського експорту. Склад підлогового зерносховища – один з найбільших об'єктів такого класу в Україні місткістю 80 тис. тонн. Термінал обладнаний 14 силосами місткістю по 15 тис. тонн кожен, які сумарно приймають 210 тис. тонн. Таким чином, одноразові потужності зберігання зернових сягнули 290 тис. тонн зернових, що є одним з кращих показників для України.

На терміналі побудовані власні станції розвантаження автомобілів та залізничних вагонів. Потужність станції розвантаження авто – 790 вантажівок із зерном на добу, станції розвантаження вагонів – 256 вагонів на добу. Компанія вже побудувала площадку накопичення на терміналі на

碼頭的建设用了三年时间。2017年, 根据乌克兰海港管理局的订单, 中国港湾工程有限责任公司实施了疏浚工作。乌克兰海港管理局在创纪录的5个月时间内完成了疏浚义务, 比计划期限提前三个月。该码头于2018年6月开始以测试状态运行, 并于2019年9月举行了盛大的开工仪式。

该码头的产能为每年500万吨粮食, 约占乌克兰出口总量的10%。地面粮食仓库是乌克兰最大的同类设施之一, 容量为8万吨。码头设有14个筒仓, 每个筒仓的容量为1.5万吨, 总容量为21万吨。因此, 一次性粮食储存能力达到29万吨, 这是乌克兰最高的指标之一。

码头设有自己的货车和列车卸货站。货车卸货站的卸货能力为每天790辆粮食货车, 列车卸货站的卸货能力为每天256节车厢。该公司已经在码头修建了一个可容纳100辆等待卸货或观察后的停车场。

100 вантажівок, які очікують розвантаження або після візування.

Зерновий термінал – найбільш глибоководний зерновий термінал в Україні та Причорномор'ї. Завдяки технологічності та сучасності завантаження Post-Panamax біля причалу терміналу може здійснитися за 2 дні, що достатньо швидко для українських терміналів і робить термінал одним із найбільш «швидких» зернових терміналів України.

За підсумками 2020 року термінал входить до топ-10 найбільших зернових терміналів і до топ-5 зернових терміналів України за темпами росту вантажообігу. Вантажообіг за зерновий маркетинговий рік 2020/2021 склав близько 2,9 млн тонн, збільшившись порівняно з попереднім маркетинговим сезоном на 16 %.

З початку роботи в 2018 році та станом на 1 серпня 2021 року Neptune опрацював майже 7 млн тонн зернових та завантажив понад 130 суден. На терміналі працює понад 200 осіб, а операційна діяльність Neptune створює щонайменше 1000 робочих місць на суміжних та підрядних підприємствах.

3 липня 2021 року корпорація Cargill офіційно стала мажоритарним акціонером терміналу Neptune.

Neptune谷物码头是黑海地区，甚至全国水位最深的谷物码头。它的技术水平和现代化程度，足以使码头停泊处的后巴拿马型后装载在2天内完成，这对于乌克兰码头来说足够快，因此该码头可称为乌克兰“最快”的谷物码头之一。

截至2020年底，该码头在货运量增长率方面已跻身全世界前十大粮食码头和乌克兰前五大粮食码头。2020/2021年度粮食销售的货物周转量约为290万吨，同比增长16%。

自2018年开始运营至2021年8月1日，Neptune已经处理了近700万吨粮食，装载了130多艘船只。该码头容纳了200多名员工，还为其相关企业和承包企业创造了至少1000个工作岗位。

从2021年7月起，Cargill Corporation正式成为Neptune码头的大股东。

Валерій ТКАЧОВ: «АТ «Укрзалізниця» прагне поглиблювати співпрацю з КНР щодо експортно-імпортних перевезень та транзиту»

Укrajнсько-китайські торговельні відносини в останні роки активно розвиваються. Товарообіг з Китайською Народною Республікою відбувається в основному через морські торговельні порти України та сухопутні переходи.

Найбільшим попитом на перевезення вантажів суходолом користується залізничний транспорт, який наразі є незаперечним лідером на транспортно-логістичному ринку України. АТ «Укрзалізниця» – монопольний оператор залізничної інфраструктури, а також – національний перевізник вантажів та пасажирів, який бере участь у виконанні стратегічної функції щодо забезпечення потреби економіки країни та населення

в перевезенні вантажів та пасажирів. Наразі частка залізничного транспорту в загальному вантажообігу країни складає 60,5%.

Залізнична мережа України є однією з найбільших в Європі. Експлуатаційна протяжність головних колій складає 21,6 тис. км; електрифікованих колій – 9,8 тис. км. Наявність розгалуженої мережі залізничних колій, яка охоплює всі регіони України, дозволяє залучати для перевезень значну кількість вантажів (рис. 1).

У 2020 році залізницями України перевезено 305,5 млн тонн вантажів, що у порівнянні з аналогічним періодом минулого року менше на 7,5 млн тонн, або на 2,4% (рис. 2).

Частка залізничного транспорту в загальному вантажообігу

Період	2015 рік	2016 рік	2017 рік	2018 рік	2019 рік	2020 рік
Частка	61,6 %	57,9 %	55,9 %	56,2 %	53,7 %	60,5 %

Загальний об'єм перевезень вантажу між Україною та Китаєм за 2020 рік склав 24,0 млн тонн, що на 6,1 млн тонн більше, ніж у 2019 році (рис. 3).

Найбільшу частку обсягів складають експортні перевезення вантажів з України – 21,2 млн тонн (89%). У порівнянні з 2019 роком вони збільшилися на 6,6 млн тонн, що є найкращим показ-

ником за останні 5 років. Найбільше екпортується руда залізна, обсяги перевезень якої в минулому році збільшилися на 6,6 млн тонн – до 18,4 млн тонн.

Транзитні перевезення територією України до Китаю склали 2,2 млн тонн, що менше на 393 тис. тонн. Загалом транзит у напрямку Китаю

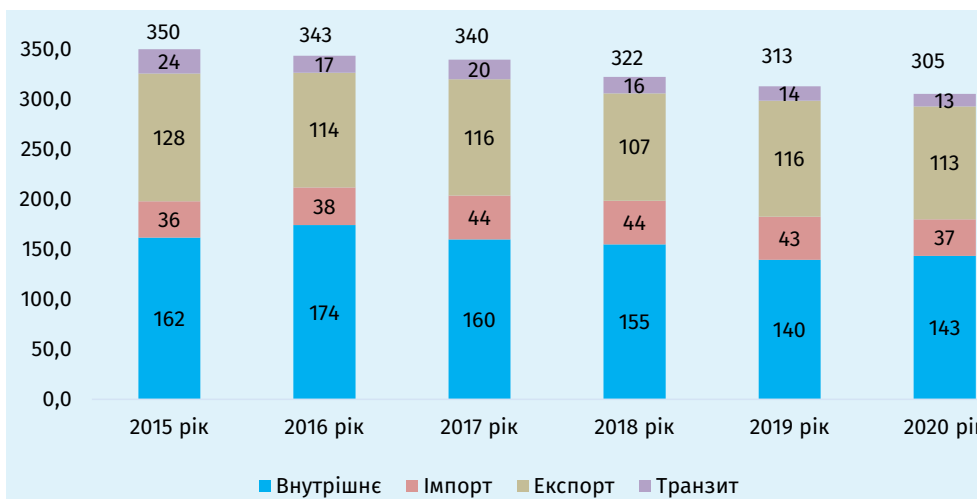

Рисунок 1 – Загальні обсяги перевезень вантажів залізничним транспортом України в 2015–2020 рр.

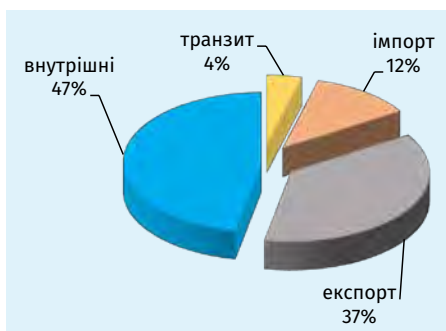

Рисунок 2 – Структура обсягів перевезень вантажів залізничним транспортом

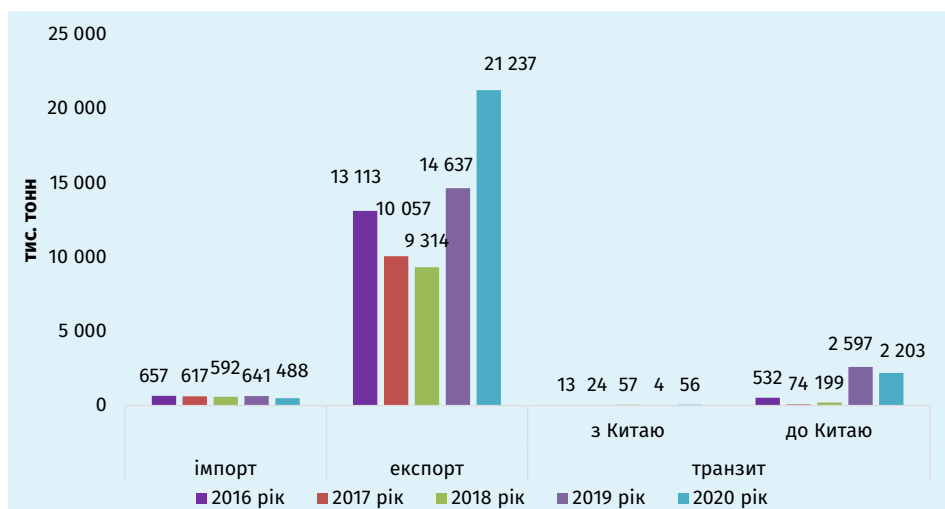

Рисунок 3 – Динаміка обсягів перевезень вантажів в/із Китаю

відбувається з Російської Федерації (97%) та Білорусі (3%). Основні транзитні вантажі – руда та лісні вантажі.

Перевезення до Китаю територією України відбувалися переважно через порти України – 99,9% від загальних перевезень. Через сухопутні переходи лише 0,02% об'єму вантажів.

Імпортні перевезення з Китаю до України складають 0,5 млн тонн, що на 153 тис. тонн менше, ніж у 2019 році. Обсяги перевезень вантажів з Китаю, що перевозяться транзитом територією України, становлять 56 тис. тонн, що на 52 тис. тонн більше за 2019 рік.

Обсяги перевезень вантажів залізничним транспортом в напрямку портів України в 2020 році склали 98,6 млн тонн, на 81 тис. тонн менше, ніж у 2019 році. Основу вантажопотоку складають експортні перевезення (88%). Перевезення в Китайську Народну Республіку в загальному обсязі експортних перевезень у напрямку портів займають 23%.

Наразі Товариство активно працює в напрямку забезпечення привабливості українського транспортного потенціалу для перевезень вантажів з Китаю, у т. ч. шляхом розвитку контейнерних перевезень.

Так, у червні 2020 року був прийнятий перший пілотний контейнерний поїзд із КНР до України. На кінець 2020 року прибуло 22 таких поїзди, у складі яких перевезли 1 928 ДФЕ. За 7 місяців 2021 року до України на станцію Київ-Ліски прибуло 20 поїздів і 2 поїзди на станцію Чорноморська.

Поїзди курсують зі станцій Ухань, Яньтай, Наньчан, Дзінаньнань, Хенган, Сінчжу та інших. У середньому за місяць на станцію Київ-Ліски прибуває три такі поїзди. Поїзди з Китаю привозять до України досить широку номенклатуру вантажів: вироби з кольорових металів та пластмаси, бурильні труби, добрива, медичне та фармацевтичне обладнання, товари легкої промисловості та безліч інших збірних вантажів. Відстань перевезення, що складає більше 9 тис. км територіями чотирьох країн (Китай, Монголія, Росія, Україна), поїзди долають за 15–20 діб. Після прибуття та здійснення необхідних формальностей всіма контролюючими органами, товари доставляються

вантажодержувачам – як в регіоні міста Києва, так і в інші регіони України.

Все це свідчить про неабиякий попит учасників ринку транспортних послуг на такі перевезення. Вже сьогодні до АТ «Укрзалізниця» надходять запити та пропозиції щодо зворотного завантаження поїздів у напрямку Китайської Республіки. Цей механізм потребує подальшого узгодження з китайською стороною задля збільшення кількості поїздів та розширення географії сполучень.

Також територією України курсують поїзди з Китаю до Європи та розпочато перевезення поїздів із завантаженими контейнерами у зворотному напрямку.

У 2020 році територією України перевезено 83 поїзди в напрямку країн ЄС (37 – у напрямку Польщі, 33 – Угорщини та 13 – Словаччини), а також 3 поїзди із Словаччини до Китаю. У складі поїздів перевозилися сорокафутові контейнери зі збірними вантажами (переважно товари народного вжитку).

За 7 місяців 2021 року територією України перевезено вже 102 поїзди в напрямку країн ЄС (54 – у напрямку Угорщини, 47 – Польщі та 1 – Словаччини), а також 5 поїздів із завантаженими контейнерами із Польщі до Китаю і 1 – із Словаччини.

При наявності обсягів перевезень вантажів АТ «Укрзалізниця» має можливість щоденного пропуску контейнерних поїздів по території України в напрямку різних країн Західної Європи. Задля підвищення конкурентоспроможності транзитних перевезень у сполученні Китай – Західна Європа, АТ «Укрзалізниця» зацікавлена в інвестиційних проектах з китайськими компаніями щодо модернізації транспортної інфраструктури.

Подальше поглиблення економічного співробітництва КНР та України, а значить і зростання товарообігу між нашими країнами, приведе до підвищеної потреби в забезпеченні якісної логістики – як внутрішньої, так і експортно-імпортної. Налагодження ефективної комунікації з Міністерством транспорту Китаю, спільна робота над поліпшенням умов прямих та транзитних контейнерних перевезень дозволить АТ «Укрзалізниця» забезпечити необхідний рівень логістики залізницею.

ХОЛДИНГ ІЗ 20-ЛІТНЬОЮ ІСТОРІЄЮ В ТОП-15* НАЙБІЛЬШИХ ВИРОБНИКІВ М'ЯСА ПТИЦІ У СВІТІ

МНР控股公司： 世界上最大的15家禽肉生产商之一*

МНР понад 20 років впевнено зростає та змінюється у відповідь викликам часу. Почавши свою історію з одного провідного зерноторгового підприємства, сьогодні компанія об'єднує комплекс потужностей в Україні та за її межами за напрямками: рослинництво, вирощування птиці й виробництво м'яса курчат-бройлерів, м'ясне тваринництво та виробництво «зеленої» енергії.

МНР тримає курс у напрямку амбітної цілі – стати транснаціональною компанією, яка забезпечуватиме власною високоякісною продукцією цілий світ.

Бренди компанії відомі під різними іменами в більше, ніж у **80 країнах світу**: «Наша Ряба», Qualiko, Ukrainian Chicken, Sultanah, Assilah, «Секрети Шефа», Kurator, «Легко!», «Бащинський».

За підсумками 2020 року **загальний об'єм виробленого м'яса склав понад 700 тис. тонн**, а продуктивні категорії, за якими холдинг реалізовує продукцію бездоганної якості, це: м'ясо птиці, м'ясо-ковбасні вироби, заморожені, готові до вживання м'ясні страви та продукція категорії «ready to eat». Відмінна якість підтверджена міжнародними сертифікатами FSSC 22000, ISO 22000 та BRC Food.

У 2020 році в МНР сфокусувалися на формуванні та підтримці культури здорового та доступного харчування, як частині загальної стратегії трансформації холдингу із сировинної – в кулінарну компанію. Під егідою компанії в 2021 році було відкрито унікальний для Східної Європи кулінарний

* за даними WattPoultry

该公司从一家领先的粮食贸易企业起步，成立20多年来，为了应对时代挑战，一直在稳步发展。如今，MHP（米洛诺夫斯基面粉厂 Mironivsky Hliboproduct）在乌克兰和国外的作物生产、家禽养殖和肉用雏鸡生产、肉类畜牧业和“绿色”能源生产等领域拥有综合能力。

MHP正朝着一个雄心勃勃的目标前进，即成为一家跨国公司，为全世界提供自己的高质量产品。

该公司的品牌以不同的名称在全球80多个国家闻名：Nasha Ryaba、Qualiko、Ukrainian Chicken、Sultanah、Assilah、Secrety Chefa、Kurator、Legko!、Bashinskiy。

截至2020年底，MHP肉类总产量超过70万吨，销售的高质量产品类别包括禽肉、肉类和香肠、冷冻肉类菜肴和即食类产品。MHP产品优良的品质得到了FSSC 22000、ISO 22000和BRC食品国际认证的确认。

2020年，作为从原材料公司转变为烹饪公司的整体战略的一部分，MHP专注于打造健康、买得起的食品文化。在该公司的赞助下，一个带传感实验室的烹饪中心于2021年开业。作为东

*据WattPoultry

центр із сенсорною лабораторією. Інноваційний простір надає можливість для експериментів для усієї категорії HoReCa. На локації для цього облаштовані п'ять демонстраційних кухонь, технологічний цех, сенсорна лабораторія та кухня-студія для професійних зйомок та прямих трансляцій.

«МХП продовжує шлях трансформації. Запровадження інновацій – це частина нашої ДНК, аби кожного дня ставати кращою версією себе. Сьогодні ми масштабуємо зміни на всі бізнес-процеси в компанії»

Юрій КОСЮК, CEO МХП

Сучасний МХП – це екосистема продуктів, сервісів і бізнесів для поліпшення життя людей.

Компанія відповідально ставиться до своїх клієнтів, співробітників, партнерів та до довкілля. **МХП однією з перших компаній в Україні побудувала біогазові станції, одна з яких – «Біогаз Ладжин» – у переліку найбільших біогазових установок в Європі.** Це дозволило не тільки ефективно управляти частиною органічних відходів, але й переходити частково на власні джерела енергії. Як один з найбільших аграрних холдингів країни МХП розуміє силу впливу людської діяльності на навколишнє середовище. Виробництво пов'язане із цілим комплексом технологій, та усі вони впроваджуються з урахуванням політики «від поля до виделки». Чітка система норм для контролю виробничого процесу на кожній ланці забезпечує високу якість продукції та дозволяє втілювати важливу ціль – шлях до кліматичної нейтральності бізнесу.

Україна відома всьому світу як родюча країна, стратегічний напрям розвитку держави – бути активним учасником торгових відносин, важливим елементом світової системи продовольчої безпеки, і це насамперед стосується аграрного сектору. У цьому розрізі МХП, холдинг із 100%-вим українським корінням, вже сьогодні репрезентує вдале втілення цієї стратегії.

Наша мета: постачати якісну, доступну «екологічно дружню» їжу в максимальну кількість регіонів світу.

Єдиний інноваційний простір, який надає можливість для експериментів для всієї категорії HoReCa. На локації для цього облаштовані п'ять демонстраційних кухонь, технологічний цех, сенсорна лабораторія та кухня-студія для професійних зйомок та прямих трансляцій.

МНР **执行总裁尤里·科休克** **说：“МНР继续走转型的道路。创新是我们DNA的一部分，我们每天都要成为更好的自己。今天，我们正在扩展对公司所有业务流程的改造。”**

如今，МНР已形成一个产品、服务和商业生态系统，旨在改善人们的生活。

该公司以负责任的态度对待客户、员工、合作伙伴以及环境。МНР是乌克兰最早建造沼气厂

的公司之一，其Biogas Ladyzhyn是欧洲最大的沼气厂。作为乌克兰最大的农业控股公司之一，МНР很了解人类活动对环境的影响。该公司的生产依靠一系列技术，这些技术都遵循“从农场到餐桌”的原则：一方面，明确每个生产环节的规范体系，确保产品的高质量；另一方面，确保能够实现一个重要目标——推动实现气候中和。

全世界都知道乌克兰是一个土地肥沃的国家。我国发展的战略方向是积极参与贸易合作，成为世界粮食安全体系的重要组成部分，而这首先与农业部门有关。МНР作为一家以农业生产为基础的乌克兰本土控股公司，很好地实施了这一战略并获得成功。

我们的目标是向世界上尽可能多的地区提供优质、价格合理、环保的食品。

ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

МХП — це українська компанія, яка об'єднує понад 40 підприємств як в Україні, так і за кордоном, зокрема в Нідерландах, Адріатиці та в ОАЕ.

15 травня 2008 року

МХП став першою українською аграрною компанією, яка залучила іноземний акціонерний капітал у ході IPO на Лондонській біржі.

32 ТИС.

співробітників працюють на підприємствах Групи МХП

11,6 МЛРД ГРН

податків сплатили підприємства Групи МХП до бюджетів усіх рівнів в 2017 – 2019 роках.

17,5 МВт

загальна встановлена енергетична потужність двох біогазових комплексів «Оріль-Лідер» та «Біогаз Лідичин». Цього вистачить для забезпечення електроенергією більше 50 000 сімей.

МХП успішно інтегрує технології «зеленого водню» та біометану для **декарбонізації виробничих процесів**.

基本信息

МHP是集合乌克兰和国外（包括荷兰、亚得里亚海地区国家与阿联酋等国）40多家企业的乌克兰公司。

2008年5月15日

МHP是乌克兰第一家通过伦敦交易所IPO筹集外国股本的农业公司。

3万2千

工作人员在MHP集团企业工作

116亿格里

税额被MHP集团企业在2017—2019年向各级预算缴纳

17.5兆瓦

是MHP两个沼气厂Biogas Laidzhyn和Oril-Lider的总装机容量。这足以以为5万户家庭供电

МHP成功整合了“绿色氢气”和生物燃气技术，用于生产过程的脱碳

373,7 ТИС. ТОНН
експорт курятини з України у 2020 році

2 МІСЦЕ*

в Європі посідає МХП серед виробників м'яса та птиці

11

логістичних хабів в Україні, Словенії та ОА

Понад **80**

країн експорту МХП включаючи країни Європи, Близького Сходу, СНД, Азії та Африки

31

власна лабораторія МХП контролює якість продукції «від зерна до полиці»

14

місце* у світі серед провідних світових компаній-виробників курятини

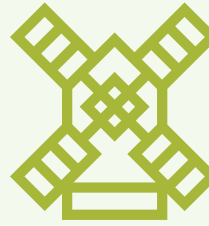

ЕКСПОРТ

373377 тонн
2020年乌克兰鸡肉出口总量

№2* 全欧洲肉类和禽类生产商排名

11 个物流枢纽在乌克兰、斯洛文尼亚、阿联酋的拥有量

80 多个出口方向 欧洲、近东、独联体、亚洲和非洲国家

31 个实验室 МHP根据“从粒子到市场”的政策严格管控产品质量

№14* 全世界先进禽肉生产商排名

出口

Понад **730** ТИС. ТОНН річний обсяг виробництва м'яса птиці підприємствами МХП в Україні

М'ЯСНЕ ВИРОБНИЦТВО

3

бройлерні птахофабрики з вертикальною системою виробництва «від поля до виделки»

肉类生产

73 万多吨 МHP企业肉类和禽类年度生产总量

3 家养禽场 实行“从农场到餐桌”纵向生产制度

2,4 МЛН ТОНН річний збір зернових та олійних культур

370 ТИС. ГА

площа земельного банку МХП

ЗЕРНОВІ ТА ОЛІЙНІ КУЛЬТУРИ

3

центри для виробництва комбікормів, що виготовляють 1,9 млн тонн комбікорму

240 万 谷类和油料作物年度总产量

37 万公顷 МHP土地银行占地面积

3 家混合饲料生产中心生产190万吨混合饲料

谷类和油料作物

* за даними WattPoultry станом на жовтень 2020 року

*根据WattPoultry, 截至2020年10月

Приватне виробничо-торговельне підприємство «ДЖІ-ЕН-ЕЛ»

乌克兰私营生产和贸易企业JNL

Виробник і експортер борошномельно-круп'яної продукції і бобових українське Приватне виробничо-торговельне підприємство «ДЖІ-ЕН-ЕЛ» засноване в 1992 році. Підприємство має багаторічні сталі традиції виробництва і торгівлі, репутацію надійного постачальника і бізнес-партнера у світовому агропромисловому комплексі. Підприємство виробляє і експортує різні види борошна, круп з бобових і зернових.

За результатами Національного бізнес-рейтингу ПВТГП «ДЖІ-ЕН-ЕЛ» займає лідируючі позиції в борошномельно-круп'яної промисловості. Підприємство також є членом ТПП України та Чернігівської РТПП.

Підприємство здійснює поставки продукції в країни США, Європейського Союзу, Країни Азії, Близького Сходу та інші. Ми співпрацюємо тільки з найкращими транспортними компаніями, тим самим забезпечуючи оперативну доставку вантажів автомобільним, залізничним і морським транспортом по всьому світу. Чекаємо на відкриття ринку Китаю для задоволення ринкових потреб китайських підприємств та побудови довготривалих ділових відносин.

乌克兰私营生产和贸易企业JNL成立于1992年，是面粉、谷物和豆类的生产商和出口商。该公司拥有悠久的生产和贸易历史，在全球农产品工业联合体中享有可靠供应商和商业伙伴的声誉。

根据全国商业评级结果，JNL在面粉和谷物行业中占据领先地位。该公司还是乌克兰工商会和切尔尼希夫地区工商会的成员。

JNL向独联体国家、欧盟、亚洲、中东以及其他国家和地区提供产品。我们与最好的运输公司合作，从而确保通过公路、铁路和海运迅速交付货物。我们期待中国市场的开放，以扩大销售地区。

JNL

ПРОПОНУЄМО ПОСТАВКИ ТАКИХ ВИДІВ ПРОДУКЦІЇ:

- **Борошно горохове**
(код УКТЗЕД 1106100000)
- **Горох шліфований (колотий, цілий)**
(код УКТЗЕД 0713109000)
- **Крупа перлова, ячна**
(код УКТЗЕД 1103193000)
- **Крупа манна (код УКТЗЕД 1103119000)**
- **Борошно пшеничне**
(код УКТЗЕД 1101001100)
- **Борошно житнє (код УКТЗЕД 1102100000)**
- **Просо (біле, жовте, червоне)**
(код УКТЗЕД 1008200000)
- **Горох (жовтий) (код УКТЗЕД 0713109000)**

我们提供下列产品

- **豌豆粉 (UKTZED*代码 1106100000)**
- **精豌豆 (干裂成两半、整粒) (UKTZED
代码 0713109000)**
- **珍珠麦、去壳大麦 (UKTZED代码
1103193000)**
- **粗粒小麦粉 (UKTZED代码 1103119000)**
- **小麦粉 (UKTZED 代码1101001100)**
- **黑麦面 (UKTZED 代码1102100000)**
- **小米 (白色、黄色、红色) (UKTZED
代码1008200000)**
- **豌豆 (黄色) (UKTZED 代码0713109000)**

Підприємство гарантує дотримання якісних показників товару, що постачається відповідно до ДСТУ, ТУ України і вимог клієнтів. На підприємстві працює акредитована УкрСЕПРО виробничо-технічна лабораторія, впроваджена система менеджменту безпеки продовольства і харчової продукції ISO 22000: 2018, що підтверджено органом по сертифікації товариства TUV SUD Management Service GmbH.

*Ми працюємо для постійних клієнтів,
за довгостроковими договорами.*

*Сподіваємося на взаємовигідне співробітництво.
Чекаємо Ваших зустрічних пропозицій.*

该公司保证所供货物的质量符合国家标准、乌克兰技术条件和客户要求。JNL拥有经乌克兰国家产品和服务认证体系UkrSepro认证的生产和技术实验室，实施符合ISO 22000:2018的粮食和食品安全管理体系，并经TUV SUD Management Service GmbH公司认证机构确认。

*我们根据长期合同为老客户提供服务。
我们期待着与你们的互利合作。*

Контактні особи:

Начальник відділу продажу ЗЕД:

Всеволод Стороженко, моб. тел.: +38 050 465 00 12

Радник комерційного директора:

Олена Риндак, моб. тел.: +38 095 285 30 85

Телефон: +38 0462 672104, +38 0462 672103,
+38 0462 672100

Факс: +38 0462 672101

E-mail: trade3@jnl.ua, trade2@jnl.ua, jnl@jnl.ua

http://www.jnl.ua

联络人:

外销部负责人: 夫谢沃洛德·斯托罗任科,

电话: +38 050 465 00 12

商务经理顾问: 奥列娜·林达克, 电话: +38 095 285 30 85

电话: +38 0462 672104, +38 0462 672103, +38 0462 672100

传真: +38 0462 672101

电子邮箱: trade3@jnl.ua, trade2@jnl.ua, jnl@jnl.ua

官网: [Http://www.jnl.ua](http://www.jnl.ua)

*乌克兰对外经济活动商品分类

Степан КАПШУК: «Ринок КНР є стратегічно важливим для українських експортерів олійно-жирової продукції»

Асоціація «Укроліяпром» була створена в 1998 році, у період кардинальних змін у політичному, економічному та культурному житті країни. Асоціації довелося адаптуватися до нових реалій економіки, шукати актуальні формати співпраці, ставити і вирішувати абсолютно нові завдання. Головна з них – відновлення роботи української олійно-жирової галузі. Сьогодні можна сміливо сказати, що за минулі 23 роки олійно-жирова галузь України отримала статус лідера на світовому олійному ринку серед виробників та експортерів соняшникової олії, якість якої визнано в більш ніж 120 країнах. Основними покупцями є країни ЄС, Індія та КНР.

Зараз українська олійно-жирова галузь – одна з найуспішніших. Ще понад два десятиліття тому ситуацію на багатьох підприємствах галузі характеризували як кризову. Як доказ, у 1998 році Президент України підписав Указ про пільгове ввезення рослинних олій. Йшлося про безмитний імпорт в Україну 140 тис. тонн олії (у тому числі 100 тис. тонн соняшникової та 20 тис. тонн соєвої) з Туреччини та Аргентини. Тобто в країні, де на мільйонах гектарів вирощували соняшник, своєї олії не вистачало. Одним з головних досягнень за роки незалежності можна вважати відродження та подальший стрімкий розвиток олійно-жирової галузі України. Поштовхом до того стало введення експортного мита на насіння соняшнику (спочатку 23%, після вступу до СОТ – знижено до 10%, для країн ЄС – у поточному році – 4,5%). Україна зайняла за ці роки лідируючі позиції з виробництва та експорту соняшникової олії, а соняшник став однією з найбільш рентабельних сільськогосподарських культур. Зараз

галузь є експортно-орієнтованою. Створюються робочі місця всередині країни, існує стабільна динаміка розвитку. Будуються підприємства, інвестуються кошти. Існує баланс інтересів. Попит на українське масло зростає з кожним роком.

Серед основних досягнень галузі за період 1998–2020 років можна виділити такі:

- 1. Виробництво соняшнику** зросло в 6,7 раза (з 2,26 до 15,254 млн тонн).
- 2. Потужності з переробки насіння олійних культур** збільшилися в 8,8 раза (з 2,6 млн тонн до 23,0 млн тонн на рік) і продовжують зростати за рахунок будівництва нових заводів і модернізації існуючих.
- 3. Виробництво соняшникової олії** зросло в 16,3 раза (з 432,8 тис. тонн до понад 7,0 млн тонн).
- 4. Внутрішній споживчий ринок соняшникової олії** України демонструє повне імпортозаміщення.

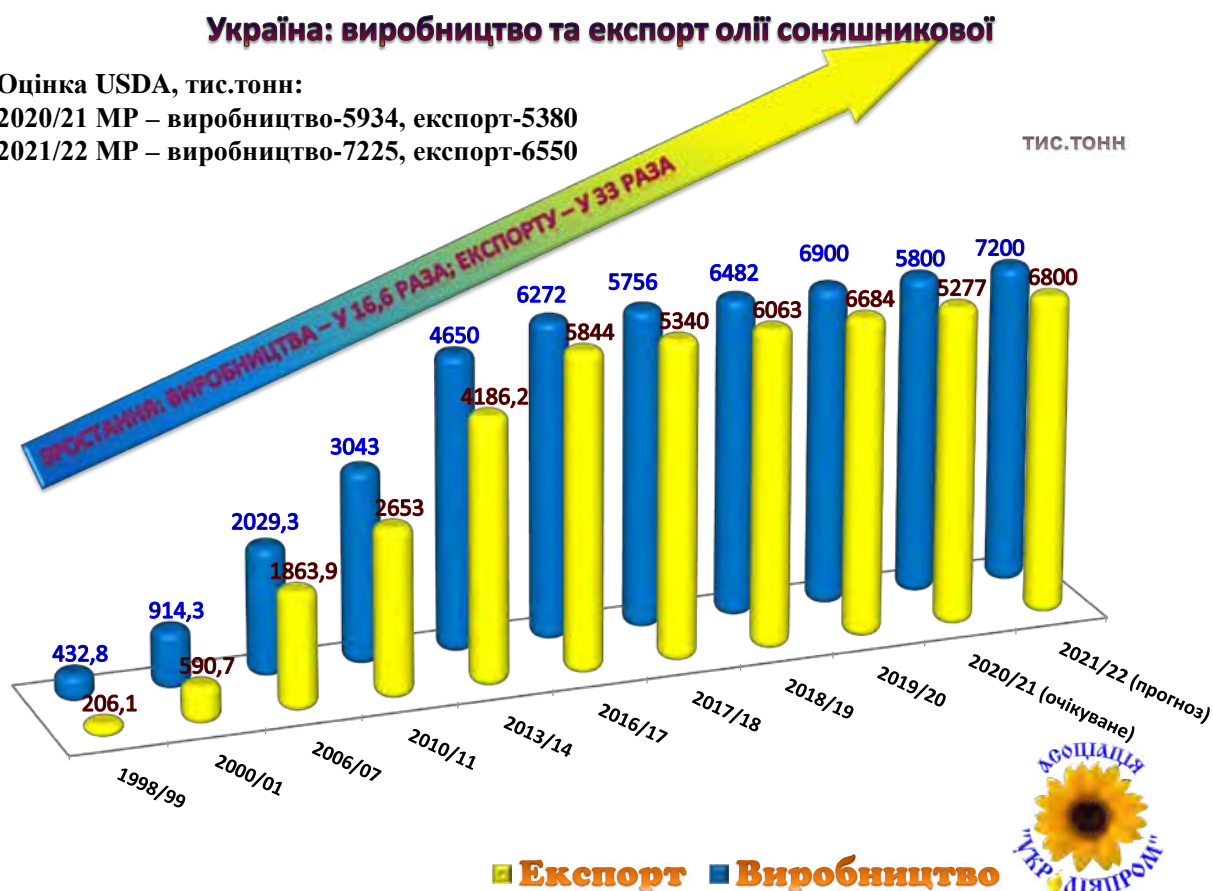

Рисунок 1 – Виробництво та експорт олії соняшникової

Україна: зовнішня торгівля товарами з КНР у 2020 році

Структура експорту олійно-жирової продукції

млн.дол.США

	Товарообіг	Експорт	Імпорт	Сальдо
Товари (всього)	15418,738	7112,521	8306,217	-1193,696
В т.ч. продовольчі товари та с/г продукція	3739,453	3551,479	187,974	3363,505
зокрема, олійно-жирова продукція	1596,639	1595,187	1452	1593,735

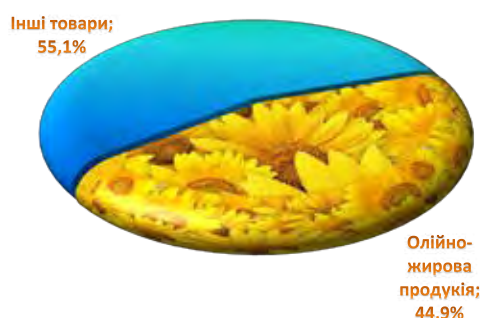

Рисунок 2 – Основні країни-імпортери соняшникової олії

5. Експорт соняшникової олії збільшився в 33 рази (з 206,1 тис. тонн до понад 6,8 млн тонн).

6. Соняшкову олію купують у понад 125 країнах світу.

7. Річна валютна виручка від експорту соняшникової олії становить близько \$5 млрд, а в 2021 році можна очікувати, що вона буде в 1,5 раза вищою, враховуючи відповідне зростання світових цін.

8. Кожна друга тонна соняшникової олії на світовому ринку виробляється в Україні, яка є поставальником № 1 з часткою понад 55% світового експорту.

У формуванні позитивного сальдо продукції АПК значну роль відіграє олійно-жирова продукція. Основне зростання експорту олійно-жирової продукції забезпечили олія соняшникова (+ 12,3% у натуральному виразі, + 24,4% у вартісному виразі), а також соняшковий шрот (+ 11,4% у натуральному виразі, + 16,4% у вартісному виразі).

9. Олійнодобувні підприємства входять до п'ятірки найбільших платників податків України.

Ринок КНР є стратегічно важливим для українських експортерів. Канали збуту напрацьовувалися роками. Виробники активно працюють над розширенням асортименту олійно-жирової продукції.

Україна: основні країни - імпортери соняшникової олії у 2020/21 МР (вересень-травень)

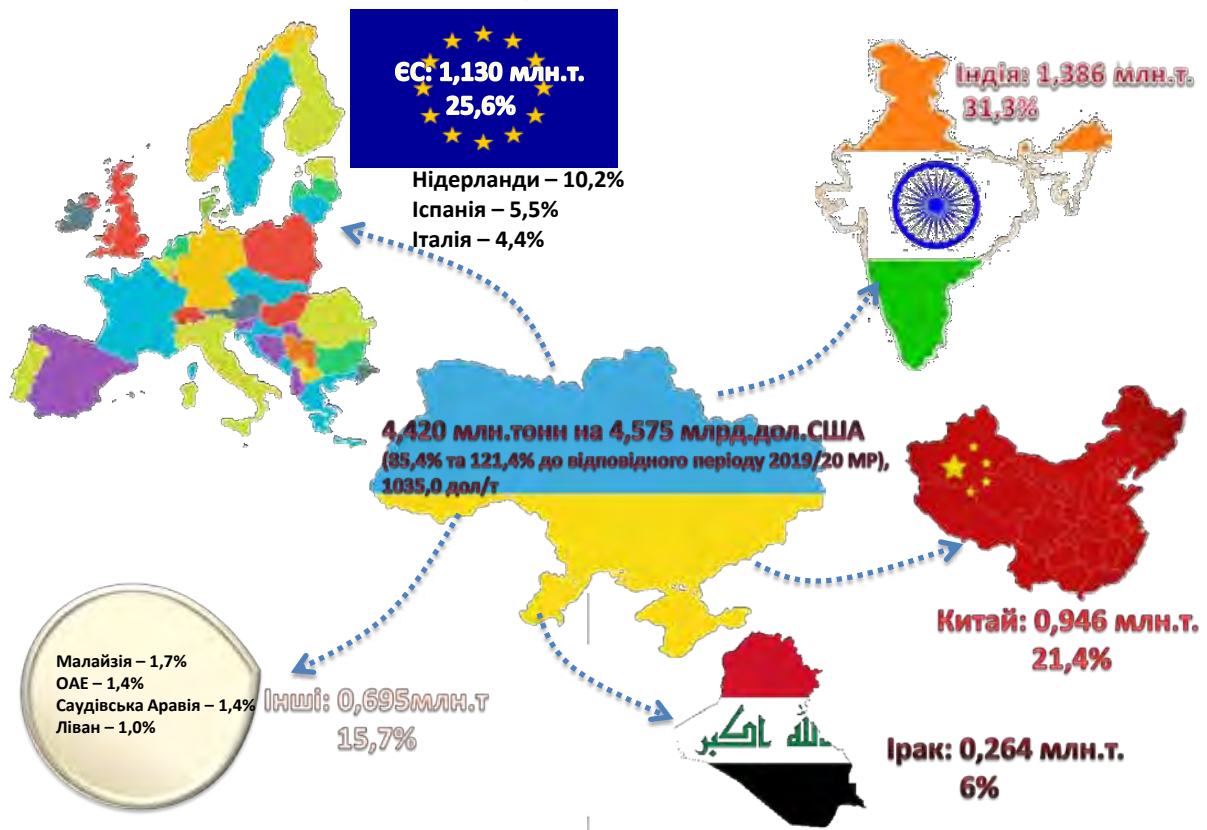

Рисунок 3 – Структура експорту олійно-жирової продукції до КНР

Щодо подальшого розвитку олійно-жирового комплексу України. Діючі в Україні потужності дозволяють повністю переробляти вирощений урожай насіння олійних культур. За попередніми оцінками Асоціації, виробництво насіння олійних культур у 2021 році перевищить 22 млн тонн (зростання проти урожаю 2020 року – 120,2%). Виробництво соняшнику перевищить 16 млн тонн (зростання становитиме понад 124%), соя – зростання 111%, насіння ріпаку – понад 109%. Слід зазначити, що значна кількість олійнодобувних підприємств може переробляти різні види насіння олійних культур, тобто є мультифункціональними.

Майбутнє галузі бачимо в максимальному нарощуванні переробки насіння ріпаку та сої на вітчизняних потужностях, а також у збереженні та зростанні експортного потенціалу олійно-жирової продукції, зокрема олії соняшникової та шроту. Також вітаємо співпрацю з іноземними інвесторами, зокрема китайськими, які проявляють зацікавленість до розміщення переробних потужностей на території України.

中糧国际
COFCO INTL

Володимир ОСАДЧУК: «Інтеграція України в Шовковий шлях забезпечить сталий попит на українську продукцію та принесе додану вартість завдяки додатковому транзиту товарів»

З часів незалежності Україна постійно намагається інтегрувати власне виробництво, технології, інфраструктуру та фінанси до світових ринків з метою отримання інвестицій, створення іміджу країни як надійного партнера та збільшення об'ємів експорту, наданих послуг, у тому числі і для транзитних товарів. Однією з основних галузей економіки, що демонструє сталий розвиток, є сільське господарство.

В останні роки сільське господарство України показує постійний приріст виробництва та експорту аграрної продукції. Так, за останні 7 років виробництво кукурудзи збільшилося в 5 разів, олії соняшникової – у 1,3 раза, шроту соняшникового – 1,5 раза, зростають обсяги експорту пшениці, ячменю та інших товарів.

Разом з цим українським підприємствам-експортерам постійно потрібно шукати нові ринки збуту та завойовувати своє місце під сонцем. Це можливо лише за умови виробництва високоякісної продукції, конкурентного ціноутворення, виконання умов та вимог країн-імпортерів, створення іміджу для довгострокової співпраці.

Одним з основних країн-імпортерів української сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки є Китайська Народна Республіка. З моменту підписання протоколів фітосанітарних вимог по кукурудзі, ячменю, сої, соняшниковій олії та шроту тощо експорт цих товарів зріс у рази і Китай вийшов на перше місце серед країн-імпортерів української продукції.

Так, у 2020 році доля Китаю від загального експорту з України зростає до рекордних 14,45 % порівняно з 7,18 % у 2019 році. Таким чином, Китай обігнав ЄС та Російську Федерацію, до яких Україна експортує свою продукцію та послуги. Якщо ще п'ять років тому основою експорту до Китаю складали товари гірничодобувної галузі, то на сьогодні явно домінує група товарів сільськогосподарства та її переробки.

Також у 2020 році значно покращилося торговельне сальдо України з Китаєм. Це відбулося за рахунок збільшення експорту товарів сільськогосподарської групи та зменшення імпорту товарів з Китаю.

Компанія КОФКО Інтернешнл в Україні є одним з основних експортерів сільськогосподарської продукції до Китаю з України, чим створює ліквідність на товари для сільськогосподарських товаровиробників, використовує та сплачує за послуги інфраструктури України, створює додаткові робочі

місця та продовжує інвестувати в логістичну інфраструктуру країни.

Серед нагальних питань, що зобов'язані поліпшити двостороннє співробітництво та збільшити товарообіг, є такі: цілеспрямована робота над підписанням нових фітосанітарних протоколів (пшениця, борошно, сорго тощо), захист інтересів інвесторів через прозору та неупереджену судову систему, забезпечення передбачуваних та обґрунтованих тарифів на послуги, створення місцевими органами влади умов для підключення до інфраструктури, полегшення правил та контроль розцінок при підключенні до мереж інфраструктури тощо.

Тому уряд України та всі зацікавлені суб'єкти господарювання мають продовжувати політику вибудови тісних стосунків співробітництва з Китайською Народною Республікою та інтегруватися в один Шовковий шлях, що забезпечить попит на українську продукцію та принесе додаткову вартість завдяки додатковому транзиту товарів.

ЦИФРОВІЗАЦІЯ АГРАРНОГО СЕКТОРА. УСПІШНІ СВІТОВІ КЕЙСИ

Зараз агросектор рухається в сторону цифровізації і інтелектуального управління, розвивається напрямок сільського господарства онлайн. Тут застосовується чимало технологій, зокрема 5G, хмарні технології, супутникове дистанційне зондування, інтернет, big data тощо. Такий підхід допомагає підвищити врожайність, збалансувати використання ресурсів і поліпшити продуктивність галузі.

Технології відіграють важливу роль у розвитку галузі і забезпечують екологічність та енергоефективність агропроцесів. Ось кілька успішних прикладів застосування сучасних технологій на фермах у різних куточках світу:

ЕКОЛОГІЧНІ ОЛИВКОВІ ФЕРМИ НА КРИТІ. Вирощування оливок є важливою ланкою економіки Криту. Тут росте близько 30 млн оливкових дерев, які споживають до 85 % прісної води острова. Застосування штучного інтелекту і хмарних обчислень дозволяє значно скоротити ці витрати. Так, відбувається постійний моніторинг стану ґрунту і розрахунок необхідної кількості води для зрошення. Це дозволяє протидіяти зміні клімату і сприяє сталому сільському господарству в регіоні.

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ АГРОСЕКТОР НОРВЕГІЇ. Провідні технології тут застосовуються для поліпшення інфраструктури сільського господарства. Так, Huawei і Carrier Telia розробляють інноваційні проєкти в регіоні. Наприклад, завдяки даним про стан ґрунту і повітря, що збирають датчики в реальному часі, фермери можуть прогнозувати погоду і контролювати ефективність роботи. А модуль відстеження овець, встановлений у рамках проєкту Gjeteren, дозволяє визначати місцезнаходження тварин і дистанційно контролювати їхнє здоров'я.

СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО 4.0 В БРАЗИЛІЇ. Тут Huawei і Claro Brasil сприяють розгортанню 5G. Хмарні рішення і технології на основі штучного інтелекту дозволяють підвищити точність посадки

і використання добрив. Також вони допомагають відслідковувати хімічний склад ґрунту для поліпшення родючості певних культур. 5G, хмара і штучний інтелект скорочують час огляду угідь від тижня до однієї години.

«РОЗУМНА» АГРОПРОМИСЛОВІСТЬ ШВЕЙЦАРІЇ.

Huawei і місцеві компанії впроваджують 5G-технології в агросекторі регіону. Наприклад, вони реалізують проєкт Inposuisse, націлений на боротьбу з бур'яном за допомогою дронів і робототехніки.

Як бачимо, для розширення масштабів агросектору необхідні інновації. Вони спрощують ведення сільського господарства і скорочують витрати. А поєднання різних технологій дозволяє автоматизувати роботу на кожному етапі – оранки, посіву і вирощування.

ПРО КОМПАНІЮ HUAWEI

Huawei є провідним світовим постачальником інфраструктури інформаційних і комунікаційних технологій (ІКТ), а також інтелектуальних пристроїв. Створюючи інтегровані рішення в чотирьох основних областях (телекомунікаційні мережі, ІТ, «розумні» пристрої і хмарні сервіси), ми прагнемо відкрити цифровий світ, у якому все є інте-

лектуальним і взаємопов'язаним, для кожної людини, оселі та організації.

Комплексний портфель продуктів, рішень і послуг Huawei є конкурентоспроможним і безпечним. Завдяки відкритій співпраці з партнерами з екосистем ми створюємо довгострокову цінність для наших клієнтів, прагнемо розширювати можливості людей, збагачувати особисте життя і сприяємо впровадженню інновацій в організаціях усіх форм і розмірів.

Компанія Huawei заснована в 1987 році. Це приватна компанія, яка повністю належить її співробітникам.

Інновації Huawei спрямовані на задоволення потреб клієнтів. Компанія вкладає значні кошти у фундаментальні дослідження, концентруючись на технологічних проривах, які просувають світ уперед. У компанії працюють понад 197 000 співробітників у більш ніж 170 країнах і регіонах, які обслуговують більш ніж 3 мільярди людей у всьому світі.

В Україні компанія Huawei здійснює свою діяльність з 2000 року. Стратегія соціальної відповідальності ХУАВЕЙ УКРАЇНА охоплює чотири напрями: освіта, охорона здоров'я, захист довкілля, розвиток.

Дізнайтеся більше на сайті: <https://www.huawei.com/ua/>

Читайте новини компанії в офіційних джерелах:

Huawei Ukraine: <https://www.huawei.com/ua/>

Huawei Consumer Ukraine: <https://consumer.huawei.com/ua/>

Huawei Enterprise Ukraine: <https://e.huawei.com/ua/>

Huawei FusionSolar Ukraine: <https://solar.huawei.com/ua/>

Huawei Global: <http://www.huawei.com>

Facebook

Huawei Ukraine <https://www.facebook.com/huaweiukraine>

Huawei Mobile UA <https://www.facebook.com/HuaweimobileUA/>

Huawei Enterprise <https://www.facebook.com/HuaweiEnterprise>

Huawei Global <https://www.facebook.com/huawei/>

Telegram

Huawei UA https://t.me/Huawei_Ukraine

Twitter

https://twitter.com/huawei_ukraine

Twitter Huawei FusionSolar: <https://twitter.com/HuaweiSolar>

Linkedin: <https://www.linkedin.com/showcase/huawei-fusionsolar>

ТОВ «Добродія Фудз»

ТОВ «Добродія Фудз» є частиною агропромислового холдингу Agricom Group та одним з найбільших виробників та експортерів зернових пластівців в Україні. Компанія постачає різні види зернових пластівців (вівсяні, пшеничні, ячмінні, житні, рисові, кукурудзяні та їх суміші), а також крупи, мюслі, гранолу, сухі зернові сніданки тощо для всіх національних торговельних мереж, переробників та виробників харчової продукції та на експорт. Ми працюємо в сегменті B2B та роздрібної торгівлі, включаючи Private Label.

У виробничому процесі «Добродія Фудз» використовує обладнання та технологію компанії Bühler AG (Швейцарія) з щомісячним обсягом виробництва 1 200 тонн, щорічним 14 000 тонн. Виробництво сертифіковане згідно з FSSC: 22000.

На сьогодні компанія постачає свою продукцію в країни ЄС, Близького Сходу, Північну та Південну Америку, Африку. Загальний обсяг експорту становить 800 тонн на місяць.

Нещодавно «Добродія Фудз» вийшла на китайський ринок і розпочала поставки своїх зернових продуктів до Китаю. Ми вважаємо співпрацю з КНР своїм пріоритетним напрямком і відкриті до плідної співпраці з китайськими дистриб'юторами та ритейлерами.

Dobrodiya Foods 有限公司是农产工业控股集团Agricom Group的一部分，是乌克兰最大的谷物片生产商和出口商之一。该公司为乌克兰所有零售连锁店、食品加工商和制造商提供各种类型的谷物片（燕麦、小麦、大麦、黑麦、大米、玉米片及其混合物），以及谷物、穆兹利、格兰诺拉麦片和早餐干谷物等，并在全球范围内开展出口业务。该公司还深耕B2B和零售领域（含自有品牌）。

在生产过程中，Dobrodiya Foods使用Bühler AG（瑞士）的设备和技術，月產量为1200吨，年產量为14000吨，产品通过FSSC 22000认证。

如今，该公司向欧盟、中东、北美和南美、非洲等国家和地区供应产品，总出口量为每月800吨。

Dobrodiya Foods食品最近进入中国市场，并开始将其粮食产品运往中国。我们认为与中国的合作是我们的优先事项，并对与中国的分销商和零售商进行卓有成效的合作持开放态度。

46 PARALLEL WINE GROUP

Компанія 46 Parallel Wine Group – це українська сімейна компанія, що створена Анною та Тарасом Горкун та презентована на початку 2020 року. Компанія виробляє вина європейської якості. Наша місія – стати візитною карткою України у світовому виноробстві. Ми прагнемо довести, що унікальний клімат та теруарні особливості 46-ї паралелі України також дозволяють створювати вина найвищої якості. Не випадково на цій же 46-й паралелі також розташовані найкращі виноробні Бургундії та Бордо. Слоган компанії – «Proudly Ukrainian»! Ми пишаємося якістю і походженням свого продукту й впевнені, що зможемо закохати весь світ в українські вина.

Вина компанії створені виключно з українського винограду, який народжується на 46-й паралелі – у Херсонській, Миколаївській та Одеській областях. Компанія випускає вина під 2 брендами: 46 Parallel – <https://46parallel.wine/premium-wine> та Apostrophe – <https://46parallel.wine/emotional-wine>. Під брендом 46 Parallel об'єднані преміальні авторські вина – Grand Admiral та El Capitan.

За півтора року існування 46 Parallel Wine Group виборола майже 50 нагород на вітчизняних та міжнародних дегустаційних конкурсах та вийшла на чотири континенти. Експортні ринки компанії на сьогодні – Канада, Нігерія, Велика Британія.

46 Parallel Wine Group сучасна та прогресивна компанія, яка активно розвиває діджитал: має активні сторінки у Facebook (<https://www.facebook.com/46parallel>) та Instagram (<https://www.instagram.com/46parallel>). Ці сторінки працюють як комунікаційні платформи для бренду та майданчики для прямих продажів продуктів.

Два роки поспіль 46 Parallel Wine Group є організатором та генеральним партнером WineHub – першого в Україні форуму для тих, хто займається, живе та цікавиться виноробством. На підтримку WineHub запущено і YouTube-канал «WineHub з Анною Горкун» про потенціал України у винній галузі, про секрети побудови бізнесу в Україні.

<https://www.youtube.com/channel/UCyYQciP8NwP5XqAGBmOL84g>

**Анна Торчун – CEO та власниця
компанії 46 Parallel Wine Group:**

Вино є однією з перспективних категорій товарів для розвитку експортного потенціалу України! Це підтверджується досвідом нашої молодшої компанії.

За півтора року існування компанія 46 Parallel Wine Group завоювала високу оцінку світових експертів – від Японії до винного консультанта королеви Великобританії Jancis Robinson, прославивши Україну на чотирьох континентах і отримавши близько 50 медалей, у тому числі на міжнародних конкурсах.

Показово, що першими покупцями наших вин стали не українські споживачі, а саме поціновувачі вина Африки та Китаю.

Ми щиро віримо, що українськими винами можна і необхідно пишатися, цю філософію підкреслює слоган нашої компанії – «Proudly Ukrainian!» Ми виробляємо вина виключно з українського винограду, прагнемо розвинути культуру споживання вітчизняних вин та робимо все, аби популяризувати бренд «українське вино» на міжнародній арені! Наша амбітна мета: зробити наше вино візитною картою України на виноробній мапі світу, і переконані, що вона зовсім скоро стане реальністю! Для цього потрібна консолідація всіх гравців ринку та державна підтримка у формуванні позитивного реноме українського виноробства на зовнішніх ринках. Якби вітчизняні компанії мали потужний ресурс та можливість представляти себе на експортних виставках, вони змогли б не тільки розширити свій ринок збуту новими експортними ринками, а й за рахунок особистого іміджу, як відповідальних експортерів, підняти престиж українського виноробства як всередині країни, так і далеко за її межами.

安娜·戈尔昆

46纬线葡萄酒集团董事长兼首席执行官:

葡萄酒是乌克兰出口极具发展潜力的商品类别之一！我们年轻公司的经验证实了这一点。

46纬线葡萄酒集团成立一年半以来，赢得了世界专家的高度赞誉，从日本到英国女王的葡萄酒顾问Jancis Robinson，名扬四大洲，荣获50多枚奖牌，其中包括国际大赛。

值得注意的是，我们葡萄酒的第一批买家不是乌克兰消费者，而是中国和非洲的葡萄酒鉴赏家。

我们真诚地相信我们可以也应该为乌克兰葡萄酒感到自豪，我们公司的口号强调了这一理念——“自豪的乌克兰人”！我们只用乌克兰葡萄生产葡萄酒，努力发展国产葡萄酒消费文化，竭尽全力在国际舞台上推广“乌克兰葡萄酒”品牌！我们的宏伟目标是让我们的葡萄酒成为世界葡萄酒地图上的乌克兰名片，我们相信它很快就会成为现实！为此需要整合所有市场参与者以及国家支持，以在国外市场上形成乌克兰葡萄酒业的良好声誉。如果国内企业有强大资源和机会在出口展会上展示自己，不仅可以通过新的出口渠道来扩大市场，而且还可以通过负责任的出口商的个人形象提高乌克兰葡萄酒业在国内和其他国家地区的声望。

APUSTROPHE

Своє. Найкраще.

Г Е Л Ь В Е Т И К А
В И Д А В Н И Ч И Й Д І М

Hi hao, друзі!

«Необхідно оновити наше розуміння сільського господарства, що означає необхідність зрозуміти сутність сільського господарства загалом і сільського господарства Китаю зокрема...»

Якщо не вдасться зрозуміти сільське господарство з цього погляду, доведеться змиритися зі статусом кабінетних стратегів у міжнародній конкуренції XXI століття»

Чжу Сінкай, Юй Канкан

“Сільське господарство – це індустрія, у якій задіяне все життя”

Усебічне та багатогранне розуміння історії розвитку країни, географічного положення, змін політичного життя тощо – це важливий аспект пізнання культури, людського потенціалу, особливостей розвитку технологій та різних сфер життя. Китай – держава з найбільшим та багатонаціональним населенням у світі (55 етнічних меншин). Це країна, що стала лідером з виробництва багатьох товарів і технологій та фінансовим центром світу.

Винятковою родзинкою цієї країни є товаровиробництво на різних за площею, рельєфом, вологозабезпеченням та матеріальними потужностями землях – від декількох квадратних метрів до декількох тисяч гектарів. Це обумовлює розвиток машиновиробництва – як мінітракторів, так і найпотужніших механізмів. Така глобалізація багатьох сфер виробництва стала вирішальною у зміцненні еконо-

Сергій ЛАВРЕНКО,

кандидат

сільськогосподарських наук,

доцент, учений секретар

Вченої ради Херсонського

державного аграрно-

економічного університету

міки країни. За обсягами торгівлі з Україною вона займає перше місце.

Сільське господарство – основний складовий компонент наповнення державної скарбниці, тому це один із пріоритетів обох країн. Прірва між підходами до вирощування сільськогосподарської продукції в країнах обумовила підписання міждержавних угод про співпрацю в бізнесі та науці.

Книга «Погляд на майбутній розвиток сільського господарства: дослідження китайських вчених» та наукове-популярне видання «Україна–Китай» стали тим самим містком консорціумного зв'язку у сферах торгівлі, промисловості, науки для об'єднання капіталів, наукового потенціалу, інноваційно-інвестиційних проєктів у багатьох сферах життя. Інформаційний поштовх, що дають зазначені видання, – це можливість майже прямого контакту із зацікавленими особистостями чи підприємствами; можливість реалізувати свої інноваційно-привабливі проєкти; упорядкувати наукові напрацювання із світовими трендами; знайти однодумця тощо.

На мій погляд, важливо те, що автори зосередились на аспектах фермерських господарств, а не великих агрохолдингів. У тексті автори представили концепцію розвитку сільського господарства не однобічно, а багатопрофільно, відбувається переплетіння екологічних параметрів з економічними, науково-технічного й соціального розвитку, внутрішньою та зовнішньою політикою, культурою та історією тощо.

У книзі я також очікував ознайомитися з інноваційними продуктами, технологіями, розробками, які застосовуються в сільському господарстві, але, на жаль, вони відсутні. Автори більш детально зосередилися на економічній доцільності та ефективності прийнятих рішень у сільському господарстві. Також у тексті зустрічаються важкозрозумілі нормативні та валютні одиниці, що застосовуються тільки в Китаї. Але, незважаючи на це, диференційований підхід до різних сфер життя, цікаве та зрозуміле читання видань, ремарки бізнесменів, науковців, політиків дають можливість сприймати написаний текст за «живий» діалог, що за такої співпраці не відштовхує від себе, а навпаки, дає легке сприйняття думки один одного. Крім того, з'явився матеріал для диспуту, суперечок з авторами, що є символом мислення, яке виникає від прочитаного.

Валентина ВІТКОВА,
перекладач книги
«Погляд на майбутній
розвиток сільського
господарства:
дослідження
китайських вчених»

Всебічне реформування сільського господарства в Україні, що відбувається впродовж останніх десятиліть, окрім досягнень, до нині характеризується низкою негативних явищ: незбалансованим використанням сільськогосподарських земель, занепадом окремих сільськогосподарських галузей та сільських територій, міграцією населення внаслідок відсутності зайнятості в селах.

«Хто буде фермером у майбутньому? Хто буде займатися сільським господарством надалі?» – питання, що піднімаються китайськими вченими та дослідниками на сторінках книги, є не просто актуальними, а навіть більше – болючими для України.

У Китаї, незважаючи на фокусування уваги на важливості сільського господарства та роботи в сільській місцевості, внаслідок порівняно низької користі від сільського господарства та фундаментальності у його веденні, у всьому китайському суспільстві наростає комплекс «відмови від фермерства». Чи не звучить це близько до серця кожного українця?

«Погляд на майбутній розвиток сільського господарства: дослідження китайських вчених» – проєкт, що реалізувався в Україні внаслідок колаборації Renmin University of China і Видавничого дому «Гельветика».

На сторінках книги розкриваються проблемні питання, з якими стикнувся Китай, та описуються шляхи їх вирішення. Значущість сталого розвитку аграрної галузі важко переоцінити для України, оскільки сільське господарство не тільки завжди посідало особливе місце в її історії, а й сьогодні, як пишуть китайські автори, є галуззю, що «створює життєздатність із життєздатності». Як Китай вирішував і продовжує вирішувати виклики в аграрній галузі – відповіді, чіткі, зрозумілі й ефективні – на сторінках книги.

У книзі, із притаманною Китаю мудрістю та комплексністю, вдало поєднуються спеціальні знання, представлені детальним описом актуальних концепцій, графіків, формул, статистичних даних, схем і рисунків, та філософські роздуми, історичні відступи, міжнародний досвід інших країн у галузі сільського господарства.

Автори книги подають матеріал у манері, зрозумілій і цікавій не тільки для дослідників та вчених у сільськогосподарській та суміжних галузях, але і для кожного, хто цікавиться багатогранною та невичерпною історією та сучасністю Піднебесної.

Grain Ukraine: як створюється майбутнє зернового ринку

4–5 червня відбулася наймасштабніша зустріч учасників зернового ринку в 2021 році – VI Міжнародна зернова конференція Grain Ukraine. 37 спікерів та 600 учасників зібралися в Одесі, щоб знайти відповіді на питання про те, яким буде майбутнє зернового ринку і як на нього вплинути вже зараз.

ВІДКРИТТЯ РИНКУ ЗЕМЛІ ТА ІНТЕРЕС ІНВЕТОРІВ

Відкриття ринку землі ось уже кілька років визначає тематику конференції і майбутнє української аграрної галузі. Як пожартував у своєму вступному слові **Андрій Ставніцер**, засновник конференції і співвласник групи терміналів TIS, це перша зустріч з відкритим ринком землі в Україні. «Знаєте, для мене особисто це майже Песах – день визволення євреїв з єгипетського рабства. Там потім теж було багато проблем, але сам факт вже кілька тисяч років зафіксовано в історії й відзначається як велике свято», – прокоментував Андрій Ставніцер.

Роман Лещенко, міністр аграрної політики і продовольства України, запевнив, що вже прийнято все необхідне законодавство для того, щоб ринок землі запрацював. Також він назвав ключові положення агростратегії-2030: крім земельного питання це зрошення, інфраструктура, високмаржинальна продукція, органічне виробництво, харчова безпека. Головним завданням Міністерства АПК Роман Лещенко назвав рішення інвестиційних питань і створення сприятливого середовища для розвитку аграрного бізнесу. **Євген Осипов**, генеральний директор Kernel, зазначив, що відкриття ринку землі в Україні – це фундаментальний фактор для підвищення інвестиційної привабливості аграрного сектору і його подальшого розвитку. На думку **Івана Мірошниченка**, інвестора, громадського діяча, Україні потрібно повернути довіру інвесторів і дати їм чітке розуміння державної стратегії розвитку галузі.

Ольга Балицька, керівник практики земельних ресурсів та нерухомості PwC Legal Ukraine, звернула увагу, що важливим фактором інвестиційної привабливості є забезпечення безпеки для іноземних інвестицій судовою системою, яку держава повинна гарантувати. **Дмитро Ливч**, радник прем'єр-міністра на громадських засадах Секретаріату Кабінету Міністрів України, розглядаючи землю як фінансовий інструмент на європейських ринках, назвав кілька складових, які впливають на його цінність: рентабельність землі як активу, співвідношення прибутковості з ризиками, а також інвестиційне середовище – саме ці фактори будуть формувати fair price на земельному ринку.

ЕКСПОРТНА ЕКСПАНСІЯ

Наталія Микольська, незалежна членкиня наглядової ради ПрАТ «Укргідроенерго», співзасновниця Центру Trade+ Київської школи економіки, платформ SheExports і TechUkraine, нагадала, що Україна за підсумком 2019–2020 рр. стала другим світовим експортером зернових після США і зараз розглядається як один зі світових гарантів продовольчої безпеки. Якщо конкретніше за культурами, друге місце у світі – з постачання ячменю, четверте – за кукурудзою, п'яте – за пшеницею.

За словами **Тараса Качки**, заступника міністра розвитку економіки, торгівлі і сільського господарства, робота міністерства над розвитком міжнародної торгівлі йде за планом. Мінекономіки продовжує працювати з європейськими експертами з оновлення Угоди з Євросоюзом, у тому числі його тор-

говельної частини. Передбачається, що до Саміту Україна – ЄС, який має відбутися в жовтні цього року, вже буде оновлена тарифна частина. Тарас Качка додав, що якщо Україна хоче розвивати ринок з точки зору якості зерна, його правильного зберігання, то головною стратегією повинна бути наша передбачуваність як торгових партнерів.

Владислава Магалецька, голова Державної служби з питань безпеки харчових продуктів і захисту споживачів, звернула увагу, що за останні 7 місяців ДПСС відкрила для українських аграріїв 10 нових ринків, зокрема Японію, Кувейт, Лівію, Сирію, Алжир. Крім цього, переукладається величезна кількість документів за тими 63 ринками, з якими країна вже працює.

Модератор панельної дискусії Future Grain **Андрій Длігач**, генеральний директор Advanter Group,

співзасновник Центру економічного відновлення, запропонував подивитися на 10 років вперед і відповісти на питання, як Україна забезпечить зростаючу потребу планети в продовольстві. **Євген Осипов** заявив, що вірить у потенціал врожаю 130–140 млн тонн зернових та олійних і в те, що протягом 5 років Україна може досягти такого обсягу. Зі збільшенням обсягу виробництва виникає потреба в зміцненні позицій України на основних ринках збуту. Серед найбільш перспективних напрямків для експорту відзначили азіатські ринки, які мають потребу у великій пропозиції, а саме Китай, Пакистан, Іран, Саудівську Аравію, Індонезію, В'єтнам. На думку **Ігоря Осьмачка**, генерального, комерційного директора ГК «Агропросперіс», потрібно приділити особливу увагу китайському ринку, стежити за попитом всередині нього. З перспективного – велика потреба в ячмені у зв'язку з інтенсивним розвитком свинарства в Китаї. З боку Пакистану та Індонезії підвищується попит на українську пшеницю. Також, за словами спікера, Україна тримає лідерські позиції з постачання не ГМО-сої, і це хороший спосіб диверсифікації. **Роман Русаков**, трейдер Причорноморського регіону Olam International, зазначив, що українська кукурудза користується великою довірою в Ірані. **Богдан Костецький**, операційний партнер торгово-аналітичної компанії Barva Invest, як перспективні ринки назвав В'єтнам, який з'їдає більше 20 млн тонн зерна, а виробляє до 5 млн тонн, і Південну Корею, яка знову стає важливим напрямком для продажу фуражної пшениці.

ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ

Важливим компонентом ефективної торгівлі та експорту зерна є спеціальні фінансові інструменти, зокрема форвардні контракти. Учасники панелі «Висновки з дефолтів і уроки на майбутнє» зійшлися на тому, що еволюція даного виду контрактів дуже актуальна для ринку України. На думку **Володимира Осадчука**, генерального директора COFCO Agri Ukraine, на сьогоднішній день форвард для товаровиробника є єдиним інструментом, який дозволяє зафіксувати прибуток. Весь світ торгує «за форвардом» – в Європі і Південній Америці продажі ще не прибраного з полів врожаю іноді доходять до 90%, що в кілька разів

перевищує показники в Україні. У міжнародній компанії COFCO Agri Ukraine форвардні контракти складають близько 35%. **Тетяна Алавердова**, директорка департаменту продажів Harveast Holding, зазначила, що їхній холдинг укладає 20–30% форвардів, але дуже реальною є перспектива їх подальшого збільшення.

Що ж стосується оголошеної хвилі дефолтів українськими виробниками в минулому сезоні за форвардними контрактами, то їх реальний обсяг оцінити досить складно, вважає **Іванна Доріченко**, арбітерка GAFTA, керуюча директорка TRADAIDE. Вона пояснила, що не всі торговельні суперечки на ринку потрапляють під визначення «дефолт», на те є різні причини. Одні виробники не поставляють зерно у зв'язку з реальним зниженням обсягів врожаю і відсутністю зерна як такого, а інші тільки декларують таку ситуацію, намагаючись отримати вигоду від альтернативного продажу за більшою ціною. Вельми природною реакцією учасників ринку стало більш вимогливе ставлення до контрагентів, з чим погодилися всі учасники дискусійної панелі. Модератор панелі **Микола Горбачов**, президент Української зернової асоціації, на закінчення додав, що сезон 2019/20, як лакмусовий папір, виявив надійних і ненадійних контрагентів – «природний відбір» учасників ринку проявився в дії.

Логічним продовженням теми форвардів стала панельна дискусія «Стратегії торгівлі в умовах цінової волатильності», оскільки ринок вимагає більшої різноманітності ліквідних інструментів для управління ризиками.

Як пояснив **Сергій Доброгорський**, директор комерційного департаменту «МХП», в останнє десятиліття форвардні контракти стали повсякденним інструментом – простим і звичним, проте торгівля деривативами може дати більшу ефективність у формуванні торгової стратегії. Компанія «МХП» є нетиповим холдингом, бо присутня на ринку в безлічі ролей – як виробник, закупник, експортер, переробник. Така багатопозиційність мотивувала їх використовувати як ф'ючерси, так і, з недавнього часу, опціони для захисту й зміцнення торгової позиції.

Оцінити переваги деривативів фермерам дозволяє компанія «Сингента» – укладаючи контракти за фіксованою ціною, з можливістю

підвищити ціну, якщо ціна на біржі зміниться. Хоча котирування сезону, що стартує, і так прихильні виробникам. На доказ **Борис Приходько**, керівник відділу фінансових рішень «Сингента», представив історичні дані котирувань ф'ючерсів і базису на українську кукурудзу, які знаходяться на історичних максимумах.

Вал Сігаєв, ф'ючерсний брокер і радник з управління ризиками компанії RJO'Brien, рекомендував активніше користуватися опціонами, тому що вони є більш гнучким інструментом у порівнянні з ф'ючерсами. При високій волатильності вартість опціону збільшується, проте в залежності від цілей і позиції клієнта досвідчений брокер може допомогти сформувати оптимальний пакет в розрізі ціни і ризиків.

На завершення **Катерина Конашук**, засновниця Trend&Hedge Club, зазначила, що розвиток ринку,

поява нових інструментів і підвищення ліквідності існуючих інструментів (зокрема, тих же причорноморських ф'ючерсів), залежить від простоти і доступності їх використання, і, перш за все, від розуміння механізму їхньої дії і адекватної оцінки ризику. Тому основний заклик у фіналі цієї дискусійної панелі звучав так: «Торгуйте! Вчіться! Хеджуйте!».

ТРЕНД НА ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

Дискутуючи про експортний потенціал українського зерна в новому сезоні, спікери також акцентували увагу на необхідності враховувати тренд здорового харчування.

Андрій Ставніцер звернув увагу, що в розмові про якість продукції на перший план виходить розвиток виробництва органічної їжі, який неможливий без законодавчої підтримки. Потреба

в органічних продуктах вже висока і буде тільки рости, потрібно встигати забезпечити цей запит.

Ольга Трофімцева, власниця і керівниця «Агентства Ольги Трофімцевої», президентка Української агропродовольчої платформи, нагадала, що European Green Deal буде активно впливати на зерновий бізнес вже з 2022–2023 рр. А найбільшим викликом буде простежуваність ланцюжка створення продукції, що, зі свого боку, вплине на конкурентоспроможність українських виробників на світових ринках, які розвиваються в напрямках суперфуд, органічної їжі.

Ще один важливий фактор впровадження стійкості – подолання кліматичних викликів. **Михайло Малков**, координатор програм розвитку Продовольчої і сільськогосподарської організації ООН (ФАО) в Україні, назвав клімат новим нетарифним бар'єром для розвитку українського бізнесу і висловив впевненість, що в Україні необхідно розробити свою програму за аналогією з Європейським зеленим курсом, але з урахуванням наших економічних і соціальних умов.

Експерти зробили висновок, що зараз – ідеальний момент для вироблення стратегії сталого розвитку зернового ринку. І з урахуванням цієї стратегії, а також збільшення обсягів виробництва і експорту, окрему увагу вимагає розвиток логістики.

ІНФРАСТРУКТУРА

Традиційно цікавою була інфраструктурна панель, яку модерував **Микола Горбачов**. **Юрій Васьков**, засновник ТОВ «Укрмара» (з 9 червня – заступник міністра інфраструктури), нагадав, що запорука успішного експорту – це не тільки гарна врожайність, але й побудова приватних зернових терміналів. Втім, вони все одно залежать від державної портової інфраструктури, яка знаходиться в катастрофічному стані, а єдине джерело її доходів – портові збори – не інвестуються в її відновлення. Це потрібно міняти на законодавчому рівні. Але є хороші приклади в суміжних сферах: створення Державного дорожнього фонду, який вже успішно працює, і Спеціального фонду для підтримки водних шляхів, який має запрацювати з 2022 р. **Філіпп Грушко**, член наглядової ради TIS, впевнений, що портові збори не повинні бути інстру-

ментом дискримінації або нечесної конкуренції. Для його клієнтів дуже важливо, щоб були однакові правила гри і не створювалося враження, що механізм портових зборів містить випадкові цифри. Один із шляхів вирішення – концесія, яку Філіпп Грушко назвав перспективним інструментом для розвитку TIS, що забезпечує прозору конкуренцію.

Райвіс Вецаганс, власник компанії RV Transport Consulting, скептично висловився щодо Національної транспортної стратегії 2030 – на папері все виглядає красиво, але, як завжди, питання в реалізації. **Шота Хаджішвілі**, співзасновник і директор групи компаній Risoil, додав, що Україна може стати транзитною країною, але для цього стратегія розвитку інфраструктури повинна бути цільною для всіх ланцюжків логістики. **Антон Жемердєєв**, комерційний директор компанії «Максігрейн Україна», звернув увагу на важку ситуацію мілководних портів – їм необхідна державна підтримка. Також він додав, що державі потрібно прислухатися до ринку, перш ніж розробляти глобальні стратегії.

На заключній панелі «Що не так із законом "Про внутрішній водний транспорт"» **Михайло Різак**, заступник генерального директора по роботі з органами влади ТОВ СП «Нібулон», зазначив, що до 2025 р. компанія буде збільшувати обсяг річкових перевезень до 15 млн тонн, плюс 1 млн тонн щорічно. **Євгеній Ігнатенко**, співзасновник компанії Grain-Transshipment LLC, зазначив, що навряд чи варто очікувати швидкого створення фонду перевезень по річці, з огляду на десятирічну історію закону про внутрішній транспорт. Але погодився, що спецфонд вирішить критично важливе питання перехідних коштів.

Grain Ukraine – міжнародна галузева платформа для діалогу найбільших представників зернового ринку, керівників українських агропродовольчих компаній, комерційних та інвестиційних банків, логістичних та сировинних компаній, а також технологічних трендсеттерів. Тут обговорюють тенденції аграрного ринку, розвиток стійких бізнес-моделей і впровадження агроінновацій.

*Проведення VII Міжнародної зернової конференції Grain Ukraine заплановано на початку червня 2022 року.
Сайт проекту: <https://grain-ukraine.com>*

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «УКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ КИТАЄЗНАВЦІВ»

- заснована 18 листопада 2003 р.
- об'єднує понад 200 фахівців (науковці, перекладачі, дипломати, юристи, бізнесмени), які займаються вивченням Китаю або сприяють розвитку українсько-китайських відносин
- 24 вересня 2019 р. асоціація була нагороджена Відзнакою дружби від Посольства КНР в Україні, 22 серпня 2017 р. президент асоціації В. О. Кіктенко отримав 11-ю Спеціальну книжкову премію Китаю

Структурні підрозділи

Перекладацький відділ

- понад 50 дипломованих лінгвістів та перекладачів
- понад 10 перекладачів-синхроністів
- проведення мовних та перекладацьких конкурсів у співпраці українськими та китайськими університетами

Економічний відділ

- експортно-імпорتنний офіс (супроводження бізнесу, підготовка інвестиційних проєктів, маркетинг, кроскультурний менеджмент)
- зовнішньо-економічна аналітика
- розрахунки економічної ефективності проєктів
- щотижневий дайджест українсько-китайських новин

Лекторій

- проведення лекцій, семінарів, круглих столів з метою поширення знань про Китай в Україні

Видавничий відділ

- підготовка до друку наукових видань, наукових монографій, аналітичних доповідей, моніторингу ЗМІ, журналів та довідників

Публікації

- журнал «Україна–Китай» (засновано у 1999 р., видано 20 номерів)
- науковий журнал «Китаєзнавчі дослідження» (засновано у 2011 р., видано 12 номерів)
- наукові збірники (9) та монографії (4)
- наукові дослідження (понад 300)
- літературні переклади (36)

Конференції

- Міжнародна наукова конференція «Китайська цивілізація: традиції та сучасність» (з 2004 по 2020 рік проведено 14)
- Українсько-китайський форум стратегічного партнерства «Один пояс, один шлях» (з 2017 по 2019 рік проведено 3)

Міжнародна співпраця

- у вересні 2016 р. підписані угоди про співпрацю з Дослідницьким центром перекладів на іноземні мови і поширення китайської культури Китаю та видавництвом «Жунбаочжай»
- наприкінці листопада 2017 р. Українська асоціація китаєзнавців увійшла до «Мережі співпраці неурядових організацій країн Шовкового шляху» (SIRONET)
- в лютому 2018 р. партнером журналу «Україна – Китай» стала щоденна китайська газета «Global Times», яка спеціалізується на висвітленні міжнародних подій

Контакти

адреса: кімн. 211, вул. Грушевського 4, Київ, Україна, 01001
тел.: +38 (044) 363-7285
веб-сайт: <https://sinologist.com.ua>

非政府组织“乌克兰汉学家协会”

- 创建于2003年11月18日;
- 汇集了200多名科技、翻译、外交、法务及商务专业人员,从事中国研究推动中乌关系发展;
- 2017年8月22日,协会会长Viktor KIKTENKO先生荣获第十一届中华图书特殊贡献奖青年成就奖;
- 2019年9月24日,协会被中华人民共和国驻乌克兰大使馆授予“中国—乌克兰友谊奖章”。

组织结构

翻译部

- 50多名认证译员及语言学家;
- 10多名同传翻译;
- 与中乌高校联合举办语言及翻译大赛;

经贸部

- 进出口办公室(商务支持、投资项目策划、市场营销、跨文化管理);
- 对外经贸分析;
- 项目经济效益计算;
- 中乌每周要闻;

培训部

- 举办讲座、研讨会及圆桌会议,在乌克兰传播有关中国的知识;

出版部

- 科研刊物、科学专著、分析报告、媒体剪报、杂志及工具书的印刷制作。

出版刊物

- 杂志《乌克兰—中国》创刊于1999年,至今已出版20期;
- 科学期刊《汉学研究》创刊于2011年,至今已出版12期;
- 学术论文集(9)和学术专著(4);
- 学术专刊(300多);
- 文学翻译作品(36)。

学术会议

- “中华文明:传统与现代”国际学术会议,从2004年至今已举办14届;
- “一带一路”中乌战略伙伴关系论坛,从2017年至今已举办3届。

国际合作

- 2016年9月,与中国文化译研网和荣宝斋出版社签订合作协议;
- 2017年11月,加入丝绸之路沿线民间组织合作网络(SIRONET);
- 2018年2月,中国国际新闻报刊《环球时报》成为《乌克兰—中国》杂志的合作伙伴。

联系方式

地址: 01001乌克兰基辅市Hrushevskoho大街4号211室
电话: +38 (044) 363-7285
网站: <https://sinologist.com.ua>

律所介绍

“你和权利”列尼夫斯基集团律师事务所总裁鲁斯兰·列尼夫斯基先生是乌克兰知名诉讼律师、审计师，曾荣获乌克兰功勋律师称号，并取得法学博士学位。2020年被重庆市仲裁委员会特聘为第五届外籍仲裁员。

“你和权利”列尼夫斯基集团律师事务所拥有专业的团队，在乌克兰法律领域从业已超过11年，在广大国内外客户（尤其是中国客户）那里赢得了良好的声誉，是可信赖的合作伙伴。

“—你和权利”列尼夫斯基集团律师事务所一向保持极高标准的服务水平，拥有广泛的国内外关系网，深入了解乌克兰国内市场，在所有法律领域都拥有极为丰富的经验。正是这些优势造就了我们团队今日的成功。

我们的主要使命—为发展乌克兰经济、在中乌经贸合作中提供高质量高水平服务做贡献。

丰富的资源保障了我们的团队能够高效解决客户的所有难题。

我们的核心目标——在法律事务、公司发展及安全领域成为广大客户的首席顾问

联系方式:

电话: +380669999993

邮箱: ruslan.lenivskyy@tuipravo.info

微信号: Lenivskyy-Tuipravo

